GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK

(174-83-) MUTAFFİFÎN SÛRESİ

Yazan ve Düzenleyen
TERZİ OĞLU MURAT DERÛNİ (11)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (174-11-)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK

(83-…) MUTTAFFİFÎN SÛRESİ

İnsan, aklı evvel terazisini, ekmel adaletin kubbesi altında kurduğu zaman, hakîkat iktizaları gelir. Onda bulunan hakîkatlerden her biri neyi gerektiriyorsa, ona göre hesabına bakar. (İ.K.)

Yazan ve Düzenleyen

TERZİ OĞLU MURAT DERÛNİ (11)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (174-11)

NECDET ARDIÇ

TERZİ BABA

Adres

Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin

Pehlivan Caddesi No: 29/5

Servet Apt. 59 100

Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi

Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.

Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84

(0533) 7743937

www.terzibaba13.com

terzibaba13@gmail.com

SAYFA NO

İÇİDEKİLER .... (3)
TERZİ BABAMIN ÖNSÖZÜ .... (5)
ÖNSÖZ .... (8)
MUTTAFFİFÎN SÛRESİ GİRİŞ .... (10)
1. ÂYET .... (17)
Eyvah demeden, Allah diyelim .... (20)
Hile ne demek? .... (24)
2. ÂYET .... (47)
3. ÂYET .... (48)
Şe…. kı…. (8-Mart-2018) .... (50)
MEKR .... (53)
4. ÂYET .... (56)
5. ÂYET .... (56)
6. ÂYET .... (58)
B A Y R A M N A M A Z I .... (60)
7. ÂYET .... (65)
8. ÂYET .... (65)
9. ÂYET .... (65)
Siccîn .... (66)
Derk/idrak .... (70)
10. ÂYET .... (79)
11. ÂYET .... (80)
12. ÂYET .... (80)
13. ÂYET .... (81)
Esâtîru'l-evvelîn .... (81)
14. ÂYET .... (86)
15. ÂYET .... (89)
16. ÂYET .... (89)
17. ÂYET .... (90)
18. ÂYET .... (90)
Zâtı Mutlak! .... (91)
BERAT .... (93)

19. ÂYET .... (100)
20. ÂYET .... (100)
21. ÂYET .... (105)
22. ÂYET .... (108)
23. ÂYET .... (110)
24. ÂYET .... (113)
<u>24. Eshab-ı Suffa</u> .... (114)
25. ÂYET .... (116)
26. ÂYET .... (118)
Misk nedir .... (118)
27. ÂYET .... (122)
İçenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar .... (123)
28. ÂYET .... (124)
29. ÂYET .... (126)
(1)(2)(3) şişe şarap .... (138)
30. ÂYET .... (144)
31. ÂYET .... (146)
32. ÂYET .... (149)
33. ÂYET .... (150)
HAFAZA MELEKLERİ .... (150)
34. ÂYET .... (152)
35. ÂYET .... (153)
36. ÂYET .... (153)
TERZİ BABA KİTABLARI LİSTESİ .... (156)

TERZİ BABAMIN ÖNSÖZÜ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

BİSMİLLÂHİR RAHMÂNİR RAHÎM

MUTAFFİFİN SURESİ

83.1 - Veylul lilmutaffifîn.
Diyanet Meali:
83.1 - **Ölçü**de ve **tartı**da hile yapanların vay hâline!

Muhterem okuyucularımız. Cenâb-ı Vacibul vücud hazretleri hiçbir kimseyi böyle bir ihtarın muhatabı eylemesin. O halde imkânlarımız henüz var iken, ebedi geleceğimizi düşünerek hayatımızın kalan sürelerini bu ihtara muhatap olmayacak şekilde yaşayıp geçirmemiz en güzel dünya okulu kazancı, diploması ve muzafferiyatı rabb-ının da rızası olacaktır.

Ölçü bilindiği gibi uzunluk ifadesidir, **tartı** ise ağırlık ifadesidir. Zahiren ne oldukları ve ölçüleri bellidir. Âyetin zahiri itibari ile anlamı çok açıktır. Ancak aynı ifadelerin batini manada da yorumlanması gerekmektedir.

Gene bilindiği gibi her ayetin Bâtıni yönden de enfüsi ve afaki olarak iki hali vardır. Enfüsi/kişinin kendi içsel hali ile âyet-i kerîmeye baktığımız zaman, dünya ömür/uzunluk süremizin ve ahiret ömür/uzunluk süremizin durumunu karşılaştırmamız lazım gelecektir.

Bu ise kıyas kabul edilemeyecek kadar farklıdır. Çünkü dünya ömür/uzunluk süremiz, başlı ve sonlu küçük bir zamanı ifade etmektedir. Ahiret ise ebedi ve sonsuz ömür/uzunluk süremizle kıyas edilmesi mümkün değildir, beşeri aklımızın ihata edemeyeceği kadar uzun, sonsuz ve ilâhi bir ömürdür. İşte bu sonsuz uzun ömür, bu âlemde yaşanan dünya da çok kısa süreli olan ömür/uzunluk, süresi içinde kazanılacaktır.

Ebedi ömrün kazanılması bu kısa dünya süresince zahiren zâhiri şer-i kurallara uyularak yaşanmasını gerektirmektedir. Bu şer-i kurallarla yaşayan ve abdiyyetini ortaya koyan kimseler Cenâb-ı Hakkın Vaadı ile "Naim/nimetler" cennetine dahil olacaklardır.

Diğer yönden, bunların Batıni hakikatlerini de idrak ederek yaşamış olanlar ise "zat cennetleri"ne dahil olacaklardır. Aralarında çok büyük farklar vardır, izahı uzun sürer sadece bir bilgi kabilinden bildirmiş olalım.

Bâtıni enfüsi yönden uzunluk, "esma-i ilâhiye"nin değerlendirilmesi, veya değerlendirilememesi yönüyledir. Bu hal nedir diye sorulursa şöyle cevaplanması gerekecektir.

Cenâb-ı Hakk Âdem (a.s.) ı halkedince kendisi ona, kendinin olan "esmâ-i ilâhiye" yi talim etti/öğretti, ve bunları kullanma salahiyetini de verdi, böylece beni Âdem/âdem oğlu"nda ilâhi isimler faaliyete geçmiş oldu. Bu hal ise bütün Âdem oğullarında müşterektir.

İşte bir kimse buluğ çağına erdikten sonra bu ilâhi isimleri nefsinin istikametinde ve kendi dar kutrunda kullanıyor olduğu zaman, kendisine verilen ömür/**ölçü**/uzunluk süresini daha da kısaltmış olduğundan hem dünyasında hem ahretin de ömrünü çok kısaltmış olduğundan bu ayetin **Ölçü**/uzunluk yönüyle "veyl"inin, başı eğik muhatabı olmuş olurlar, böyle bir akıbetten Allah'a sığınırız.

Tartı ise ağırlık ifadesidir, bunu da idrak etmeye çalışalım, bura da **tartı**dan kasıt, Esmâ-i ilahiyyenin her birinin manalarının yaşam hayatımızdaki tecelli ve kullanımlarıdır.

Meselâ esmâ-i "ilâhiye"den "Rezzak" ismini ele alalım bütün alemi sonsuz olarak besleyen/rızıklandıran, Allah-u Tealâ hazretleri bazı kullarına da bu ismin zuhurunu vermektedir, aslında bu isim de, her kimsede mevcuttur ancak bazıları vermeyi değil almayı benimsemişlerdir.

Vermeyi benimseyenle eksik tartmayanlar ayrıca normal tartılarına da kendilerinden biraz daha alanın lehine, fazla tartmaktadırlar işte bunlar zahiren bu "veyl/yazıklar olsun" hükmünden çıkmış, "aferin" taltifinin muhatapları olmuşlardır.

Bu konuya bâtınen gene "Rezzak" ismi yönünden baktığımızda, kendi nefislerinde "enfüsi" olarak kendilerinde bulunan manevi rızk olan "ilmi ilâhiyye"yi, manevi ağırlık/**tartı** olan, irfniyyet ilimlerini, hiç bir karşılık beklemeden taliplilerine aktarmaları bâtınen de bu "veyl/yazıklar olsun" hükmünden çıkmış, "aferin" taltifinin muhatapları olmuşlardır.

Diğer yönden, gene ufuklarını geniş tutup, nefs ve beşer kutrundan çıkıp, **ölçü'**lerini sonsuza kadar uzatabilen irfan ehli kimseler, batınen de bu "veyl/yazıklar olsun" hükmünden çıkmış, "aferin" taltifinin muhatapları olmuşlardır.

Ancak nefs ve beşer kutrundan çıkamayıp, dünya ahiret bu sınırların içinde şu günlerde yaşayanlar, daha sonra ahrette de yaşayacak olanlar, **ölçü'**lerini çok kısaltmış olduklarından, "**Ölçü**de hile yapanların/kısa tutanların (veyl) vay hâline! Hükmü kapsamında olduklarını şimdiden bilmeleri her iki dünyaları yönünden de kendileri hakkında hayırlı olacaktır.

Diğer yönden gene **tartı'**da, Kendilerinde bulunan esma-i ilahileri nefislerinin hilesi yönünde kullandıklarından **tartı'**da hile yapanların vay hâline! Hükmü kapsamında olduklarını şimdiden bilmeleri her iki dünyaları yönünden de kendileri hakkında hayırlı olacaktır.

Bu vesile ile de değerli çalışmalarından dolayı "Murat derûni" oğlumuzu tebrik eder bu sahada daha nice başarılar göstermesini Cenâb-ı Hakk'tan niyaz ederim.

Vakit bulupta okuyabilen kardeşlerimize de akıl, idrak ve muhabbet vermesini rabbımdan niyaz ederim. "İz-T.B.

ÖN SÖZ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

BİSMİLLÂHİR RAHMÂNİR RAHÎM

Muhterem okuyucularım; her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu kitabımızdan, İnşeallah Cenâb-ı Hakk'ın idrak vermesi ile en geniş şekilde faydalanmanızı temenni ederim.

O günlerde-bu günlerde (83) Muttaffifîn[1] sûresinden de bazı müşahadeler olması dolayısıyla bu sûreyi de çalışma konusuna ilave etmenin uygun olacağının fikri de ağır basmış bulundu. Böylelikle (83) Muttafifîn sûresinin, Terzi Baba Kûr'ân-ı Kerim'de yolculuk içinde yerini alması içinde çalışmalara başlanmış oldu.

Zâhiri olarak 1000 ay (83 sene 3 ay) dan hayırlı olan Ramazan'ın 27. Gecesinin yaklaşmakta olduğu şu günlerde güzel bir tevafuk oldu… Cenâb-ı Hakk her birerlerimizi Kadir gecesinin bâtını olan hakîkatine ulaştırarak idrak boyutunda kendi kadir ve kıymetimizi bilenlerden eylesin. Kaadir gündüzü, Arefe (Ariflik) ve Ramazan Bayramına (Halife-i Şahsiyye) ulaştırıp. Her gecemizi Kadir, her günümüzü bayram eylesin. İnşeallah.

Bu vesile ile evvelâ bütün okuyuculara bir ömür boyu sağlık, sıhhat ve gönül muhabbetleri ve gerçek ma'nâ da tasavvufî idrakler niyaz ederim. Bu dünya da en büyük kazanç burasını, bu âlemi şehâdet-i, gerçekten müşahede ederek yaşayıp geçirmek ve kendini tanımayı bilmek olacaktır. Kûr'ân-ı Kerîm'de (yolculuk) adlı Terzi Baba sohbetleri ve kitaplarının bu hususta faydalı olabileceğini düşünüyorum, Bunlardan biride konumuz

[1] Eksik ölçenler, Eksik tartanlar…

olan “Muttaffîfin” Sûresidir. İçinde bir hayli mevzular olan bu Sûre-i şerifenin zâhir bâtın nûrundan bu dünyada iken yararlanmaya gayret edelim. Cenâb-ı Hakk’tan bu hususta her kez için başarılar niyaz ederim.

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, düzenlenişinde, basılışında, bastırılışında, tüm oluşumunda emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yadet, geçmişlerine de hayır dua et, ALLAH (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın. Yarabbi; bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ acizane, efendimiz Muhammed Mustafa, (s.a.v.) in ve Ehl-i Beyt Hazaratı’nın rûhlarına, Nusret babamın ve Rahmiye annemin de ruhlarına, Nüket annemin ve İz-Efendi babamın ruhaniyetlerine, ceddinin geçmişlerinin de ruhlarına hediye eyledim kabul eyle, haberdar eyle, ya Rabbi.

Muhterem okuyucularım; yine bu kitabı da okumaya başlarken, nefs’in hevasından, zan ve hayalden, gafletten soyunmaya çalışarak, saf bir gönül ve Besmele ile okumaya başlamanızı tavsiye edeceğim; çünkü kafamız ve gönlümüz, vehim ve hayalin tesiri altında iken gerçek ma’nâ da bu ve benzeri *kitaplardan yararlanmamız mümkün olamayacaktır.*

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk’tandır.

Terzi Oğlu Murat Derûni

28-05-2019

23/Ramazan/1440

Üsküdar/İSTANBUL

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

EUZÛ BİLLÂHİ MİNEŞ ŞEYTANİR RACÎM

BİSMİLLÂHİR RAHMÂNİR RAHÎM

(سورة المطففين)

MUTAFFİFÎN SÛRESİ GİRİŞ…

Sûre adını, birinci ayetteki "Mutaffifîn" kelimesinden alır. "Mutaffifin", ölçü ve tartıda hile yapanlar anlamına gelmektedir. Birinci ayette geçen Mutaffifin kelimesinden dolayı bu ismi almıştır.

36 ayetten oluşan sûre, Ankebût sûresinden sonra, Mekke'de inmiştir; Mekke döneminde inen son sûredir. Medine'de ilk inen sûre olduğuna ve bir kısmının Mekke'de bir kısmının ise Medine'de indiğine dâir rivayetler de vardır.

Mushaftaki sıralamada 83, nüzul sırasına göre ise 86. sûredir.

Bu sûrenin temel konuları şunlardır:

Ticarette dürüstlük ve ticaret ahlakı,

Siccin ve illiyyun,

Müşriklerin Kur'an'a "esatirul evvelin" demeleri,

Günahların kalpleri öldürmesi,

İdrak yanılması.

Sûrenin temel mesajları şunlardır:

- İslâm, ahlak dinidir; böyle olması nedeniyledir ki, hayatın her alanında ahlak ilkelerine uygun davranma esasını getirmiştir. Bu sûrenin ana teması da, ticaret ahlakıdır. Ticaret, günah işlemeye çok müsait bir alandır. Alış verişlerde satıcıların türlü hilelere başvurdukları her zaman görülebilmektedir. Hatta günümüzde, modern market ve mağazalarda bile türlü aldatmacalar söz konusu olmakta, tüketiciler bunların farkına bile varamamaktadırlar. Kûr'ân bu gibi gayrı ahlaki ticari ilişkileri şiddetle yasaklamakta, alım satım esnasında haksızlık ve aldatmaca yapan insanların ahirette cehenneme gireceklerini açıkça söylemektedir.

- Bu sûrede iki kavram geçmektedir. Bunlardan birisi Siccin, diğeri İlliyyun kavramlarıdır. Kûr'ân'ın ifadesine göre, her ikisi de insanların amellerinin yazılı olduğu kitaplardır. Siccin, kötü amellerin, kötülerin amellerinin kayıtlı olduğu bir kitaptır. İlliyyun ise, iyilerin amellerinin kayıtlı olduğu kitaptır.

- Müşrikler, Kûr'ân'ı esatirul evvelin (öncekilerin masalları) diye alaya almışlar, kendilerince eleştirmişlerdir. Çünkü Kûr'ân'da Arapların önceden bildikleri ve evvelki ümmetlere ait kıssalar anlatılmaktadır. Bu kıssaların büyük bir bölümünde, geçmiş peygamberlerin başlarından geçen olağanüstü olaylar

anlatılmaktadır. Bu olaylar, Arap mantığına göre ki o mantık günümüzde pozitivist akıl diye adlandırılmaktadır, bu anlatılanlar hikaye ve masaldır. Hakîkat ancak gözle görülebilenlerdir. İnsan tecrübesine dayalı olmayan anlatıların gerçekleşmesi, yaşanmış olması imkan dahilinde değildir. İşte bu şekilde düşünen müşrik Araplar, günümüz modernist insanın pozitivist aklına benzer bir tavır ortaya koymakta ve Kûr'ân'ı hafife almaktaydı. Kûr'ân, bu akıl yürütmeye ve bu pozitivist akıma bir çeşit reddiyede bulunmaktadır.

- Kûr'ân, günahların kalpleri öldürmesinden bahsetmektedir. Bunun anlamı, günahlar işlenmeye devam ettikçe, insan için meşru bir hal almakta, normal olanın günahkar yaşam olduğu kanaati oluşmaktadır. Bunun sonucunda doğru düşünme yeteneği ortadan kalkmaktadır.

- Kûr'ân'ın ifadesine göre inanmayanlar inananlar hakkında, "bunlar yanlış yola girmiş sapıklardır" değerlendirmesinde bulunmaktadırlar. İnsanoğlu için en aldatıcı olan şey, akıl yanılması, idrak sekmesidir. Bu öyle bir hâl almaktadır ki, kişi kendisini ve kendisi gibi olanları doğru ve haklı görmekte, başkalarının yanıldığı ve sapıttığı fikrine kapılmaktadır. Başkalarının sapkınlıkla suçlamaktadır, fakat gerçekte sapkın olanın kendisi olduğunu fark edememektedir. Bu duruma düşmemek için, insanların Kûr'ân'ın rehberliğinde hareket etmeleri gerekmektedir. **(Hasenât)**

Sûre-i şerifin, kısaca sayı değerlerine bir göz atalım.

(83) Mushaf sıra numarası.

(86) Nüzul sıra numarası.

(71) Alfabetik sırası.

(30) Cüz sırası

(36) Âyet sayısı.

(36) Fasıla harfleri.

(312) Genel toplamdır.

Rakkamları tek tek toplarsak,

(8+3+8+6+7+1+3+3+6+3+6=**54**)

Bu sayı değerlerinin birçok bağlantıları vardır. Ancak fazla vaktinizi almamak için genel sayıları ve bağlantısını vermekle yetinelim.

Fasılası; م , ن harfleridir.

م (Mim) harfi (9) adet, ن (Nun) harfi (27) adettir. Böylece dokuz adet (Mim), Mûsevîyyet mertebesine 27 adet (Nun) Îsevîyyet ve Vitriyet içinde her mertebede bulunan Nuru Muhammediye işarettir. Ayrıca 9 ve 27 sayıları 9. Ay Ramazan içinde bulunan Hakîkat-i Muhammedi ve 27. Kadir Gecesi ile Nûru Muhammedinin her mertebeye inişine işarettir diyebiliriz.

Sûre-i Şerifin sayı değerine göz atalım.

(**المطففين**) (El-Muttafifin) Sûre ismi, "Elif-13" "Lâm-30" "Mim-40" "Tı-9" "Fe-80" "Fe-80" "Fe-80" "Ye-10" "Nun-50" harf değerlerini oluşturmaktadır. Bunları

toplarsak (1+30+40+9+80+80+80+10+50=380) (3+8=**11**) dir.

Mushaf sıralamasında (**83**) (8+3=**11**) dir.

Hesaplamadan anlaşıldığı üzere sûre sıra değeri ile ismi **(11)** sayısını vermektedir. Bu da **Tevhid-i Zât/Hazreti Muhammed** ve **Marifet/bekâbillah** mertebesidir.

(11) Bir yönü ile **Tevhid-i Zât/Hazret-i Muhammed "**bir bâtında doğan ikiz kardeş"[2] İnsân ve Kûr'ân dır… Bu ikiz kardeşin Zât mertebesinden olan yolculuk seyirleri ile bu âlemde buluşmaları Kadir gecesinde olmuştur.

(11) Bir yönü ile **Marifet/bekâbillah** Kadir gecesinin gündüzü ile oluşan Kaadir günü (28) mertebe ile bu hakîkatlerin aktarımının oluşması halidir.

Bununla beraber bünyesinde Şerait, Tarikat, Hakikat ve Marifet mertebeleri içinde bulunduran bu sûre bu mertebelerden ölçü ve tartıda hile yapanların hallerini bildirmektedir.

Vay hâline **MUTAFFİFÎN** yapanlar,
Kendisi için tam ölçü basanlar,
Yazısı iliyyinde tanınanlar,
Rahmân Rahiym olan Allâh'ın adıyla,[3]

----

[2] Hadis-i Şerif…

[3] El-Fakir Murat Deruni… 02-01-2013 Kûr'ân-ı Kerimde Yolculuk şiirinden…

Mealen…

1. Eksik ölçüp tartanların vay haline!

2. Onlar insanlardan kendilerine bir şey aldıkları zaman tam ölçerler.

3. Kendileri başkalarına bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksik ölçer ve tartarlar.

4. Onlar tekrar diriltileceklerini zannetmiyorlar mı?

5. Büyük bir gün için.

6. Öyle bir gün ki, insanlar o gün Rabblerinin huzurunda divan duracaklar.

7. Hayır hayır, kötülerin yazısı muhakkak Siccin'dedir.

8. Bildin mi sen, Siccin nedir?

9. Yazılmış bir kitaptır o.

10. Vay haline yalanlayanların o gün!

11. Onlar ceza gününü yalanlayanlardır.

12. Onu ancak sınırı aşan ve günaha düşkün olanlar yalanlar.

13. Ona âyetlerimiz okunduğu zaman, «eskilerin masalları» der.

14. Hayır hayır, öyle değil. Aksine onların kazandığı günahlar kalplerinin üzerine pas olmuştur.

15. Hayır hayır, doğrusu onlar o gün Rablerini görmekten mahrumdurlar.

16. Sonra onlar muhakkak cehenneme girecekler.

17. Sonra da onlara: «İşte bu, yalanlayıp durduğunuz şeydir» denilecek.

18. Hayır hayır, iyilerin yazısı muhakkak Illiyyîn'dedir.

19. Bildin mi sen, Illiyyîn nedir?

20. Yazılmış bir kitaptır o.

21. Allah'a yaklaştırılmış melekler ona tanık olurlar.

22. Haberiniz olsun ki, iyiler nimet içindedir.

23. Tahtlar üzerinde etrafa bakarlar.

24. Yüzlerinde nimet ve mutluluğun sevincini görürsün.

25. Onlara damgalı saf bir içki sunulur.

26. Onun sonu misktir. İşte ona imrensin artık imrenenler.

27. Karışımı Tesnim'dendir (En üstün cennet şarabındandır).

28. Allah'a yakın olanların içecekleri bir kaynaktır o.

29. Doğrusu o suç işleyenler inananlara gülüyorlardı.

30. Onlara uğradıkları vakit birbirlerine göz kırpıyorlardı.

31. Evlerine döndükleri zaman zevklenerek dönüyorlardı.

32. Müminleri gördükleri vakit; «işte bunlar sapıklar» diyorlardı.

33. Oysa onlar müminler üzerine bekçi olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte bugün de inananlar kâfirlere gülecek.

35. Koltuklar üzerinde etrafa bakacaklar.

36. Nasıl, kâfirler yaptıklarının cezasını buldular mı?[4]

Bismillâhirrahmânirrahîm.

"Rabbi zidniy ilmâ." "Ya rabb-i ilmimizi ziyadeleştir."

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ {المطففين/1}

"Veylun lil mutaffifîn."

"*Eksik ölçüp tartanların vay haline!*" (83/1)

----

[4] Elmalı Hamdi Yazır Meali

Aslında bu âyet hakkında nasıl yazmaya, nasıl başlayacağımı bilemiyorum? Sûre ilk âyetine Rabbimizin Vay hâline hitabı ile başlıyor… و Vav-ı Kasem ile yani yemin ile başlayan ifadeler ile nasıl insanı ürpertiyor ve titretiyor. Vav-ı Kasemin "Ye" harfine bağlanması ile bunun Yakîn hâli ile olacağını ve kaynağının Lâm ile Ulûhiyet mertebesinden yemin edildiği anlaşılmaktadır.

Bizlerinde Türkçede kullandığımız "Eyvah ki Eyvah hâline" gibi…

Bu hâli Nusret Babam (r.a.) "Eyvah demeden Allah" diyelim diye hem şiirini ölçü ve tarzı bilmezlere hem de bizlere bildirmiştir… İlmi keramet denilen hâl böyle olsa gerek…

Hani Yunus Emre hazretlerini sigaya çeken Molla Kasım gibi… Yunus Emre hazretlerinin şiirlerini bir bir kendi ölçü ve tartısına göre şiirlere bakıp, bir bir suya atarken sıradaki şiirin sonunda,

Derviş Yunus bu sözü,
Eğri büğrü söyleme,

Seni sıygaya çeker,
Bir Molla Kasım gelir.

Beyitlerini görünce eyvah ben ne yaptım demiştir. Bugün elde bulunan şiirlerin bu siga-sorgudan sonra kalan şiirleri olduğu söylenmektir.

Araya oluşan şu tecelliyi alalım… Molla Kasım'ın sığasını yazarken eşim geldi. Alışverişe gidiyorum dedi… İyi birlikte inelim dedim… Markete girdik alışverişi yaptık ve dışarı çıktık. Almış olduğumuz (Hamburger) Kevser pınarından gelen Hakîkat-i Muhammedi, Burağının kesretinde indirim yapılaması gerekirken yapılmamıştı. Kasiyer görevlisi kontrol etti 7 Lira (7 Nefis-7 Subut-i Sıfât) iade edeceğim dedi. İyi güzelde, fişi kontrol etmesek ne olacaktı diye sorunca benim ile alakası yok Merkez'den kaynaklanıyor dedi. Ben de biliyorum bunda senin bir dahlin yok, ama yapılan bu iş yanlış dedim…

Evet, herşey mekezindedir ama burası kesret âlemidir. Yapılan bu tür satışlar haksız kazanca ve ölçü ve tartıda hileye girer ve yapan tarafından sorumluluğu vardır.

Bu âlemde en ölçü ve tartıda en büyük hile şeytanın hilesidir. Yoku var, varı yok göstererek hayâl ve vehim olan bu zâhir âlemi gerçekmiş gibi gösterip, insanın gerçek hakîkatı ve varı olan Hakk'ı unutturur.

Belki bu şiirin ne alakası vardır diye okuyanlar düşünülebilir. Yolumuzda şiir yazmaya çalışan kişilerin isdidatı varsa İz-Efendi Babam bu kişiye şiir aruz ölçüsü veya hece ölçüsüne uygun yazmayı tavsiye eder. Bir derviş her ma'nâsı ile ölçülü olmalıdır…

İz-Efendi Babamı bir ziyaretimde yine kilo-tartına dikkat et diyerek ölçülü ve tartılı olarak zâhir-bâtın bir hayât yaşamamı-yaşamamızı tavsiye etmiştir. Sağ olsun…

Fakirin Nusret Babamın "Erler Demi" şiirine acizane yazmış olduğu yorumdan "Eyvah" bölümlerini faydalı olur düşüncesi ile burayı alıyoruz. 4 defa tekrar edilen bu nakarat 4 mertebenin Eyvah hâline tercüman gibidir.

----

(24) Eyvah demeden, Allah diyelim.

(24) Hu Ahmedin Vahdeti An ve An Allah, Nûr Âlîm…

"Hu, Ahmedi, Vahdet", birlik muhabbet perdesi ile örtmüş "küntü kenzen mahfiyen" ben gizli bir hazîneyim demiştir. An ve An yani Hazreti Âlî nin dediği gibi "El an" Allah var idi onun ile hiçbir şey yoktur. **(اَللّٰهُ)** Allah (c.c.) derken, "El An" onunla beraber başka hiç şey yok diyorsan işte o zaman eyvah değil, Eyivallah… dersin. İşte bu Eyivallah'ın göz nûru âlemlerin göz nûru olan İnsân-ı Kâmil'dir.

Bu şiir görüldüğü gibi 24 beyitten oluşmaktadır. Bu yazıya aldığım fotağraf arkasında Nusret Babam Rahmetullâhi aleyhin imzasını Musret Tura UŞŞÂKİ diye attığını fark ettim, belki ilk ismi Mehmet diye bu şekilde imza atmaktaydı… Fakîrin baş ve son harfleri de bu isim ile aynıdır(M-T). Musret'in ortasındaki harfler S-R **(صر)** "Sır" olmaktadır. Mehmet'in ortasındaki harfler ise H-M "Hakîkati Muhammedi" deki **(صر)** "Sır"dır. Fakîrin ortasında ki harfler ise "URA" dır. Ura'nın saat-zaman, çıplaklık, ilmek atmak ma'nâları vardır. İlmek hafifçe düğüm atmaktır. Bu 24 beyitlik şiir ki 24 saat ve 24 ayar

olan Fenâfillah ve Bekābillah hakîkatlerini Hazret-i Nusret ile bu şiir'i ile sırlamıştır. Bu sırlı ilmeği çözme işini de zâhir ve bâtın İz-Terzi Babam-dan aldığım zâhir ve bâtın ilmi ile ve onun çırak ve kalfası olarak fakîre yaptırmışlar diye düşünüyorum.

Bu hâleti rûhiye içinde Nusret Babamın Erler Demine adlı kitâbına Terzi Babamın yazdığı mühim bir not bölümü vardır. Özet olarak şöyledir;

1955 yılında[5] Nusret Babamın ma'nevi seyri sülûkunu tekmil ettiği zaman da yazdığı bu şiir aslına uygun ilâhi olarak meclislerimizde okunmaktaydı. Ancak nasıl bir iştir ki şah beyitlerini değiştirerek namlarına kaydettirmişlerdir.

"Ey yolcu biraz gel dinle beni,
Kervan yürüyor sen kalma geri,
Nusret denilen deryâ gezeri,
Hatmetti bugün seyri seferi"

Şeklinde olan şiirin son beyti:

"Yusûf denilen dünyâ güzeli,
Fethetti bu gün gönlü seferi,"

Şeklinde değiştirilerek okunmaktadır. Vicdân muhâsebesi yaparak belki yanlışlarından dönerler, yoksa akıbet ne olur bilemem.

Bundan bir önce yazdığım yazıdan birkaç ayrıntı ile burada gördüğüm bağlantıyı açıklamaya çalışayım. "Bak ara" kaidesince "Demine" kelimesi "De"mine" yani "Mine De" Mine nin söylenmesi istiyor. Veya bir başka açıdan bakarsak "Erler Mine de" olmaktadır. Mine, Mina, Cam,

[5] Ne kadar ilginçtir ki, "955" sayısı **(هظمي)** Hazmi isminin sayısal değeridir.

Şişe, Hayl, Liman, iskele sözlük anlamları vardır. Bu ise Ef'âl-Madde, Esmâ-Nûr, Sıfât-Ruhâniyet, perde ve hayâllerine olan muhabbet kaldırıldıktan sonra, muhabbet perdesinin de kaldırılması gerekliğidir. Mina'da nefsi emmâre yani nefis şeytânı taşlandıktan sonra Kûrb'an bayramının 4. Günü kişi oluşan Celâl tecellisi ile nefsini keserek, bu eti etrafındakilere ikram etmesidir.

Bilindiği gibi mertebelere riâyet şarttır. Celâl tecellisinin belirtildiği beyitlerde rû'ya ve hayâlden ibâret olan bu âlem Muhammediyyet mertebesinden yorumlanmıştır. Bu arkadaşlar, nefsâni hayâl olan rû'yalarını bu beyitler ile belirtmişler. Ve Cemâl tecellisi ile tasvir etmişlerdir. Hangi seferi fethettiklerini okuyanların ve okuyacak olanların idrâkine bırakıyorum… Bu kişilerde **"Eyvah!"** Demeden **"Nusret"** derler. İnşeallah…

Bu yazılanları kaleme almadan âlem-i ma'nâda bir zuhûrât görmüştüm. Erler demine-Nusret Tura adlı eserde, Mehmet Nusret TURA adlı bölümün bir paragrafı bununla bağlantılı olduğum için bu paragrafı buraya alıyorum.

Talebesi olan Necdet Beyefendi onunla beraberliklerinden şunları yazar: "Nusret Babam gişede çalıştığı sıralarda ziyâretine giderdim. Gemi saati olmadığı zamanlar gişe kapalı olur, kendisi içerde ya istirâhat eder ya da eğer yorgun değilse zikir yapar veya yazılarını yazardı. Ben kapıyı vurmam beklerim, o geldiğimi anlar içeri alır, benimle sohbet ederdi… Bir gün arkadaşım ile beraber ziyâretine gitmiştik. Sonra başka yerde dersimiz olduğunu söyleyerek kendisinden izin istedik. Kapıdan çıkarken "Deryâda yıkanıp temizlendiniz, hadi şimdi göle gidip kirlenin bakalım" dedi. Bunun ne anlama geldiğini çok seneler sonra anladım.

Cenâb-ı Rabb'ül âlemin rahmeti gazabımı geçmiştir, diyor. Hazreti Nusret'in de bu konuda ne kadar rahmetli olduğu bu olanlar ve zuhûrâttan anlaşılmaktadır.

Hazreti Nusret bir an oğlum "Cesaretin var mı AŞK'a Ya Hu! diyerek AŞK'ın kitâbını gösterdi.

Bu yolda zaman zaman sorulan gerçekten Var mısın? Sorusuna, şu şekil de cevap verelim.

Ey Tebrizli Şems,

Dinim aşktır benim, senin yüzünü gördüm göreli,
Benim dinim senin yüzünde övünür, ey sevgili.
Bunu unutma, hâtırlaa ama.

Hz. Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî (k.s)

Allah'ıma, Hu'suna, Hüvesine, Kûrb'an olarak varım diyerek, Tevhid sahasında koşturduğumuz Nûr-atımızı soluklandıralım. Ve bu gün Ahmed Avni Konuk Mesnevî-i Şerif Şerhi 3. ciltte okuduğum konu ile tevaffuk eden kısa bölümü aktararak yazıyı bitirelim.

Divân-ı Kebir de şöyle geçmektedir.

"Derviş sözünü görüp de söyler, ammi işitir de söyler."

855. Kulak dellâldır ve göz ehli visâldir. Göz hâl sahibi ve kulak kâl sahipleridir.

Kulak dellâllık vazifesini yapar. Dellâl nasıl ki kendisinin olmayan malı "Harac, mezat" diye satarsa kulak yolundan âlim olanlar da kendilerinin zevki olmayan ilmi öylece satarlar. Fakat çeşm-i bâtın ve ayn-ı basîret sahipleri ehli visâl olduklarından, onlar Hakk'a vuslât hâlindeki zevklerin-den bahsederler. Binanaleyh göz hâl

sâhibi ve kulak kâl sâhibidir. Nitekim “Haber muâyene gibi değildir” buyurmuşlardır.[6]

Ayna ile terazi, birisi incinecek yahut utanacak diye doğru söylemekten sakınır mı, susar mı? Ayna ile terazi, öyle kadri yüce ve doğru mihenk yerleridir ki sen onlara iki yüz sene hizmet etsen sonra aynaya desen ki "Ben sana bu kadar sene hizmet ettim, hatırım için beni çirkin gösterme" Teraziye desen ki "Yalvarırım sana, fazla tart, eksiğimi açığa vurma" Onlar sana cevap verir de derler ki "Zavallı, herkesi kendine güldürme, âlemi kendine maskara etme" Ayna ile terazi hile bilmezler, yalan söylemezler. Doğruluktan ayrılmayan ayna ile terazi derler ki "Allah gerçeklerin bizim vasıtamızla tanınması, anlaşılabilmesi için kadrimizi yüceltti, bizi bu işte görevlendirdi. Bu doğruluğumuz olmasaydı, gerçeği olduğu gibi ortaya koymasaydık bizim ne değerimiz kalırdı? İyilerin güzellerin yüzlerini nasıl görür, nasıl gösterebilirdik?"[7]

Âyete uzunca bir “Vay hâline” girişinden sonra hile ne demek anlamına bakalım…

Hile ne demek?

1- Birini aldatmak, yanıltmak için yapılan düzen, dolap, oyun, desise, entrika

---

[6] 127-15-2-BEN deki TERZİ BABAM ∞ Erler Demine Bölümündem Özet Olarak, Sayfa 245…276…

[7] Mevlana Celaleddin Rumi, *Konularına Göre Açıklamalı Mesnevi Tercümesi 1-2*, terc. Şefik Can, s.265,Ötüken Yayınları, İstanbul:2005, ISBN 975-437-229-2

Gayet basit bir hile ile saflığından istifade ederek işi başardı. R. H. Karay

2- Çıkar sağlamak için bir şeye değersiz bir şey katma.

3-Olağan çevirim uygulayımlarıyla gerçekleştirilmesi güç, pahalı, tehlikeli, zaman alıcı ya da olanaksız bulunan işlemlerin, optik, mekanik, kimyasal bazı özelliklerden yararlanılarak yapılanı; bu yolla elde edilen olağandışı, olağanüstü sonuçlar. TV4- Sinemadakine benzer sonuçların televizyonda elektronik yöntemlerle elde edileni.

4- Bir çıkar nedeniyle hayvanın kusurlarını gizlemek veya daha iyi nitelikte göstermek için yapılan işlemler.[8]

Arapçada hile "Mekr" ve Farisi de "Tezvir" olarak kullanımaltadır…

Konu ölçü ve tartı olunca çeşitli milletler farklı birimler kullanabilmektedir. Kimisi kilometre, kimisi mil kullanır. Kilogram, Ons, Libre, Galon vs… Eskiden ölçüde arşın, endaze, ağırlıkta okka, batman gibi ölçüler kullanırdı.

Yaşı biraz ilerlemiş olanlar hatırlarlar, tartılar demir kilo ile tartılır, esnaf tahta cetveller kullanırdı. Mahallemize gelen yoğurtçu, zervadatçı amca iki kefeli tartı aleti kullanırlardı.

Artık günümüzde bunların yerine elektronik tartı, kantarlar ve lazer ölçüm cihazları aldı ve gelişen teknoloji ile beraber bunlarda seyrini ilerletmektedirler.

[8] https://www.nedirnedemek.com/hile-ne-demek

Zamanımızın sıfât çağından, zât çağına geçiş seyri içinde olmasının payı yadsınamaz…

Eloktronik (El-ok-tr-onik)- Lazer (La-z-er) olarak baktığımızda El, Ok-yayın eğriliği doğruluğundandır. Onunla arsında mesafe, iki yay kadar, yahut daha az kaldı (Necm/9). Tr-Tur, Onik-Oniki-Hakikat-i Muhammedidir. Görüldüğü gibi Hakîkati Muhammedi-İnsân-ı Kâmil'in eli mesabesinde olan Tûr ve Necm temsilcileri Nusret Tura (r.a) ve Necdet Ardıç (ks.9 Eloktronik tartı mesabesinde olan kişiledir. Yani karşısına gelen kişileri hassas olar kaç kiloluk, kaç okkalık adam olduğunu tartarlar. Nusret Tura (r.a.) karşısında gelen kişiyi ölçer, biçer ve kaç liralık adam ise biletini o mesafeye göre keserdi. Necdet Babam ise kişinin enini, boyunu, uzunluğunu alır ve taşıyabileceği elbiseler diker…

La-Yok, Ze-Sahib Er-Recül ise kişini Yokluğunu idrak edip, erlik hakîkatine sahib olmanın ölçüsüdür. İşte hakiki tartı ve öçlüleri koyduktan sonra bunların hile ve hurdalarını neymiş, Âyet, Hadis ve Mesnevî-i Şerif beyitleri eşliğinde bakmaya çalışalım.

Yetimin malına yaklaşmayın; yalnız erginlik çağına erişinceye kadar (malına) en güzel biçimde (yaklaşabilir ve uygun şekilde harcayabilirsiniz). Ölçü ve tartıyı tam adaletle yapın. Biz kimseye gücünün yettiğinden fazlasını teklif etmeyiz. Söylediğiniz zaman da, yakınınız da olsa âdil olun ve Allah'a verdiğiniz sözü tutun. Öğüt alıp düşünesiniz diye Allah bunları size emretmiştir. (En'âm 6/152)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik): "Ey kavmim, dedi, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilâhınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil geldi:

Ölçüyü ve tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin, düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın; eğer inanan (insan)lar iseniz, böylesi sizin için daha iyidir!" (A’raf 7/85)

Ölçtüğünüz zaman tam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu hem daha hayırlıdır ve sonuç itibariyle de daha güzeldir. (İsrâ/35)

Medyen'e de kardeşleri Şu'ayb'i gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Ölçeği de, teraziyi de eksik tutmayın. Ben sizi hayır (bolluk) içinde görüyorum. Bununla beraber yine de sizi kuşatacak bir günün azabından korkuyorum." (Hûd 11/84)

"Ey kavmim! Ölçerken ve tartarken adaleti yerine getirin. Halkın malına densizlik etmeyin ve yeryüzünde fesatçılık yaparak fenalık etmeyin." (Hûd 11/85)

Eğer mümin iseniz, Allah'ın helâlinden size ihsan ettiği kâr sizin için daha hayırlıdır. Bununla beraber ben sizin üzerinize gözcü değilim." (Hûd 11/86)

"Ölçeği tam ölçün de hak yiyenlerden olmayın." (Şuarâ 26/181)

"Ve doğru terazi ile tartın." (Şuarâ 26/182)

"Halkın eşyalarını değerinden düşürmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın." (Şuarâ 26/183)

“Göğü yükseltti ve mizanı koydu.” (Rahmân 55/7)

“Sakın tartıda taşkınlık etmeyin.” (Rahmân 55/8)

“Tartıyı adaletle yapın, terazide eksiklik yapmayın.” (Rahmân 55/9)

Âyeti kerimelerden bazılarının faydalı olur düşüncesi ile Terzi Baba Kûr'ân-ı Kerim'de yolculuk çalışmalarının yorumlarını buraya alıyoruz.

وَالسَّمَاء رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ {الرحمن/7}

vessemae refe'aha ve veda'al miyzane "ve refe'aha/O refi'a/irtifa, yükseltmiştir, sema/göğü ve vedaa/yerleştirdi, koydu, ihdas etti, miyzan/tartıyı, vezni."

" O, göğü yükseltmiştir, tartıyı koymuştur." *(55/7)*

Biri **zâhir** biri de **bâtın** olmak üzere **iki semâ/gök** yükseltilmiştir.

Kur'anı Keriym Mülk Sûresi 67. sûre 3. Âyette

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ {الملك/3}

elleziy haleka seb'a semavatın tıbakan

"semavatı yedi kat olarak halk eden* elleziy/*o zattır"

“Gökleri yedi kat üzere halk eden O’dür” diye ayette belirtilen **zâhir** gökyüzüdür.

“Yere göğe sığmam mü’min kulumun gönlüne sığarım” ifadesiyle *hadis-i kudsîde* belirtilen ise, **insan gönlü** olan **bâtın** gökyüzüdür.

Zâhir gökyüzü yedi kat (tabaka) olduğu gibi,

gönül gökyüzü de yedi tabakadır.

Bunlar yedi **nefis** mertebeleridir.

Birinci tabaka **“Nefs-i Emmare”**dir.

Diğerleri; **“levvame”**, **“mülhime”**, **“mutmeinne”**, **“radiye”**, **“merdiye, safiye”** diye isim alırlar.

Gerçek bir eğitim ile bu mertebeler aşılır. İnsan hakiki benliğini ve kimliğini böylece tanımağa başlar.

Gönül göğünü ve beden arzını (toprağını) **adaletle** korumak için **tartıyı** koymuştur.

Her mertebede, o mertebenin gereği olan ilmi almak, daha fazlasını yüklememek için tartıyı koymuştur.

Mevdüdi bu âyet hakkında şöyle diyor:

[Tüm müfessirler **“mizan”** kelimesinden **“adalet”** anlamını çıkarmışlardır.

Bu koca kainat içindeki bunca varlık ve fezada dolaşan sayısız yıldız, gezegen v.s. adalet ve denge üzerine kurulmuş bir nizama tabi kılınmasaydı, bu kainat bir saniye bile ayakta duramazdı. Nitekim milyonlarca yıldan bu yana kainatın ayakta durması bu gerçeğe şahitlik etmektedir.

Çünkü hava, su, toprak ve diğer unsurlar arasında uyum sağlanmamış olsaydı, hayatın devam etmesi bir yana yaşamak bile mümkün olmazdı.**]**

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ {الرحمن/8}

ella tatgav fiyl miyzani

"haydi/artık miyzan/tartı hakkında tagay/haddi tecavüz etmeyin,"

"Artık tartıda tecavüz etmeyin,"(55/8)

O halde siz de mizanda (terazide) eksiklik, yani yanlışlık yapmayın. Teraziyi, ölçüyü tam hakkıyla tartın.

Cenâb-ı Hak insanın halk edilişini öyle mükemmel bir şekilde tamamlamıştır ki, **ruhi** ve **nefsi** tüm dengelerini **adalet** üzere **"Esmâ-i İlâhiye"**nin zuhurları olarak gerçekleştirmiştir.

Elmalı'lı Hamdi Yazır bu ayet hakkında şöyle diyor:

[Şeriat ve kanuna tecavüz edip de haddinizi aşmayasınız. Tartısız yahut maddi ma'nevi tartıda taşkınlık etmeyesiniz de Allah-u Teâlâ'nın emirlerine, hükümlerine itaat ve hukukla riayet edesiniz. **]**

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ {الرحمن/9}

ve ekıymul vezne bil kıstı ve la tuhsirul miyzane

"ve vezni/ölçüyü kıst/kıstas, adalet ile ikame/yerine getirin doğru yapın,

ve miyzanı/tartıyı ahser/hasret, hüsran, eksik tutmayın."

"Tartmayı doğru yapın, tartıyı eksik tutmayın." (55/9)

"Mizan"ın

- **"adalet",**

- **"tartı"** veya

- **"hak"** olarak **üç** defa zikredilmesi,

"İnsân-ı Kâmil"in gayesi olan seyrini anlatmaktadır,

1 – "Ahsen-i Takvim" üzere gerçek değeri, özü, hakkı olan **"Zât-ı İlâhi"**de var edilişidir.

2 – "Esfel-i Safilin"e inişidir.

Burası **"insan"** olarak hakkı olan âlemleri en latifinden en kesifine kadar **"hakk'al yakıyn"** müşahede etmesi, öğrenmesi ve **"Zât-ı İlâhi"**nin ona **"insan"** olmanın hakkını vermesidir.

"Kulluk" mertebesine inerek **bilinmekliğini** en ince noktasına kadar öğretmesi, Hak olarak iyiyi ve kötüyü de göstermesidir, insan bunları kendinde bütünleştirmeli, birleyebilmelidir. Cenâb-ı Hak kendini sevmenin hakkını burada vermektedir.

3 - Yeniden **"Ahsen-i Takvim"**e yükselişi.

Bütün bu bilgileri edindikten, talim ettikten sonra **"Zât-ı İlâhi"**nin hakkını vermek; **"Esfel-i Safilin"**"de kalmamak gerekir.

Tüm zıdları birlemiş olarak bu âlemde Zât'ın hükmünü yerine getirmektir.

Diğer bir yönden, gaflette yaşayan insana bir uyarıdır,

İlk var edilişinin (Hak üzere) **"venefahtü"** nün hakkını vermek için önce İslamiyete davettir.

Gafletten **"şeriat"**a geçiş için bir çağrıdır.

Allah-u Teâlâ mizanı koydu:

Cennet ve **cehennem** de bir mizandır.

Bu ayet-i kerime **şeriat** mertebesinde yaşayanlara bir davettir.

Haksızlık ve taşkınlık edip ***"bütün İslam abidliktedir, bedenin ibadetindedir"*** deyip, ikinci bir gaflete düşmemek için bir uyarıdır.

Rahmâni gaflete düşmemek için bir uyarıdır.

Seyr-i sülüka başladıktan sonra dünya ve ahiretten geçen salik **"fenafillah"**a ulaştıktan sonra tekrar (belki de en büyük gaflet olan) bu **"fenafillah"**ta kalma arzusunu yenmek için bir uyarıdır.

Muhammedîliğin hakkını vermek için bir çağrıdır,

İnsân-ı Kâmil olarak marifet ilmini hakkı olanlara hakkıyla vermek için bir çağrıdır.

1 - İlk mizan kelimesi **"semâ"**lardan sonra zikredilmektedir.

Burada **"semâ"**aynı zamanda **aklın** da **"semâ"**sıdır.

İnsanın **"aklı"** başındadır. Baş ise yüksektedir.

Yani Allah (c.c) **"onu yükseltti"** ufkunu, idrakini yükseltti, açtı.

Yani ***"ey gaflette yaşayan kişi! Uyan! Bak, sana bu kadar akıl verdim. Kendi hakkını yeme! Bir seyrin var, yola soyun ve başla!"*** Denmek istenmiştir.

2 - Ve **"mizan"**ı koydu; bu ikinci mizan, artık **iki mizan** arasındaki mertebelere haksızlık etmeyin, taşkınlık yapıp orada oyalanmayın.

Aklı taşıyan baş semaya yükseltilmiş, ama onu taşıyan beden ise, *yere basmaktadır*. Her ikisinin de hakkını vererek seyrinize devam edin diye ayette uyarı vardır.

3 - Üçüncü mizan, artık seyri tamamlamak için bir uyarıdır. Tartıyı adaletle tutun, doğrultun ve eksik yapmayın, deniliyor.

Burada artık seyrini tamamlayan salike

bâtın ve **zâhir**;

dünya ve **ahiret**,

şeriat ve **marifet** arasında dengeyi, hukuku sağlayın. Hiç birinin hakkını eksik vermeyin.

"Zülcenaheyn" iki kanadın da hakkını veren ancak yükselebilir.

Dışınız, sapasağlam, **dosdoğru** bu alemde;

İçiniz **Hakk** ile daim dolu olsun.

Bu mizanlardan sonra, bu hakkı da yerine getirdikten sonra bizi yine bâtınından zâhirine

göndermektedir. Bu husus hemen bir sonraki âyette gayet açık belirtilmektedir.

Elmalı'lı Hamdi Yazır bu âyet hakkında şöyle diyor:

[Ayarsız tartı kullanmayın, hem de tartarken insaf ve adaletle, dosdoğru tütün. İster söz ister fiil olsun, her hususta tartma işini adaletle yapın. Kendiniz için tartarken de diğer tarafı ağır tutmayınız. Hepsinde terazinin dilini doğru tutunuz ve tartıyı aksatmayın, eksiltmeyin. Teraziyi kötü niyetli kullanmak suretiyle ahirette mizanınıza yazık etmiyesiniz diye, O Rahmân mizanı koydu ve göğe yükseklik verdi.**]**[9]

----

193 - Ebu Sa'id el-Hudrî (radıyallahu anh) anlatıyor: Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdu: "Emin ve doğruluktan ayrılmayan ticaret ehli (ayette sırat-ı müstakim ashabı olarak zikredilen) peygamberler, sıddikler, şehidler ve sâlihlerle beraberdir."

Tirmizî, Büyû 4, (1209); İbnu Mâce, Ticârât 1, (2139).

194 - Tirmizî'nin, Rifâ'a İbnu Râfi'den yaptığı diğer bir rivayetinde şöyle buyrulmuştur: "Kıyâmet günü tüccarlar fâcirler (günahkârlar) olarak diriltilecekler. Ancak Allah'tan korkanlar, iyilik yapanlar ve doğruluktan ayrılmayanlar müstesna"

Tirmizî, Büyû 4 (1210); İbnu Mâce, Ticârât3, (2146).[10]

---

[9] (9) Terzi Baba Kûr'ân-ı Kerim'de Yolculuk (55) Rahmân Sûresi, Sayfa 22, 25

[10] Kütüb-i Sitte/ Alım-Satım / SIDK VE EMÂNET (GÜVEN)

6640 - Hz. Cabir İbnu Abdillah (R.a) anlatıyor: "Resûlullah (S.a.v) buyurdular ki: "Tarttığınız zaman tartınızı ağır yapın."

6641 - İbnu Abbas (R.a) anlatıyor: "Resülûllah (S.a.v), Medineye geldiği vakit, halk ölçü-tartı işinde insanların en kötüsü idi. Bunun üzerine Allah Teâlâ hazretleri "Ölçü ve tartıda hile yapanların vay haline" diye başlayan sûreyi indirdi, Bundan sonra ölçü ve tartıyı güzel yaptılar."[11]

6642 - Ebu'l Hamra radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah (S.a.v)'ı, yanında bir kap içinde bir miktar zahire satan bir adamın yakınlarından geçtiğini gördüm. Mübarek elini kabın içine sokup (kontrol ettikten sonra) adama: "Sen hile yapmışa benziyorsun. Bize hile yapan bizden değildir" buyurdu."[12]

1052. Ey nefret edici şeyh, tezvîri terk et; birkaç körü cem' etmiş acı susun!

“Tezvîr", kizb ve hîle etmek. “Kör"den murâd ilm-i hakîkî ile ilm-i taklîdîyi temyîze muktedir olamayan kimseler. “Acı su”dan murâd taklîdî ve tahminî olan ilim. Ya’ni, “Ey ehl-i hâlin yokluğundan ve mücâhedesinden nefret edici olan şeyh-i müzevvir, yalan ve hîle ile halka kendini satmayı terk et! Sen etrâfina birkaç temyizsiz kimseleri toplamış bir acı su mesâbesindesin. O toplanan kimseler senden o acı suyu içerler ve sen lisân-ı hâl ile dersin”

[11] Kütüb-i Sitte/ Alım-Satım / TERAZİYİ AĞIR TUTUN
[12] Kütüb-i Sitte/ Alım-Satım / ALDATMA HARAMDIR

1053. Ki: "Bu mürîdlerimdir ve ben acı suyum; benden içerler ve kör olurlar!"

Avâmı başına toplayan ve onların mallarına ve hürmetlerine tama' edip evliyâlık taslayan müzevvir şeyhlerin hâlleri, dâimâ bu hitâbda bulunur; fakat onların hallerinden bu hitâbı halk anlıyamazlar, pervâne gibi etrâfında dolaşırlar.

1054. Kendi suyunu ledün denizinden tatlı et, fenâ suyu bu körlerin tuzağı etme!

"Fenâ su"dan murâd ulûm-ı taklîdiyye ve nazariyyedir. "Bahr-ı ledün"den murâd, ulûm-ı yakîniyye ve zevkiyyedir. Ya'ni, "Ey şeyh-i müzevvir, halka ulûm ve ma'rifet bahş etmek bahânesiyle kendini satma; ve acı ve fenâ su mesabesinde olan ulûm-ı taklîdiyye ve nazar ile iftihâr etme; ve bu ulûmu körleri avlamak için tuzak yapma!" Eğer halkı irşâd hevesinde isen, o taklîdî ilimleri, ulûm-ı yakîniyye ve zevkiyyeye tahvil et!

1274. Mümeyyize oyun yoktur, husûsiyle o kimse ki, onun temyizi ve aklı gayb söyleyici ola.

Temyîz sâhibi olan kimselere karşı, müfsidlerin oynayacakları oyunun ve hilenin aslâ te'sîri yoktur; husûsiyle temyîzi ve aklı âlem-i gaybın esrârına nüfuz edip bu âlemden söz söyleyici olan evliyâ-yı Hakk'a karşı, hiçbir hîle ve oyun müessir olamaz.[13]

159. Nal vaktinde atın dudakları gibi. O nihâyet âdî taşı la'l gibi gösterir.

Cisim, "at"a ve şeytan, "nalband"a ve onun vesveseleri, "kıskı'ya ve huzûzât-ı nefsâniyye dahi "nal"a

---

[13] Mesnevî-i Şerif Ahmed Avni Konuk Şerhi - Cilt 7

teşbîh buyrulmuştur. Ya’ni, “Şeytan bu cism-i hayvânîni kendisinin dalâlet yolunda koşturmak için idrâkinin dudaklarını vesvese kıskısı ile büker ve ona huzûzât-ı nefsâniyye nallarını vurur. Nihâyet böyle bir kimseye âdî bir taşı la’l ve fenâyı iyi gösterir.”

160. O senin kulaklarını atın kulağı gibi tutar; hırs ve kesb tarafına çeker.

Ya’ni, “Şeytan seni böyle bağladıktan sonra senin kulaklarından atın kulağı gibi tutar. Hırs-ı dünyâ ve kazanç tarafına çeker.” Sultan Veled hazretleri kesbi, zarûrî olmayan ve ikâba müeddî olan kesb sûretinde şerh buyurmuşlardır. Zîrâ hayât-ı dünyeviyyede herkes âilesinin nafakasını şer’an kazanmakla mükelleftir ve ticâret meşrû’dur. Nitekim sûre-i (Nisâ, 4/29) ya’ni “Ey mü’minler aranızda mallarınızı bâtıl sebeb ile yemeyin. Meğerki birbirinizden râzı ve hoşnûd olarak ve ticâret tarikıyla ola!" buyrulur. Mezmûm olan şey ticârette hırs ve hiledir.[14]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَأْكُلُواْ أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلاَّ أَن تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلاَ تَقْتُلُواْ أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا {النساء/29}

(29) (Ya eyyühellezîne amenu la te'külu emvaleküm beyneküm Bilbatıli illâ en tekûne ticareten an teradın minküm ve la taktülu enfüseküm* innAllahe kâne Biküm Rahîmâ;)

“Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda haksızlıkla yemeyin. Ancak kendi rızanızla yaptığınız ticaretle

[14] Mesnevî-i Şerif Ahmed Avni Konuk Şerhi - Cilt 9

yemeniz helaldir. Birbirinizin canına kıymayın. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir.”

Kişilerde meydana gelen doğuşlar ve bunların diğer kişilerle paylaşılması bu âlemdeki en büyük ticarettir, çünkü bu ahiret ticaretidir. Alıcı ve vericininde kemâlde olması lazımdır ki o alışveriş olsun.

Zulüm insânda o kadar ileriye gidiyor ki artık o nefsi öldürme derecesine ulaşıyor ve burada nefsten kasıt İlâh-î varlığın zuhurudur yoksa nefsi emmâre değildir. Ve ayrıca öldürmeyin emri diğer şekilde bakışla yaşatın demektir yani İlâh-î varlığınızı faaliyete geçirin demek istiyor. Rahîm olmasa zâten seni ihata etmez, sana şah damarından yakın olmaz. Cenâb-ı Hakk bize rahmet etmiş ise bizimde kendimize en az O’nun kadar rahmet etmemiz lâzımdır.[15]

2489. Veliyi kurt bulsa iyi olur, ondan ki, velîyi kötü nefis bula!

Ya’nî, bir velîyi kötü nefisli bir alçak kimsenin bulmasından ve ona mülâkî olmasından ise, bir kurdun hulması ve ona mülâkî olması daha iyidir.

2490. Zira ki kurt her ne kadar birçok sitemlerdir, fakat onun ferhengi ve keydi ve mekri yoktur.

“Ferheng”, ilim, dâniş, edeb, büyüklük ve muvâzene ma’nâlarınadır. Ya’nî, kurt her ne kadar çok

[15] (42) Terzi Baba Kûr’ân- Kerim’de Yolculuk (4) Nisâ Sûresi Sayfa 31

ziyâde zâlim ve yırtıcı ise de, onun ilim dâiresinde düşüncesi ve hîlesi ve mekri yoktur.

2491. Yoksa o ne vakit tuzağa düşerdi? Mekr âdemîde tamâm olur.

Ve eğer kurdun ilim dâiresinde düşüncesi ve hîlesi olsaydı, o bîçâre tuzağa tutulur mu idi? İlim dâiresinde düşünüp birtakım hîleler yapmak âdemde tamâm olur. Zîrâ hîlekâr âdem başka türlü düşünür ve hilesine revâc vermek için başka türlü söyler. “Ve âdemde tamâm olur" ibâresi ile ba’zı hayvanlarda dahi hîlekâr var ise de, nâkıs olduğuna işâret buyurulur. Nitekim maymun ve kedi ve sıçan gibi hayvanlarda bu nâkıs hilelerin envâ’ı zâhirdir. Fakat hiçbirinin hîlesi insanın hîlesi ve dolabı kadar mükemmel değildir.

3822. Bu, sayılmış olan hîle mikdârıyla değildir. Bu Mekrden sen ölmedikçe fâide yoktur.

Ya’nî, bu hakîkat yolunda yürümek, bu akl-ı cüz’înin sayılı olan hileleri ve tedbîrleri mikdârına tâbi’ değildir; ve sen bu sayılı ve mahdûd olan aklın hilelerinden ve tedbîrlerinden ölmedikçe, ya’nî insân-ı kâmilin muvâcehesinde bu aklın sayılı olan tedbîrlerini ve hünerlerini terk etmedikçe, bu yolda senin için hiçbir fâide yoktur.[16]

İnsan, aklı evvel terazisini, ekmel adaletin kubbesi altında kurduğu zaman, hakîkat iktizaları gelir.

Onda bulunan hakîkatlerden her biri neyi gerektiriyorsa, ona göre hesabına bakar.

---

[16] Mesnevî-i Şerif Ahmed Avni Konuk Şerhi - Cilt 12

Yahut onun için bir ahadiyet köprüsü kurulur. O zaman da, tabiat metni cehennemi üzerinde yürür.

O köprü, çözümü zor bir şey olması icabı: Kıldan daha incedir. Uzaklığı dolayısı ile kılıçtan daha keskindir.[17]

"Bu alıntı bilgiler ışığında yola devam edelim aslında en büyük hile insanın kendini şeytanın ve nefsinin verdiği iğvalar ile aldatması ve bu dünya hayatında kendi aslı olan Rabbine ulaşamasıdır."

ا kelimenin başında olan "elif" sembol harfi ise, görüntüde olup lâfızda yoktur, çünkü tecellisi olmayan âlem olan, "ahadiyyet" mertebesinin temsilcisidir. Orada tecelli olmadığı için tarif ve şekilde söz konusu değildir. Sadece "elif" ismi verilen ve bütün mertebeleri bünyesinde bulunduran. O temsili sembol ile ifade edilebilmektedir. İrfan ehli "ahadiyyet" mertebesi hakkında pek söz söylemek istememişlerdir, çünkü beşeriyyet aklı ile bu sahada akıl yürütmek mümkün değildir.

لْ devamında olan "Lâm" sembol harfi ise, (Mizanın-tartının) zuhur yeri olan Ulûhiyet hakîkatini ifade etmektedir. Ahadiyyetin mizansızlığını, "Lâm" ın üzerinde bulunan "cezm" in cazibesi/çekimi ile mizan-sızlıktan mizanı zuhura çıkararak tartı ve ölçünün zuhur ve faaliyete geçmesinin temsilcisi olan "ma'nâ/semboldür. Ve ikisi birlikte okunduğu zaman ise "EL" olarak ifade almaktadır ki, "yedullah" Allah-ın kudret elidir ve mizan ile bu âlemleri düzenlemeye başlamıştır.

---

[17] İnsân-ı Kâmil- Abdülkerim Ceyli…

مُ devamında olan "Mim" sembol harfi ise Hakîkat-i Muhammedi olan Mizan (tartı-ölçünün) Ulûhiyet mertebesinden Ef'âl mertebesine inişinde Mekr (hile) (zan) ile karıştırılabileceğine işarettir. Üstünde bulunan "ötre" işareti Yunus Emre hazretlerinin "Elif okuduk ötürü, Pazar ettik götürü"nün bir başka mertebeden söylenişi ile "Mim okuduk ötürü, Pazar ettik götürü"dür. Mim'i Muhammedinin hakîkat pazarından götürü alınıp, Ef'âl, şeiat pazarında satılması hâlinde hile ve yalana başvurmadan "Allah ile alış veriş yapılıyor"[18] gibi alınıp verilmesidir.

طَ devamında olan "Tı" sembol harfi ise Tahakkuktur. Yani hakîkati ile ortaya çıkmaktır. Mizan da mekr yapılsa dahi bunun hakîkatinin tahakkuk edeceğidir. Üstünde bulunan "Üstün/Fetha" okuma işareti ile bu açılımın Hakk geldi, Batıl zail oldu hükmü ile olacağına işarettir.

فَ devamında olan "Fe" sembol işareti ise Ef'âli İnfialiyyedir. Şeytan ve nefsin hayal ve vehim ile hakk ve hakîkat olan kişinin kendisi ve bu âlemleri mizanda mekr ile ayrı birer varlık göstermesidir. Üzerinde bulunan "şedde" okuma işareti ise ise bu görüntünün cemâl ve celâl yönleri olan hadi ve mudill esmâsının zuhurlarıdır. Altında bulunan "Esre" okuma işareti Bilm'el Yakînliği ifade etmekte ve bu ölçü ve tartıda hile olduğunu fark edenlere "İsr" yani gece yolculuğunun hakikatleri açılmaktadır.

فْ devamında bulunan "Fe" sembol harfi ise Ef'âli İlâhiyyedir. Mizanda olan Mekr hakîkatlerini "isr" gece yolculuğu ile hâkiki ölçü ve tartının bu âlemin ve kendi

[18] Fetih 48/10

görüntüsünün Hakk'tan başka bir şey olmadığını anlamaktır.

ي devamında bulunan "Ye" yakîn mertebeleridir. Mizan da yani ölçü ve tartıda bulunan mekri-hileyi İlm'el Yakîn, Ayn'el Yakîn, Hakk'el Yakîn mertebelerinden anlamaktır.

نَ devamında bulunan "Nun" sembol harfi ise eşyanın hakikati olan "Nûr"dur. Eşyayı içten ve dıştan aydınlatmaktadır. Nefis yıldızının ölçüsü ve tartısı olan hayali ve vehimi hilesinden aydınlatmalarını söndürüp, kamer (ay) ve (şems) ten yansımasını alanlar bu mekr-hilenin "vay hâlin"den kendilerini kurtarmış olurlar. Ve V-Ay-Kamer yani Nûru Muhammedi hâlinden yansımalarını alırlar. Ha Üstündeki okuma işareti aslında "cezm" dir. Yani sûkün hâlidir, esmâ-i İlâhiyye içinde bulunan "Nûr"un hakîkati ile ölçüsü ve tartısında yapılan hilenin düzeltildiği zaman hakîkati ile eşyada zuhura çıkmasıdır.

Bu durumda olan kişi kendi hayâli ve vehimi ile olan ölçü ve tartı yani değer yargıları ile hayâtını sürdürdüğünden en büyük hileyi yine kendi kendine yapacaktır. Kör olarak haşredildiğinde ben dünya hayatında görür idim diyecektir.

İşte bunun için kulak ve göz ayarlarının yapılaması lazımdır. Mesleği terzilik olan İz-Efendi Babam yaşının ilerlemesi ile gözlük kullanmaya başladığı zaman ölçülerin değiştiğinden bahsetmişti. Tabii gözün gözlüklüksüz bozuk ayar ile alıştığı ölçü ile aslı olan arasında fark olması gayet tabiidir.

İşte şeriat, tarikât, hakîkat, marifet ve hatta insân-ı kâmil mertebesinin ölçüleri vardır.

Hayali şeriat anlayışında saçın sakalın şöyle olacak, gömleğinin kolu uzun olacak, cübbe potur giyeceksin, baston kullanacaksın vs. gibi kişinin dış görünüşünün ilgilendiren şekilci ve kişinin görüntüsünü ilgilendiren hayâli ve vehimi hallerden bahsedilmektedir. Aslında edebe, ahlaka uygun örfi olduktan sonra her giyim ve şekil tarzı uygundur. Şeytanın ve nefsin aldtaması ile kişiler bu yola sevkedilmektedir. Ve kişiyi şeriati değer yargılarında ölçü ve tartıda hile ve desiseye düşürmektedir.

Mizan olan şeriat anlayışı kendi fiili görüntüsü ve âlemlerde bulunan fiili görüntünün menfi-müsbet hakk'ın görüntüsünden başka bir şey olmadığını anlamasıdır. Kendi varlığında hakk'ın, hakk'ın varlığında kendisini bulmasıdır. Aradaki farkın kıyas bile edilemiyeceği açıktır.

Hayali tarîkât-esmâ anlayışında kişinin zanni olan, kendi halk ettiği hayali rabbine ibadet ediyor olmasıdır. Bu mudil veya hadi üzerine olabilir. Kişiyi cennet veya cehenneme sokar. Esmâ-i İlâhiyyeyi nefsi istikametinde kullanır. Ve ebedi hakîki Rabbine ulaşamaz…

Yapılan tarîkât çalışmalarında birçoğu bu hâl üzere ehil olmayan kişiler tarafından yapılmakta-yaptırılmaktadıdır. Tarîkât üzere ölçü ve tartıda hile yapan kişiler kişiyi hedefe değil ancak "vay haline" ulaştırır. Onun için kişi gerçekten samimi duygular ile kendi kendine yeter bir halde kalır ve şeriat anlayışı içinde yaşamını sürdürürse kendisi için daha iyi olacaktır.

Tarîkât esmâ mertebesinin ölçüsü gerçekten ehil, silsilesi sağlam, yol alan bir kişi-kişiler ile yola devam etmesi olacaktır. Böylelikle Esmâ-i İlâhinin gerçek

sahibinin Rabb'ül âlemin olan Allah olduğunu anlayıp, nefsi istikametinde kullanmaktan vaz geçtiği zaman hakiki Rabbine ulaşabilecektir.

Hakîkat-sıfât mertebesinin hilesi, hurdası o kadar çoktur ki kişiyi aldatmakla bitmez, sayfalar almaz. Hazreti Ali (k.v.c) nin dediği gibi tam bir zındıklıktır. Hakk ile hakk olduk namazı kime kılacağız vs. gibi birçok aldatma ile kişiyi şeriat dairesinden çıkarıp, zındıklık dairesine sokar… Bu hâl yolumuzda İbretlik hikâyelerde görülmektedir. (73) Celâl-Cemâl-Celâl, (81) Hayal Vadisinin Çıkmaz Sokakları (132) Kaner Yiğido v.s… Bu kişiler hadi gibi görünmekte ama bâtında ise tam bir mudill ve celâl zuhur mahallidir. Kendilerini aldatan, hile ve desiseye düşüren iblisin askerleri olmuş durumundadırlar. Allah muhafaza diyelim.

Hakikât-sıfât mertebesinin hakîkatine ulaşabilmek ölçüsünde, tartısında hile yapmamak için; üzerimizde bulunan sıfâtı İlâhinin Hakk'ın olduğunu anlayıp yani hayâtın onun hayâtı, ilmin onun ilmi, iradenin onun iradesi, kudretin onun kudreti, işitenin onun işitmesi, görmenin onun görmesi, konuşma onun konuşması olduğunu anlayıp tam bir kemâl ve mahviyet içinde yok olmaktır.

Yeri gelmişken İz-Efendi Babam bir gün bir yere davetli gitmiş. Oradaki görevli kişininde okuduğu yerlerde Fenâfillah/Bakabillah ibareleri geçmekteymiş. İz-Efendi Babam gayet nazikâne bir şekilde afedersiniz, Fenâfillah/Bakabillah tan bahsediyorsunuz. Bunlar ne demektir. Biraz açıklayabilir misiniz? Diye sorduğu zaman, bu kişiden biz sadece burada okuyoruz diye cevap almıştır. Aslında olmayan bir hâl varmış gibi bu değerlerin ölçü/tartı olarak anlatılması insanları üstü kapalı hileye düşürmekten başka bir şey değilde nedir?

Marifet-Zât mertebesinin hilesi, hurdası Hazret-i Muhammedin yaşantısının zâhir batın yaşanmayıp bu hâlin naklen anlatılmaya çalışılmasıdır. Efendimizin "zâhiri beni gören hakkı gördü"dür. Zaten kişi böyle bir hâl olmadığı halde bunu söyleyebiliyorsa hilebaz/yalancının önde gidenidir. Mir'ac hakîkatlerini anlayıp, hakk olarak halk arasına dönmüş olması gerekir. Zaten bu hâlde olan, edeben bende bu hâl var demez-diyemez. Bâtin-i olarakta Kurb-u feraiz hâli yoktur. "Vema rameyte **iz** rameyte velakinallahi rama" Attığın zaman sen atmadın velakin Allah attı… Ahadiyyet mertebesinden anlatılan bir hitab ile Efendimizin Rabbi Hassı olan Allah'ın bu fiili, kulu ve aleti olan Efendimiz (s.a.v.) aracılığı ile bu fiili işlediğini anlatmaktadır. Üzerine bâtini olarakta bu hâl olmadığı halde var diyende marifet/zât mertebesine ölçü ve tartıda hile yapmış olur.

Buraya yakın bir zamanda görülmüş olan bir zuhurat ve yorumunun faydalı olacağını düşünüyorum…

Murat DERÛNİ cagaloglupasa@hotmail.com>, 29 May 2019 Çar, 17:02 tarihinde şunu yazdı:

Hayırlı Günler, Hayırlı Rama-zanlar İz-Efendi Babacığım,

NAsılsınız iyi misiniz? Hamd olsun, bizler iyi sayılırız.

Daha önce yaşamadığım bir hâl zuhuratta olduğu-oluştuğu için yazma ihtiyacı duydum...

Bu sabah sahurdan sonra gördüğüm ma'nâ da mekan veya zaman flu yani, nerede ve ne vakit olduğunu bilemiyorum, açıkçası var mıyım, yok muyum? O da belli

değil. Sadece hatırladığım günlük tarikat dersimi sakin sakin kendi kendimde, kendimce yaparken Rabb-i Hass, Ya Nûr esmâsına geçiyorum. Ya Nûr esmâsına geçtikten sonra, zikir hızlanıyor ve bütün benliğimi sarıyor... O kadar sarsıntılıydı ki, vahdet hâlinden bu şekilde çıktım...

Cevabınız için şimdiden teşekkürler...

Hörmet ve Muhabbetle Nüket Anne ve İz-Necdet Babamızın ellerinden öperiz.

Necdet Ardıç <terzibaba13@gmail.com>

30.05.2019 Per 12:48

Hayırlı günler hayırlı Rama-zanlar Murat derûnî oğlum hamdolsun çok şükür şimdilik iyi sayılırız sizlerinde iyi olduğunuza sevindik.

Zuhurat tecellin güzel olmuş ama bu tür hâllerin içinde fazla durmamaya bak çünkü bu ve benzeri hâller insanı içine almaya başlarsa dünya ile irtibatın azalmaya başlar tamamen içe dönük bir yaşantı üzerinde etkili olmaya başlar bu da daha ileriki yaşlarında sorun çıkarabilir. Bu yüzden her zaman mümkün olduğunca duygularımız ile değil aklımız ile hareket etmekte yarar olur. Kişi çok içe dönük hayat yaşadıkça dışarıdan kopar daha sonraları belki yalnız başına kalmasına sebep olabilir.

Bildiğin gibi her şeyin hayırlısı vasat/orta olandır. bu gibi hâlleri gör vardır bir hikmeti deyip geç altında kalmamaya bak. Her şey de olduğu gibi bu hâllerde de hepimize örnek olan Peygamberimiz hakkın da Kûr'ân-ı Kerimde mi'rac gecesi haberlerinde "gözünün gördüğünü kalbi yalanlamadı" diyerek kendisinin zâhir bâtın nasıl

dengeli bir hâlde olduğunu bildirmektedir. Mi'rac'tan döndüğü gecenin gündüzünde sanki o müthiş halleri o yaşamamış gibi hemen şeriat mertebesi kuralları içinde "ene mislükümbeşer" mertebesine dönüvermişti. İşte bu dönüşü yapmak bizler için biraz zor olabilir o yüzden tehlikeli olabilir. "Seyrancısın hemen seyranın eyle" hükmü ile gör geç anlayışı içinde yaşamamız daha tehlikesiz olacaktır.

Hatırasına binaen unutmamak için notlarının arasına ilâve edersin bir gün gelir hatıra ve misal olmak üzere bir yerlerde yazarsın veya uygun mevzular arasında anlatırsın bunlar hep yolun tecrübelerindendir.

Diğer yollarda bu gibi hâllere çok değer verirler ve ayrıca abartarakta bahsederler ancak nûrani hayâle daldıklarının farkında bile olmazlar.

Güzel bir hâldir ayrıca bu sahada yaşam tecrübesi olması da güzeldir. Cenâb-ı Hakk aklımızı ve fikrimizi muhafaza eylesin.

Dünya ahret işlerin kolay gelsin herkese selâmlar hoşça kalın "İz-Efendi Babanız"

Cenâb-ı Hakktan bu yolların-mertebelerin ölçü ve tartısı hayâli, vehimi, şeytanın ve nefsin hile ve oyunlarından Cenâb-ı Hakktan muhafaza etmesini niyaz eyleyerek yolculuğumuza devam edelim.

الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُواْ عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ {المطففين/2}

"Ellezîne izektâlû alen nâsi yestevfûn."

"Onlar insanlardan kendilerine bir şey aldıkları zaman tam ölçerler." (83/2)

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَو وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ {المطففين/3}

"Ve izâ kâlûhum ev vezenûhum yuhsirûn."

"Kendileri başkalarına bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksik ölçer ve tartarlar. " (83/3)

Aslında bu sûre üzerinde ve âyetler üzerine gördüğüm bir müşahade sonucu araştırma yaparak çalışmaya karar vermiştim. Mahallemizde bulunan Cum'a pazarından (Cem Pazarı) sabah işten gelirken kandıra tarafından gelen (kandırma) köylü pazarı tarafından eşimin siparişi üzerine salata-kıvırcık almak için ilgili tezgaha gelmiş, ürünleri seçmiş ve ücretini ödemek üzere iken sağ tarafımda uzaktan tanıdığım, mahalli yöneticiyi gördüm. O da tezgahta bulunan rokalardan poşete dolduruyordu. Satıcıya 5 lira verip şuradan 2 lira al dedi. Poşete baktık, bu kaç lira diye de sormadı? Baktım orada en az bunun iki-üç misli fiyatında mal var. Satıcıda tamam Os… Abi diyerek makus talihine razı olduğunu bildirir bir hâldeydi.

İşte şehadet-zâhir âlemde oluşan bu müşahade ve tecelli ile görüldüğü gibi kişi makam ve mevkisini kullanarak kendine tam bir ölçme ve tartma, karşı tarafa ise eksik ölçme tartma fiili işi yapıldığı anlaşılacaktır.

Mahalesef günümüzde, tarîkât ve dergâh sahasında bilinen sebeplerden ötürü genelde ehil olmayan

kişilere kaldığı için[19] bu sahada da farklı bir uygulama yoktur.

Bundan yaklaşık 10 yıl önce tanıştığımız bir kardeşimiz Kadir gecesi için Bursa'dan aramıştı. Eşininde ders almak istediğini söylüyordu… Bu kardeşimiz daha önce nakşi silsilesinden bir zâtın ismini kullanarak yalancı, müzevvir, şeyhlik yapan bir kişinin yanında bulunmuş ve hem maddi, hem de mânevi kayıpları olmuştu. Bu hâlden çıkması uzun seneler sürmüştü… Eşinin İz-Terzi Baba yoluna bu geçen 10 yıllık süreden sonra ancak inancının olduğunu-oluştuğunu söylüyordu. İşte bu tür hile ve desiselerin kişi üzerindeki yıkım ve tahribatını görmemek mümkün mü? Cenâb-ı Rabb'ül âlemin Bunu yapanların vay hâline demiyor mu?

Dün gördüğüm bir minibüste Korsanla mücadele yazıyordu… Yani Kor-ateş ve San-Sanı-Zan, Aslı ateş olan hayâl ve vehim zannı nefsin ve şeytanın oyunlarından uzak durmak lazımdır.

"İnsanlardan alırken ölçüp tarttıklarında tam yaparlar." İnsanlarla mukayese ederken kendi nefislerinin kemâlatını çok görürler, onların haklarından daha ziyade kabul ederler, kendi ilmi ve ameli faziletlerini onların ilmi ve ameli faziletlerinden daha üstün kabul ederek böbürlenir, kibirlenirler. Kendi nefislerinin kemâlatıyla karşılaştırarak insanların kemâlatını ele aldıkları zaman ise, "*ölçüp tartıyı eksik yaparlar*," onların kemâlatını küçümserler. Her iki halde de adaleti gözetmezler. Bunun nedeni nefislerini üstün görmeleri, insanlara karşı üstünlük taslamayı sevmeleridir. Nitekim bir âyette şöyle

[19] Bu işi hakkıyla ve ehil olarak yapanları tenzih ederim…

buyrulmuştur: "*Yapmadıkları ile övülmek isterler…*" (Ali İmran, 188)[20]

Buraya faydalı olur düşüncesi ile Ç.H.U bey kardeşim ile İz-Efendi Babam arasında bu yolun ölçü ve tartısında hile yapan, aslında kendine bile tam tartıp ölçemeyen biri hakkında yazışmaları alıyoruz. Aslında bu hikaye uzundur ama imkanımız bu kadardır…

Şe…. kı….   (8-Mart-2018)

Bismillahirrahmanirrahıym.

Efendim... hayırlı geceler olsun. Bir bilgilendirme için gecenin bu vaktinde yazıyorum. Bu gece Kü… kardeşimiz internet watsaap üzerinden beni aradı ve şu bilgileri paylaştı.

Yine Kü……. yakın arkadaşı olan ve sizin derslerinize devam eden benim de yakından tanıdığım Bay…. diye bir kardeşimiz var, o da orada kırşehirde kü…. la birlikte yaşıyorlar. Bu pazar kavacıktaki sohbeti bu arkadaşımız DERGÂHTA (Sa.... efendinin yerinde) olduğunu sanarak sırf sizi görmek ve dinlemek ümidiyle, mevzulardan da haberi olmaksızın buraya gitmiş.

Ancak kendisine kötü muamele yapılmış. Terzi baba ismi aşağılanarak, onun dönemi bitti, o bıraktı artık, yeni dönem bizim dönemimiz başladı, gibi onu tanımıyoruz, onun pirliği bitti şeklinde v.b..

[20] Muhyiddin Arabi Hazretleri Tevilat-Muttaffifîn Sûresi.

Bu arkadaş da çok müteessir olarak oradan ayrılmış memleketine dönmüş. Kü...... aktarmış. Ancak o da ne olduğunu anlayamadığı için bana sormak istememiş.... Akşam saatlerinde facebook sayfasında DUYURU yu görünce hem sevinçten hem de olayı haber vermek için kü.... Bu bilgiyi benle paylaştı.

Biraz değil çok moralim de bozuk olarak size haber vermek istedim. Biraz da şunun için belki ilave tedbirle de gerekebilir diye düşündüm efendim.... Efendim hürmet ve muhabbetle ellerinizi öper nüket annemede selamlarımızı arz eyler tekrar hayırlı geceler dilerim....

Çokça yaşanan bu haller "**mekr**" hakkında birde küçük yazı yazdım onu da gönderiyorum. Uygun görürseniz kayda alırsınız.

Necdet Ardıç terzibaba13@gmail.com (9-Mart-2018)

Hayırlı geceler Şe.... oğlum maillere bakmaya ancak vakit bulabildim bu arada seninkini de gördüm şimdi cevaplamaya çalışıyorum.

Gerçektende epey zamandır ortada nahoş bir hadise vardı, bu yüzden geçen seneden beri kasımpaşaya sohbete gitmiyordum.

Son zamanlarda da bahsi geçen, "Satih ince-Fa...." isminde ki kişi iyice sınırlarını aşmaya başladı bu yüzden bende kendisinden K...1... kanalı ile, kendi kanallarında benimle ilgili ne kadar, döküman yazı görüntü ne varsa, hepsinin kaldırılmasını ayrıca orada bana ait yazı kitap ne varsa hepsinin kaldırılmasını ve verdiğim icazatında tarafıma gönderilmesini istemiştim.

Aradan epey zaman geçtiği halde açık bir cevap alamamıştım, sadece bir kaç dökümanın kaldırıldığı telefonla bildirilmişti.

Bunun üzerine tekrar aynı yazıyı gönderip istenilen hususların hemen yerine getirilmesini istemiştim.

Gene bunun üzerine aşağıdaki yazı gönderilmiş idi. Orada koşulan şart şöyle idi okuyunca göreceksin **(İcazeti veririm ancak karşılığında kıyafetleri isterim)** oldu.

Bende buna karşılık aşağıdaki yazıyı gönderdim ve bu vesile ile de siteye o yazıyı koyduk.

Bundan sonrasını kendi bilir. Kü……ta ve bay….ma söyle üzülecek bir şey yoktur. Kim ne yaparsa kendine yapar. Verirken "**Pir**" dedikleri kimseye verdiğini geri alırken "**kir**" derler canları sağ olsun.

Sende üzülme kim neye lâyık ise onu görür. Bunlar hep ibret levhalarıdır. Gördüğün gibi saha ne kadar tehlikeli bir sahaya dönüşmüş.

Hakk'tan hayırlısı herkese selâmlar hoşça kal Efendi Baban.

Not= Aşağıdaki yazıyı Kü….. oğlumuza da gönderirsin Ba….la okurlar. Ve ne olduğunu onlarda görmüş olurlar ancak başkalarına göndermesinler ve konudan bahsetmesinler kendilerinde kalsın.

NOT= Bahsedilen yazının yukarıda kaydı olduğundan tekrar olmaması için buraya aktarmadım.

NOT= "**mekr**" yazını da aşağıya ilâve ediyorum. Güzel olmuş sağ olasın, eline gönlüne sağlık.

MEKR

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHIYM

Tasavvuf ya da hakk yolu, türlü tuzaklarla kurulu kaygan bir zemini olan, sürekli kendinde olmayı gerektiren, bir yoldur.

Bu yolun tuzaklarından biriside "**Mekr**" dir. Diyanet ansiklopedisinde **Mekr**, aldatmak, hile yapmak suretiyle birinin amacına ulaşmasını engellemek anlamında mastar, hile aldatma manasında da isim olarak kullanılır.

Mekr, Allaha nispet edildiğinde ise kötüleri hilelerinden dolayı cezalandırmak, tuzak ve düzenlerini etkisiz hale getirmek olarak,

Âli İmran **..**"**54**" Ve **Mekr** (hilekarlık) yaptılar. Allahu Tealâ da mekrlerine (hilelerine) karşılık verdi. Ve Allah hile yapanların hayırlısıdır.

Mâlum kişinin **"Satih ince"**, son dönemdeki hal ve tavırları söz ve davranışları, fiilleri dikkatlice incelendiğimizde acizane fakirde **Mekr** hakkında bir kanaat gönlümde oluştu. Bunu yazmak ise mekr mevzuunun aynı zamanda biz sâlikler için bir eğitim, dikkat ve uyarılar taşıdığını bilmemiz gerekmektedir.

O şahsın kendisine bildirilen "**zahir ve bâtın emanetlerimizi geri aldık, icâzeti iade edin**" buyruğu karşısında bunu iade etmiyeceğini bildirmesi, diğer emanetler gelirse iade edeceğini söylemesi, kendisinin **54.**. olduğunu iddia etmesi Kuranda **Mekr** ile tarif edilmektedir.

Ancak en dikkat çeken husus ise kendisinin **54** olduğunu iddia eder iken **Mekr**ini (hilesini) de farkında olmadan ikrar etmiş oluyor.[21]

Şöyle ki **54** –ellidört, olduğu iddiasını ortaya atan şahıs ya da şahıslara bu ayeti celilede güzel bir cevap vardır.

Mekr-i İlahi Allahu Teâlânın hile yapanların mekrini kendilerine çevirmesidir. Kurdukları tuzakları bozması, **mek**rlerine karşılık onları cezalandırmasıdır.

Cenabı Hakk **mekr**e (hileye) muhtaç değildir.

Burada asıl üzerinde çok düşünülmesi gereken husus **mekr** bilgisinin ve tatbikatının **54** ayet ile bildirilmesidir. Acaba niçin Cenabı hakk İlahi mekrini bu ayet ile açıklıyor? Burada düşünenler için çok açık bir hikmet olduğu açıktır.

Sayılar, Zât-ı İlâhinin abd'ına kendini bildirip tanıttığı sembollerdir. Hal böyle olunca o şahsın bu **mekr**i, **mekr**i ilahi ile (**3**/ **54** ayeti) ortaya çıkacak ve boyunlarına dolanacaktır.

Cenâbı Hakk, nefsi emmarelerin hareketiyle meydana çıkan bu tür fiilleri ve onların ilahi **mekr** ile boşa çıkarılışını biz kullarına bunlardan ibret almamız için açıklıyor. Bu hallerin iyi görülmesini, yani hayırlı olan **mekr**in iyi anlaşılmasını istiyor. Böylece biz kularını bu hallerden uzaklaştırıp tövbeye zorlamaktadır.

Kuran-ı Keriyme iyice göz atarsak **Mekr** hadiselerinin örnekleri de çoktur. Bedr savaşında

---

[21] Ne kadar enteresan ve ilginçtir ki bu sûrenin sayısal değeri **54** olarak hesaplamasında bulunmuştu…

müslümanların sayısı müşriklere az gösterilip bedire geldiklerinde sayıca çok fazla gözükmelerine rağmen büyük bir bozgun yediler. Hakkın buradaki hayırlı **mekr**i onların mekrini açığa çıkarmıştı.

Hz. Rasulullahın Mekke de öldürülme planları yapılmış, her kabilenin savaşçı gençleri seçilmişti. Böylece efendimizin kim öldürdüye gitmesi arzulanıyordu. Ancak cebrâil as. Bunu kendisine haber veriyor, o da yatağına Hz. Ali efendimizi yatırarak aralarından geçip gidiyordu. Sonra **İz** takibi yapan kişinin atının ayakları kuma batıyor, gittikleri mağarada örümcek ağı ve güvercin yuvası görüyorlardı. Böylece Hakkın onlara İlahi **mekr**i olmuştu.

Yine en son sohbetlerde Terzi Babamın lisanından duyduğumuz Davûd as.ın bir öküz hakkında ilgili taraflara verdiği hüküm Hakkın **mekr**i gibi olmaktadır. Bu misalleri çoğaltabilmemiz mümkündür.

Mekr, çok farklı yönlerden olabilmekte ancak kendi kanaatimce en tehlikeli mekr ilim ehline, ehli tarîke olmaktadır. Zamanla edinilen ilimler nefsi emmare tarafından kullanılmakta, hele hele klasik tarikat anlayışındaki yerlerde çevrenin tuttuğu alkış nefsi emmareyi türlü **mekr**in içine çekebilmektedir.

İsmini anarken zorlandığım "Satih ince-F N" arkadaşımızın da hali budur. Allah c.c lühu böyle **mekr** yapıp sonra ilahi mekre uğrayanlardan önce nefsimi ve bizleri esirgesin korusun. Amin

Son olarak yine Kurân-ı Kerimden bir ayet ile mevzuu sonlandırmak istiyorum. Neml suresinde yine bir ayeti celilede şöyle buyurulmaktadır.

27/70.. Ve onlara karşı mahzun olma ve onların hilelerinden (**mekr**) dolayı bir sıkıntıya düşme...

Sonuç olarak ilgili şahıs ben **54** üm demek suretiyle ve de bunda uyarılara rağmen ısrarcı olması hakîkati ve hakkı (Terzi Baba) ortadan kaldırma cihetinden gizli hileye başvurulmuştur. Bundan sonrası ise "Vallahü hayrul **mêkir**iyn" dir.[22]

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُم مَّبْعُوثُونَ {المطففين/4}

"Elâ yezunnu ulâike ennehum meb'ûsûn."

"*Onlar tekrar diriltileceklerini zannetmiyorlar mı?*" (83/4)

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ {المطففين/5}

"Li yevmin azîm."

"*Büyük bir gün için?*" (83/5)

Kûr'ân-ı Kerim'in birçok yerinde yeniden diriltme hakkında misaller verilmektedir. Kıyâmet sûresi 3 ve 4. Âyetlerinde kerimelerin ve hatta parmak uçlarına kadar bir araya gücünün yeteceğini cenâb-ı Rabb'ül âlemin bildirmektedir.

Evet, insan bir çok şeyi zan eder. Yani burada "zan"a atıf yapılıyor. Su-i (kötü) zan, hüsn-ü (iyi) zan da olsa sonu itibari zandır. Yanılma payı yüksek olan bir şeydir. Çünkü nefis kaynaklıdır, aslı vehim ve hayâldir.

---

[22] Terzi Baba (124) Satih İNCE, Sayfa 50…54

Ama burada “ba’s olunma” yeniden dirilme Hakk’ın hayali ve zannıdır. Bu ise hakikatin ta kendisidir.

Bu bir eğitim işidir. Kişinin kendi ve Rabb-ini tanıma işidir.

عَظِيمٍ ba’s olunma büyük bir gün olan kıyâmet yani kıyam-et me içindir.

Azim sayısal değerine bakacak olursak, “Ayın-70” “Zı-900” “Ye-10” “Mim-40” (70+900+10+40=**1020**)

(12) Hakîkat-i Muhammedidir. Sayısal olarak ba’s (diriltilme) günü büyük olan Hakîkat-i Muhammedi günüdür.

(عَ) Ayın; göz ve müşahadedir. Üstünde bulunan “üstün” okuma işareti ise gözsülere nokta hükmündedir. Gayın olur ve gayriyete dönüşür.

(ظِ) Zı; Zâta işarettir. Altında bulunan “Esre” okuma işareti, Zât mertebesinde “isr” ile gece yolculuğu ile sıfât mertebesine mi’rac yolculuğa işarettir.

(ي) Ye; Yakîn mertebeleridir, üç seyre işarettir.

(مٍ) Mim; Hazret-i Muhammed, Hakîkat-i Muhammedi ve Hakikat’ül Ahmedidir. Altında yazıda bulunan iki esre, iki kişinin “isr” yolculuğudur. Hazret-i Muhammed ile Sıddıkıyetin hicretidir. Durma ile “Cezm” sükûn okuma işaretine döşünce mağara da oluşan sekene hâlidir.

Yani kişi ya bu işin gafletinde kalır, ya gören göz olur Mi’rac veya hicret ehli olur ve her ikisini birler kâmil insân olur. Eğer insan ölçü ve tartıda kendine ve rabb-ine

karşı dürüst olursa, azim bir günde azim olur… Olmaz ise rezil, rüsvay olur… Allah (c.c.) muhafaza…

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ {المطففين/6}

"Yevme yekûmun nâsu li rabbil âlemîn."

"*Öyle bir gün ki, insanlar o gün Rabblerinin huzurunda divan duracaklar.*" (83/6)

İnsanlar dünya hayatında da ef'âl mertebesinden kıyam hâlindedirler. Ama bu kıyam hâlinde olmalarının farkında veya farkında değildirler. Zaten farkında olmayan da zanni olan hayali Rabb-ini kıyam ettirmiş ve bu Rabb'e kıyam hâlindedirler. Hakîkatlerine ulaşmış olan kişiler ise Esmâ'ül Hüsna'dan olan Rabb-i Hasslarına kıyam dururlar.

Burada bahsedilen Rabb, Rabb'ül Âlemin olan Allah (cc) ü dür. Allah için olan kıyam ediş hâli ise insanların esmâ-rubûbiyet mertebesinden kıyam hâlidir. Bölük, bölük olarak Rabb'ül erbabın huzuruna gelecektir.

Bu bölümü yazdığım gün Ramazan bayramı arefesiydi. Kıyam bir bakıma namaz hâli idi. Ama bunun tam ne olduğunun müşahade ve ilm-i keşfinin oluşması için yazdıklarımı bu hâl ile bırakmıştım.

Ertesi gün sabah namazını evde kıldıktan sonra, bayram namazı saatinde evde olursam adetim üzere gittiğim için Gülnuş Valide Sultan camiine gittim. İmam efendi vaaz veriyordu. Genel konusu sabır idi. Ama aslında bahsettiği zâhiri olarak tahammül gösterme sıkıntılara katlanma idi. Bu sahadan haberi olmadığı anlatımlarından belliydi. "Sabır" Esmâ-i Hüsnâ

sıralamasında (99). Sıraya konmuştur yani son Esmâ-dır. Bir esmâ'nın hakîkatını anlamak için o Esmâ-i İlâhiyyeyi nefsi istikametinden kullanmaktan vazgeçmektir. Yani tahammül sabır Esmâsını nefsi istikamette kullanmaktır. Hakiki sabır Hakk'ın sabırıdır. Kendi varlığımızda bulunan sabrın Hakk'ın sabrından başka bir şey olmadığını anlamaktır. Bizler beşer olarak ancak yapılan haksızlığa tahammül edebiliriz. Bizde bulunan Sabır esmâsı ancak hakîkate-hakîkatle sabr edebilir.

Daha sonra imam efendi asıl mevzuya geldi. Bayram namazı vakti geldi diyerek kıyam ederek imamete geçti. Tabii haliyle cemaatte onun ile beraber kıyam hâline geçti ve imam efendi bayram namazı tekbirlerini hatırlattı. Müezzin efendi de niyet ettim 2 rek'at 9 tekbir Ramazan bayramı namazı kılmaya, uydum hazır olan imama[23] diye bir hatırlatma yaptı…

Namaz kılınırken de, öyle bir günkü insanlar Rabb'ül Âlemin huzurunda kıyam duracaklar (83/6) âyetini düşünürken tamam aradığım hâl bu olmalı diye düşünmeye başladım. Cenâb-ı Rabb'ül âlemin Kevser sûresinde "Rabbin için namaz kıl ve Kurb'an kes" diyordu. Buradaki hitab öncelikle Efendimiz (s.a.v.) geldiği için bu Rabb Allah esmâsı yani Rabb'ül âlemin ve namaz bayram namazıdır. Öyle bir geceki, ölüm gecesi olan Şeb-i Arus-Vuslat gecesi ve Kûr'ân'ın gelini Rahmân sûresidir. Öyle bir günkü ölümün kemâli kıyâmet günü kişinin Cenâb-ı Allah ile vuslat ettiği bayram günüdür. Aslında irfan ehli için "O gün" bu gündür. Nasa (insanlara) senede iki defa, deliye-veliye her gün, irfan ehline ise her an Hakk'la oldukları için bayram ve bayram namazıdır.

---

[23] İmam'a zâhirde uydum ama bâtında döndüğü yönü bilemediğim için her zaman ki gibi uydum Efendimize (s.a.v.) uydum imama diye niyet ettim..

Buraya yararlı olur düşüncesi Terzi Baba Namaz-Salât kitabından bayram namazını alıyoruz.

B A Y R A M   N A M A Z I

Senede iki defa bayram sabahlarında kılınan bu namazlar oldukça coşkulu kılınmaktadır.

Diğer namazlardan farkı **her rek'atte üç tekbir**in daha ilave edilmesidir. Böylece tekbirler dokuz'a,

iki rek'atte **on sekize** ulaşmaktadır.

On sekiz ise, bilindiği gibi (**18**) bin **alemin** ifadesidir.

Birinci rek'atte ellerini üç defa kaldırıp sonra bağlayan kimse

bu varlığın gerçeğini,

ilm'el yakîyn,

ayn'el yakîyn,

Hakk'al yak'iyn, müşahede etmiş demektir.

İkinci rek'atte ise secdeye varmadan aldığı

birinci tekbir **şeriat**, **ef'âl** mertebesi,

ikinci tekbir **tarîkât,** **esmâ** mertebesi,

üçüncü tekbir **hakîkat,** **sıfât** mertebesi dır.

Daha sonra secdeye vardıran tekbir ise, **marifet, Zât** mertebesinin ifadesidir.

Hak yolunda epey çaba sarfettikten sonra gerçek bayrama ulaşan kimse bayram namazında bu tekbirlerin sonunda **ZÂT** mertebesi itibariyle **Azamet-i İlâhiye**yi müşahede ederek şükran secdesine kapanmıştır.

Gerçek bayramı işte bu kimseler yapmaktadır, diğerleri bunların şerefine dağıtılan o bayram sevinçlerini toplamaktadırlar.

1896. Bütün su kuşları o nahr günü gemiler gibi rûy-ı bahr üzere revân olurlar.

"Su kuşları"ndan murâd, kendi varlıklarından geçmiş ve Hakk'ın varlığında müstağrak olmuş olan kâmillerdir; "bahr"den murâd, vücûd-i hakikî-i Hak'tır. Ya'ni, kâmiller, o kurbân günü olan yevm-i kıyâmette gemiler gibi, vücûd-i hakîkî deryâsında hür ve serbest bir sûrette seyr ve hareket ederler.

Bu gün mü'minlere bayram ve öküz mesâbesinde olan nefsânîlere de helâk günü olur.[24]

Ramazan bayramı cemâl ve Kurb'an bayramı celâl tecellisidir.

Ramazan bayramı halife-i şahsiye ve Kurb'an bayramı halife-i geneliyyedir.

Rabb'ül âleminin huzurunda kıyam hâlinde toplanma bir bayramıdır. İşte insanlar bu kişilerin yani gerçek bayram yapanların hürmetine toplanmaktadırlar.

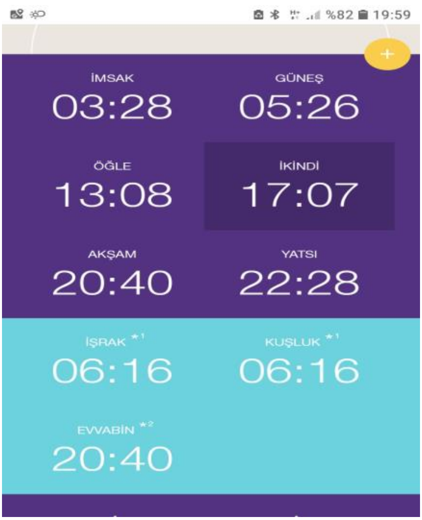
---

[24] Mesnevi-i Şerif – Ahmed Avni Konuk Şerhi - Cilt 11 – Sayfa 606 sadeleştirilmiş olarak…

Hadi üzere bir yaşam sürenler cemâl tecellisi ile cennet, mudill üzere bir yaşam sürenler ise celâl yani cehennem üzere bir yaşam sürmektedirler aslında bunun farkında değilerdir. Her şeyin açığa çıktıkları kıyâmet günü bu hakîkat gün yüzüne çıkacaktır. Cehennem ehli yaptıkları ölçü ve tartıları ile hile yaptıklarını zannetmektedirler ama aslında hakîkâtlerini kurb'an etmişlerdir.

Bayram namazı güneş doğduğu vakit namaz kılmak mekruh olduğu için, işrak vakti girince kılınır.

İşrak vakti; güneşin doğup ufukta beş derece (bir mızrak boyu) yükselmesi ile kerâhet vakti çıktıktan sonra yani güneşin doğuşundan yaklaşık 40-50 dakika sonra ilk kuşluk vaktidir.

Bu seneki[25] güneş doğuşu ve ramazan bayramı vakti resimde saat sayılarının toplamında görüldüğü gibi 13'ün etkisi altında olduğu görülmektedir.

Güneş'in doğuşu, Hakîkat-i İlâhi güneşinin kişinin varlığında doğması ve **Marifet/bekâbillah** mertebesine geçiştir.

İşrak vakti ise, Hakîkâti İlâhi güneşinin Marifet/bekâbillah hâli ufukta/afakta 5 derece/5 hazret mertebesi yükselmesi gerekir. 40 dakika yani "40" Hakîkat-i Muhammedi ve 40 derse dikkattir. 50 dakika-dakik ise 50 vakit olan Selâtu Daimunu (Devamlı namaz hâlinde olmak) düzenli işleme ve bu konuda dikkattir. İşr-ak, İsr gece yürüyüşünün İlm'el Yakîn, Ayn'el Yakîn, Hakk'el Yakîn mertebelerinin seyri ile Sin harfinin üç nokta alarak Şın harfine ve İsr'in-İşr'e dönüşmesidir. Ak-beyaz… Beyaz ise Ulûhiyyet mertebesinin remzidir. Ulûhiyet ise Allah'lık mertebesidir. Kurb'an bayramında ise bilindiği gibi –et- ile alakalıdır. İşr ve et, İşret yani içkidir. Belki bu nereden çıktı diye düşünülebilir, bu sûrenin (muttaffifîn) 25. Âyetinde ifade ediliyor;

yuskavne: sulanır, içirilir, sunulur…

min rahîkın: rahykten, cennetteki halis içecekten, halis şaraptan…

mahtûmin: hatemli, mühürlü, mühürlenmiş… (83/25)

İşte bu bayramı hakîkatte yapıp kıyam hâlinde olanların içtikleri ambur (üzüm suyu) olmayıp Hakk şarabıdır. Ve Hakk sarhoşudurlar, bu mühürlenmiş cennet şarabı Hakk olan Hakk'ın kadehlerinden sohbetlerde içilir.

[25] Miladi 2019, Hicri 1440…

Gün gelir kişi Kurb’an bayramını yaparsa o da Hakk’ın bir kadehi olur ve ondan da bu mühürlenmiş cennet şarabı içilir. Ve bu şarab fikirleri kıyam ettirir…

Hayâlde olanlara yapacak bir şey yoktur. Cenâb-ı Allah (c.c.) tecelli edince “Ene Rabbüküm” hitabını üç kere duydukları halde hayır diye inkar cihetine gideceklerdir. rabbiniz ile aranızda işaret var mıydı? Diye sorulunca evet bir işaret-işret vardı yani bizler dünya sarhoşuyduk diyeceklerdir. Sarhoşu oldukları hayâli rabbleri ile Cenâb-ı Hakk tecelli edince evet sen bizim rabb-imizsin diye cevap vereceklerdir. İrfan ehli ise her tecellide beli-evet diye Rabb’ül âleminin farklı, farklı tecellilerini kabul edeceklerdir. Çünkü onlar her türlü tecellide rabblerini görürler…

Buraya kadar âyetler terazide, ölçüde ve hile yapanlar ile başlamış ve tüm insanlar Rabb’ül âleminin huzurunda kıyam edecekler diye bu konu bitirilmektedir. Oluşan müşahade yararlı olur diye buraya alıyoruz.

Bugün bayram için işyerinden verilen çikolata masanın üstünde duruyordu… “Madlen” kelimesine odaklanmışken, eşim çikolatayı yukarı kaldır. Dedi!

“Madlen” kelimesine bakarken, M-adl-en ve “Men-Adl” harf ve kelimelerini oluşturduğunu fark etmiştim. Eş-nefsi küll üretkenliğinden gelen kaldırma-kıyam ettirme eylemi ile bakacak olursak…

“M-Mim-Hakîkati Muhammedi”, “Adl esmâsı” ve “Adil ismi” ile “Âyın-Müşahade Dil-Gönül”, “En-Ene-Ben” Men-Kim ve Men’iyyet-Benlik”tir. Adl “Ayın-70” “Dal-4” “Lâm-30” (70+4+30=104 dür.

(104) 104 kitab yani Kûr’ândır… Kûr’ân adalet üstüne ölçü ve tartı ile tenzzül etmiştir.

Çikolata bilindiği gibi, şekerin biraz daha lüks hâlidir ve bayram ikramlığıdır. Çık-ol-ata, Çıkmak, "Ol-kün-gün", "Ata-ihsan" "Ol emri ile gün yüzüne çıkmak"… Burada ki esmâ "Adl" olduğuna göre Adl esmâsını ol emri ile gün yüzüne çıkmasıdır. Atasını, ihsanını Hakîkati Muhammedi den almakta ve "Men" yani kimlik ve "Ene-Meniyyyet" ile ben—benlik bulmaktadır.

<u>Gönül göğünü</u> ve <u>beden arzını</u> (toprağını) **adaletle** korumak için **tartıyı** koymuştur. **T.B**

İrfan ehlinin gönlünde daha bugünden "Adl"eti tesis edeek, Cenâb-ı Rabb'ül Âleminin huzurundadır…

Gaflet ehli ise O gün Rabblerinin huzuruna "Adl"eti tesis edememiş bir vaziyette bulunacaklardır.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ {المطففين/7}

"Kellâ inne kitâbel fuccâri le fî siccîn."

"*Bildin mi sen, Siccin nedir?*" (83/7)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ {المطففين/8}

"Ve mâ edrâke mâ siccîn."

"*Bildin mi sen, Siccin nedir?* " (83/8)

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ {المطففين/9}

"Ve mâ edrâke mâ siccîn."

"*Yazılmış bir kitaptır o.*" (83/9)

Fusûs'ül Hikem Ahmed Avni Konuk şerhi Îsâ fassında "Siccin" kelimesi şöyle açıklanmıştır.

"Siccîn" "Kellâ inne kitâbel fuccâri le fî siccîn" ya"nî "Hayır, muhakkak ki, füccârın ya"nî günahkârların kitapları elbette siccîndedir" (Mutaffifîn, 83/7) âyet-i kerîmesi gereğince günahkârların ikâmet ettiği mahallin ismidir. Çünkü günahkârlar, hayvâniyyetten ibâret olan cüz"i tabîatın hükmüne uyarak amel ederler ki zâhiri, muhtelif nefsânî zevkler ve bâtını türlü türlü azâbtır. Onun için Hakk Teâlâ hazretleri, kendilerini cüz"i tabîatın hükümlerine teslîm etmiş olan kâfirler hakkında: "ve inne cehenneme le muhîtatun bil kâfîrin" (Tevbe, 9/49) buyurur ki, "Cehennem şu an dahi kâfirleri ihâta etmiştir "demek olur.[26]

"**Ve mâ edrâke mâ siccîn…"** "İdrak ettin mi? Siccin" nedir?

Önce internetten aldığımız "siccin" hakkındaki bilgiyi buraya alalım…

Facirlerin amellerinin kaydedildiği defter anlamında bir Kur'an terimi. Daha kapsamlı bir ifadeyle amel defteri demektir. Ayrıca Cehennemde bir vadinin adı, devamlı olan, açık ve âşikâr olan şey, dibi kazılmış hurma ağacı olarak açıklanan kelime, Kûr'ânda yalnızca bir yerde geçmektedir:

---

[26] Fusûs'ül Hikem Ahmed Avni Konuk Şerhi, İsâ Fassı 1. Paragraf özet olarak…

"Hayır, fâcir olanların kitabı şüphesiz Siccîndedir. Siccînin ne olduğunu sana öğreten nedir? Yâzılı bir kitabdır"(Mutaffîfûn,83/7-9).

Kelimenin aslı, yapısı ve kalıbı hakkında özellikle dil açıklaması yapan âlimlerce farklı görüşler ileri sürülmüş, buna bağlı olarak da farklı ma'nâlar söylenmiştir. Aralarında Abdullah b. Abbas'ın da bulunduğu bazı âlimler Siccîn'in, arzın en alt tabakası olduğunu ifade ederlerken, Berâ' İbn Âzib (r.a)'e varan bir rivayette Rasûlullah (s.a.s)'in:

"Siccîn yedi kat yerin en alt tabakasıdır" buyurduğu kaydedilir.

Kelbi ile Mücâhid, Siccîn'in yedinci kat yerde bir kaya olduğunu söylerler. Siccîn'in şeytan ve ona tabi olanların makamı olduğu da kaydedilir (Fahruddin er-Razî, et-Tefsîrul-Kebir,XXXI,92-93).

Zemahşeri ise kelime hakkında yaptığı bazı dil açıklamalarından sonra şöyle demiştir: "Allah Teâlâ facirlerin kitabının Siccîn'de olduğunu haber verdi. Siccîn'i de yazılmış, rakamlanmış kitab diye tefsir buyurdu. Şu halde Onların hesabı yazılmış kitabdadır" denilmiş gibi olur. "Bunun ma'nâsına gelince Siccîn kuşatıcı, kapsamlı bir kitab" demektir. O, kötülük divanıdır. Allah Teâlâ onda cin ve insanlardan şeytanların, kâfirlerin, fasıkların amellerini toplamıştır. O, rakamlanmış, satırlar halinde düzenlenmiş, yazımı açık yahut alâmetli bir kitabtır. Gören herkes onda hayır olmadığını bilir. Dolayısıyla ma'nâ, "facirlerin amellerinden yazılanlar o divanda kaydedilmiştir" demek olur" (Zemahşeri, el-Keşşâf, IV, 720-721).

Kelime hakkındaki görüşleri aktaran Elmalılı, bütün nakillerden sonra kendisi şu ma’nâyı vermiştir: "Hâsılı, Siccîn, maddesi itibariyle bir zindan veya zindancı, ya da zindanda mahpus anlamlarını ifade eder. Kelimenin facirlerin yazısına zarf yapılmasına en yakışan manâ ise, Siccîn'in bir zindan sicili veya sicil zindanı olmasıdır" (Hak Dini Kur'an Dili, VIII,5652-5655).

Siccîn hakkında İbn Cerir iki hadis rivayet etmiştir. Birisi Ebû Hureyre (r.a) den: "Felak Cehennemde örtülü bir kuyudur. Amma Siccîn açıktır (yâni açık bir kuyuya da vadidir)".

İkincisi: Berâ' b. Âzib (r.a)'den: Rasûlüllah (s.a.s) fâcirin nefsinin semaya çıkarılmasını anlatarak buyurdu ki:

"Onu çıkarırlar, yanlarında facirin nefsi olduğu halde meleklerden hangi bir topluluğa uğrarlarsa, "Bu pis ruh nedir?" derler. Onun dünyada anıldığı isimlerin en çirkini ile fülandır" derler. Nihayet dünya semasına varırlar, açılmasını isterler. Ona açılmaz. " Sonra Rasûlüllah (s.a.s): "Onlara göğün kapıları açılmaz ve onlar deve iğne deliğinden geçinceye kadar Cennete giremezler" (el-A'raf 7/40) âyetini okudu ve devamla:

"Ve Allah buyurdu ki: Onun kitabını yerin en aşağısında, en aşağılık yerde, Siccînde yazın" dedi.

Allah Teâlâ facir olanların kitabının Siccînde olduğunu haber vermiş, sonra da "Siccîn'in ne olduğunu bilir misin?" Sözüyle, bunun insanların dirayetiyle, düşünmesiyle bilinebilecek birşey olmadığını, bu hususta insanların kendi görüşlerine değil, hakiki bilgi kaynağından gelen nakle itibar etmeleri gerektiğini

öğretip Siccîn hakkında, yazılmış bir kitab" açıklamasını yapmıştır. Rasûlüllah (s.a.v)'de bu yazılı kitabın en aşağı bir yerde olduğunu bildirmiştir.[27]

Yani siccin-tabiat âlemi-esfeli safilini idrak ettin mi? Şimdi buranın bir yanı kötü de olsa irfan ehli buraya Hazreti Şeahdet demişlerdir. Kişinin kendi bedeni de birimsel olarak hazreti şehadettir. Ve bu beden ile irfâniyeti kazanmıştır. Kendini ve rabbini idrak etmiştir.

*"ve mâ edra**ke**"* bakın *"kef"* dedi, o ise muhatap/hitab edilendir, işte böylece karşımıza muhatap geldi. Burada bu hitabı iki yönlü anlamamız gerekiyor, birisi mutlak sûrette Aleyhisselâtü Vesselâm Efendimize olan hitap, biride onun ümmetine olan hitaptır. Burada bunu ayırmamız lâzımdır. Ayırmamız lâzımdır ki, sonra tekrar birleyebilelim. İki ayrı özelliğin hakîkatlerini idrâk edip, tekrar birleyebilelim. Şimdi, bu hitap evvelâ, (s.a.v.) Efendimize geldiği için, evvelâ onun yönüyle bakalım. "*Ve ma*" burada düşünüyoruz, öyle birşey ki bu, *"edrake mâ mâ siccîn." "Ey habibim sen bu "Siccinin" ne olduğunu idrâk ettin"* Yâni benim sana bildirdiğim hakîkatlerle vermiş olduğumu idrâk ettin.

Neden? Çünkü Cebrâil Aleyhisselâm vasıtasıyla Mir'ac gecesi yapılan eğitim ile zâten Efendimiz (s.a.v) Cehennemi-cehennemlikleri, hakiki veçhiyle görmekle, onu yaşadı, idrâk etti. Siccinin ne olduğunu mutlak olarak, hiçbirimizin anlayamayacağı kadar, yüksek bir seviye ve derecede idrâk etti. İşte onun tasdiki budur. "*Ve mâ*" öyle birşey ki bu "*edrake*" sen "*idrâk ettin*." Neyi o siccini, sen mutlak olarak idrâk ettin. Yaşadın yâni "derk" ettin.

[27] https://sorularlaislamiyet.com/kaynak/siccin

Derk/idrak= *"Lügatta. Anlayış. Kavrayış. Akıl erdir-mek. Fehim. Yetiştirmek."* Ma'nâsında geçmektedir ki, *"kişinin bünyesine işlemiş müşahedeli bilgi"* demektir.

Ama bu husus bize döndüğü zaman, ümmete döndüğü zaman, bu âyetin muhatabı biz olduğumuz zaman, *"vemâ edrâke"* orada "*mâ*" soru hükmüne geldi, olumsuz hükmüne geldi. Sen bu siccini idrâk etmedin yâni edemedin. Yâni bu siccinin ne olduğunu idrâk edemedin. "*Ve mâ edrâke mâ siccîn*." Bu siccinin ne olduğunu sen idrâk edemedin veyahut edebildin mi? Veya etmeye çalış, gibi dikkatimiz çekilmektedir.

Efendimiz (s.a.v.) hakkında sen mutlak olarak bu siccinin idrâk ettin ve gördün, ama bu bize döndüğü zaman, Biz Mi'rac hâdisesini yaşamadığımız için, Mi'râc tan haberimiz olmadığı için, *"ve mâ edrake"* siz bunu idrâk etmediniz. Neyi *"ve mâ"* etmediniz *"siccin."* Siccini idrâk etmediniz, ama etmeye çalışın. Madem ki bu Siccin diye bir özellik var, bir kötülük[28] vardır. O zaman bu âyetle bizi oraya yöneltmekte ve bunun ne olduğunu yavaş yavaş şerh etmek için değerini bize anlatmak için *"ma siccin."* Diye devam etmektedir.[29]

Elmalı Siccine; Zindan, Zindancı, Mahbus anlamlarını vermiştir. Mevlânâ Hazretleride dünya gelişinin bu dünya zindanından birkaç mahbusu kurtarmak olduğunu söylüyor.

---

[28] Kötülük; izâfi ve görece bir terimdir. Aslında hiçbir şeyin hakîkatında kötülük yoktur. Her şey kemalinde ve yerli yerincedir. Çıkmış olduğu ve görüntüye gelmiş olduğu zuhur mahallinde zıddı olan iyiye göre bu ismi almaktadır.

[29] **"Edrake"** bölümü, Terzi Baba Kûr'ân-ı Kerimde Yolculuk- 68-1-Namaz-Sûreleri- Kadir Sûresi 2 âyet esas alaınarak yorumlanmıştır.

Fusus’ül Hikem Mûsâ fassında bu ma’nâ da anlamlandırılmış, bir bölümde;

Şimdi ona “leinittehazte ilâhen gayrî le ec’alenneke minel mescûnîn” (Şuarâ; 26/29) ya'nî "Sen benden başka ilâh edinirsen elbette ben seni zindana atılmışlardan kılarım" dedi. "Sicn ya“nî Zindan" kelimesinde olan “sîn” harfi kelime köküne ilâve edilen harflerdendir. Ya'nî Firavun sanki şöyle der. "Ben elbette seni örterim. Çünkü muhakkak sen verdiğin cevâp ile benim sana bunun gibi söz söylememi te'yîd ettin.” Eğer sen işâret lisânı ile: "Ey Firavun sen tehdîdin sebebiyle muhakkak câhil oldun. Oysa "ayn" birdir. Bundan dolayı sen nasıl ayırdın?" der isen, Firavun da sana der ki: "Ancak ayn“ın mertebeleri ayrıldı; yoksa "ayn" ayrılmadı; o kendi zâtında kısımlara bölünmedi. Ve benim Şimdiki mertebem, yâ Mûsâ, fiilen sende hükmetmektir. Ve "ayn" ile ben senim ve rütbe ile senin gayrınım" demek olur. Ne zamanki Mûsâ ondan bunu anladı, ona: "Sen buna kâdir değilsin" diyerek ona onun hakkını verdi. Oysa rütbe onun için, onun üzerine kudret ile ve eserini onda göstermekle şâhittir. Çünkü Hak zâhiri sûret yönünden Firavun'un rütbesindedir. Onun için bu mecliste, kendisinde Mûsâ'nın zâhir olduğu rütbe üzerine hükmetmek vardır (25).

Ya“nî Mûsâ (a.s.) Firavun“un sorduğu soruya cevâp olarak Hakk'ın zâtını âlemin "ayn"ı kılınca, Firavun da âlem sûretlerinden bir sûret olduğu için ve Hakk onun da "ayn"ı bulunduğu için, Firavun bu cevâba cevâp olarak Mûsâ (a.s.)“a: **"Eğer sen benden başka ilâh edinecek olursan ben seni zindana atılmışlardan kılarım"**

(Şuarâ, 26/29) dedi. Bu söz görünüşte "Ben seni hapiste olanlar zümresine katarım" demek ise de, yukarıda îzâh edildiği üzere Firavun mevkîinin devâm etmesini istediğinden dolayı ve o mecliste hâzır olan vezirlerine ve filozoflarına karşı, Mûsâ (a.s.) üzerine üstün gelme düşüncesini izlediğinden dolayı, hem Mûsâ (a.s.)"ın ve hem de vezirlerinin anlayışlarını dikkâte alarak sözü idâreli söyledi. **"Mescûn"** "sicn" kelimesinin çekimlenmiş hâlidir ve "sicn" kelimesindeki "sin" harfi kelime köküne ilâve edilen harflerdendir. Ve "sîn" harfi çıkarıldığında "cenn" kelimesi kalır. Ve "cenn" kelimesinin ma'nâsı ise "setr ya"nî örtme"dir. Nitekim Hak Teâlâ **"Fe lemmâ cenne aleyhil leylu"** ya"nî **"Gece onun üzerini örtünce"** (En'âm, 6/76) buyurur. Şu halde Firavun Mûsâ (a.s.)"a cevâben: "Ben seni örterim; çünkü sen Hakk'ı âlemin "ayn"ı kılmak sûretiyle öyle bir cevap verdin ki, bu cevap ile benim **"ene rabbükümül a"lâ"** ya"nî **"Ben sizin çok yüce Rabbinizim"** (Nâziât, 79/24) sözümü te'yîd ettin. Şimdi verdiğin cevâba göre, mâdemki Hak âlemin "ayn"ıdır ve her ikimiz de âlem sûretlerinden bir sûretiz ve Hakk'ın gayrı değiliz ve mâdemki ben hükmetme makâmındayım, şu halde ben fir'avunluğumun üstün gelmesiyle senin mûseviyyetini örterim " dedi.[30]

Sicn kelimesinin Fusûs şerhinde anlaşıldığı üzere aslı örtme gizlemedir. Ve hadi esmâsını bilerek örtüp gizleyen mudill esmâsının kemâlli zuhur mahalledidir. Bunlar Ebu Cehil, Ebu Leheb vs. gibi Efendimiz (s.a.v.) zamanında olduğu gibi her devirde olurlar…

Peki, bu kötü fiil işleyenlerin yazıldığı kitab ne şekil yazılmış-yazılmaktadır?

---

[30] Fusûs'ül Hikem Ahmed Avni Konuk Şerhi, Musa Fassı 1. Şerh…

Fakir bu gün Cum’a namazı için Gülfem Hatun Camiine[31] gitti.

İmam efendi Kûr’ân-ı Kerimden meal sohbeti yapıyordu. Konu Kaf sûresi âyetleri idiydi. Oraya intikal ettikten sonra şu âyetleri mealen okudu…

“Biz ilk yaratmada acizlik mi gösterdik? Doğrusu, onlar yeni bir yaratılıştan şüphe içindedirler.” (50/15)

“Andolsun insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz. Ve biz ona şah damarından daha yakınız.“ (50/16)

“Onun sağında ve solunda oturmuş iki melek zabıt tutarken,” (50/17)

“İnsan hiçbir söz söylemez ki yanında (onu) gözetleyen, dediklerini zapteden bir melek hazır bulunmasın.” (50/18)

“Ölüm sarhoşluğu gerçekten geldiğinde, "Ey insan! İşte bu senin öteden beri kaçtığın şeydir." denir.” (50/19)

“Sur'a üfürülür, işte bu, tehdid(in gerçekleşme) günüdür.” (50/20)

“Her can, kendisiyle beraber bir sevk memuru ve bir şahid bulunduğu halde gelir.” (50/21)

(Allah ona) "Andolsun sen bundan gaflet içinde idin. Şimdi senden gaflet perdesini kaldırdık. Bugün artık gözün keskindir." der. (50/22)

---

[31] Gül; Hazret-i Muhammedin remzidir. Fem; Ağız ve Hatun; Nefsi küll üretkenliktir. Cum’a, Camii, Cemaat, Cem’ül Cem’ül Cemdir… Muhammed-i Ağızdan çıkan, Vahiy-Kur’ân, Hadis-i Kudsi-İlham, Hadis-Firaset’in üretkenliği ve bunların Cem’ül Cem’ül Cemi dir.

Diye bu âyetleri okurken Cum’a ezanı okundu ve meal sohbeti de son buldu.

17. ve 18. Âyetlerde görüldüğü gibi kiramen katiben melekleri sağ tarafta olan iyilikleri hemen kayda alır, sol tarafta bulunan ise kötülükleri ikindi namazına kadar belki yaptığından vazgeçer ve tevbe eder diye bekletir. Meleklerin nöbet değişim vaktinde eğer tevbe edilmez ise bu kayda alınır. İşte siccinde (âlemi tabiat) kalmış olanların iyilik ve kötülükleri yazılmış olur.

Şemsi Tebrizi hazretlerinin dediği gibi “Ben canımı çoktan Hakk’a uçurdum, ölüm meleği gelince şu ten gömleğinden başka bir şey bulamayacaktır” dediği hâlde olanlar ise kitabı bizatihi Hakk’tadır. Buraya yararlı olur düşüncesi bu âyet-âyetlerin geçtiği Mesnevî-i Şerif beyitlerini alıyoruz.

----

544. Bir kadını Zühre yapmak, dönüştürme olur da, ey inatçı, su ve çamur olmak dönüşme değil midir?

Fenâ bir fiil yapan bir kadının rûhunun gökteki Venüs olması veyâ Venüs üzerindeki mahlûklardan birine geçişi dönüştürme ve sen bu hikâyeye inanırsın da, kendinin öldükten sonra rûhunun illiyyîn âlemine çıkamayıp, siccîn âlemine dâhil olan su ve toprak sûretinde mahpûs kalması dönüşme sayılmaz mı? Nitekim Hak Teâlâ Kur’ân-ı Kerîm'de buyurur:

(Mutaffifîn, 83/18)

“inne kitâbel ebrâri lefî illiyyîn”

"Andolsun iyilerin kitâbı illiyyîn'dedir"

ve

(Mutaffifîn, 83/7)

“inne kitâbel fuccâri le fî siccîn”

"Kötülük edenlerin kitâbı siccîndendir."[32]

1612. Toprağa mensüb olan âdem, sen Sühâ üzerine git; ey ateşe mensüb olan İblîs serâya kadar git!

“Sühâ”, fezâda parlak bir yıldızın ismidir. “Serâ", rutûbetli toprak ma’nâsınadır. Burada “siccîn" murâd olunur. Nitekim “**Kötülük edenlerin kitâbı siccîndendir”** (Mutaffıfîn, 83/7) buyurulur. Hind nüshalarında “Süha” yerine" “semâ” Vâki’dir. Ve burada murâd, Âdem-i hakîkînin âlem-i ulvîye gitmesi olduğundan, “Sühâ” ile “semâ” aynı ma’nâyı ifâde eder.

Ma’lûm olsun ki, bir âlem-i nûr ve bir de âlem-i nâr vardır. “Âlem-i nûr”, mazhar-ı ism-i Cemâl; ve “âlem-i nâr”, mazhar-ı ism-i Celâl’dir. Birisi lutfi ve diğeri kahrîdir. Âdem, Cemâl’i ve Celâl’i câmi’dir. Zîrâ onun rûhu âlem-i Cemâl’den; ve cesedi âlem-i Celâl’dendir. Eğer cisminin ahkâmına tâbi’ olursa, “âlem-i nâr”a ve rûhunun ahkâmına tâbi’ olursa “âlem-i nûr"a mülhak olur. Ve burada “âdem”den murâd, rûhunun ahkâmına tâbi’ olanlardır. Cisminin ahkâmına tâbi’ olanlar ise, hayvanlık mertebesinde kaldıklarından, onlar hakîkatte âdemden sayılan değildirler. Ya’ni Hakk Teâlâ toprak olup rûhunun ahkâmına tâbi’ olan âdeme, “Sen âlem-i ulvîye ve âlem-i nûra çık ve urûc et!” buyurdu. Ve “âlem-i nâr’’a mülhak

[32] Mesnevî-i Şerif Ahmed Avni Konuk Şerhi, Cilt 1…

olan İblîs'e de, "Sen esfel-i sâfilîn olan siccînde kal!" dedi. Bundan anlaşılır ki, nefis aslâ ilâhi emirlere boyun eğen olmaz. Olursa da rûhun galebesi ve kuvveti altında zarüret ile olur ve bu halden aslâ râzı değildir. Ölüm vakti ile rûh bedenden alâkasını keser, cismin karargâhı yine âlem-i siccîn olur.[33]

----

345. "Senin iyi dostun yüksek felek üzerine gitti; fısk dostun yerin dibine gitti."

Dostlarının iyisi yüksek feleğe ya'nî âlem-i illîyîne gitti. Nitekim âyet-i kerimede buyrulur: (Mutaffifîn, 83/18) "Sâlihlerin kitâbı illiyyîndedir." Fâsık olan dostun dahi yerin dibine geçti. Nitekim âyet-i kerîmede buyruluyor. (Mutaffifîn, 83/7) "Fâcirlerin kitâbı siccîndedir." Malûm olsun ki, âlem ikidir. Biri "âlem-i illiyyîn", diğeri "âlem-i siccîn"dir. İliyyîn, "âlem-i emr" ve siccîn "alem-i halk''tır. Ve âlem-i emr âlem-i şe'nden ibâret olup latiftir ve âlem-i siccîn âlem-i zuhûrdan ibâret olup kesiftir. Ervâh-ı ebrâr, şerîatin hükmüne göre amelleri sebebiyle ahkâm-ı tabîatten halâs olduklarından Illîyyîn'e urûc ederler. Ervâh-ı füssâk ve füccâr ahkâm-ı şer'iyyeyi terk ve huzûzât-ı nefsâniyyeye meyil ile ahkâm-ı tabîatte müstağrak olduklarından İlîyyin'e urûc edemeyip, siccînde kalırlar. Ve âlem-i illiyyîn ayn-ı cennet ve âlem-i siccîn ayn-ı cehennemdir. Nitekim âyet-i kerîmede (İnfitâr, 82/14) "Fâcirlerin kitabı cahîmdedir" buyurulur.

465. *"Binânealeyh o cemâd, âdeme mensûb sıfâtlar oldu. Arşın yüksekliği üzerine şâd olarak uçucu oldu.*

---

[33] Mesnevî-i Şerif Ahmed Avni Konuk Şerhi, Cilt 3…

Ya'nî cemâd çeşidinden olan gıdâ âdemin vücûduna intikâl edip onun cüz'ü olur. Zîrâ o gıdâdan âdemin sûreti ve hem de ma'nâsı semirir. Cisminde kan ve sâire olur ve ma'nâsında da kuvvet ve fikir olur. Eğer fikir fâsid olursa kuvveti fenâ ameller vücûda getirir ve bu fenâ amellerin âlem-i ma'nâda sûreti ve eseri vardır. Bunların suver-i ma'neviyyeleri suûd etmek istediği vakit, bâb-ı semâ feth olmaz ve onlann mahall-i vusûlü felek-i esirdir. Ve felek-i esîr âlem-i tabiattır. Ba'dehû bu kötü ameller emir mûcibince siccîne tevdi olunurlar. Nitekim âyet-i kerîmede (Mutaffifin,83/7) [ya'nî "Fâcirlerin kitabı siccinde'dir."] buyurulur. Ve eğer fikir sâlih olursa iyi ameller vücûda getirir. Ve bu iyi amellerin dahi âlem-i ma'nâda sûreti ve eseri vardır. Ve bu amellerin sûreti âlem-i illîyîne urûc eder. Nitekim âyet-i kerîmede (Mutaffifin, 93/18) ["Ebrârın kitabı illiyyîndedir."] buyurulur.[34]

3675. "Sakın olmaya ki, sizin hevesleriniz yol vura ki, ebede kadar şekâvete düşersiniz!"

Ya'nî, "Sakın olmaya ki, sizin o sûretler kal'asına teveccüh etmek hevesiniz ve arzûnuz, sizi maksûd-ı aslîye götürecek olan yolunuzu vursun! Zîrâ o heves yüzünden ebede kadar şekâvete düşersiniz!" Çünkü âlem-i sûret olan bu dünyâ esfel-i sâfilîndir; ve Zât-ı Hak'tan mesâfe i'tibâriyle değil, hicâb i'ti-bâriyle pek uzaktır. Binâenaleyh bu âlem-i sûrete meclûb ve meftûn olan rûh, kendi aslına rücû' edemeyip (Mutaffıfîn, 83/7) "Muhakkak fâcirler elbette siccîndedir"'âyet-i kerîmesi mûcibince, tabîat siccîni içinde mahbûs kalır.

---

[34] Mesnevî-i Şerif Ahmed Avni Konuk Şerhi, Cilt 3…

Bendeki Terzi Baba kitabından Sicn-Zindan hakkında kısa bir müşahade bölümü;

İnsân-ı Kâmil Hakk'tan ayrı düşerek ayrılıklarını hikâyet eden bu dünya'da zayıf görünümlü, batında ma'nâ aslanıdır. Beyazıt Bestami'nin **"40 yıldır halk kendisi ile konuşurum zanneder, halbuki ben Hakk ile konuşurum"** dediği gibi bu şikâyet gibi görünen şey, Cenâb-ı Hakk (c.c.)'tan ayrı düşmenin neticesinde bir hikâyedir. İşte bu ma'nâ aslanlarından biri de yolumuzun şu an **"Serdâr"**ı olan Terzi Babamızdır. Bizler gibi bu dünya hapishâne- sinde birkaç mahpusu kurtarmak için Nusret Baba rahmetullahi âleyh ile yaptığı seferden tekrar bizler arasına **(قُرَّةَ أَعْيُنٍ) "Nûr-u Ayn"** olarak dönmüştür.

Bu sene güneye yaptığımız seyâhatimizde Adana ili Kozan ilçesi Kozan kalesinde, **Battal Gazi zindanı** bulunmaktaydı. Ama yıkıntı ağırlıklı ve her hangi bir ibâre olmadığından nerede olduğu belli değildi. Ben de zarûrî bir ihtiyâctan dolayı kaleden aşağı inmiştim. Ama aklımda yukardaydı. Eşim bu zindanı bulmak istiyordu. Aşağı indiklerinde yukarıda bulunan bir erkeğe Battal Gazinin zindanını sorduklarını, adamın garip bir şekilde bakarak **"Burada her yer zindan"** cevabı üzerine orayı aceleyle terk ettiklerini anlatmışlardı.

Battal da **(تب) "TB"** harflerini görmemek mümkün değildir. K-o-zan, baştaki **"Ke"** sen demektir, senin **"O"** zan-nın beden kalesinde zindanındır. **(نَجدَت)** Necdet zâten **"Yiğit"** demektir. Battal Gazi, Necdet Baba'nın verdiği Zülfikar ile nefsin ile mücadele edip, Nefsi Emmâre, Nefsi Levvâme ve Nefsi Mülhimeni kestin mi? Senin senliğin kalkıp, beni **(أَنْ) "Ben"** de bulursan. Yani bir **(أَنْ) "Ben"**

olan Terzi Baba'nın, ma'nâ terzisi dükkânında **(اَنْتُ) "Sen"** elbiseni **(اَنَ) "Ben"** elbisesi olan "Esmâ-i İlâhiyye" elbisesi ile değiştirip giyinir ve daha sonra bunu zâhir ve bâtın hayatında kullanırsan, her yerde Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın veçhini görür, doğu'da batı'da Allah (c.c.)'ın dersin. Rûh'ul Kuds ile desteklenir, her yönden ben Allah'ım hitâbını işitir. Attığın zaman "O" atar ve Beden mülküne rahmet olursun. O zaman da **(هُ) (Hu)** okursun... Hu okudun mu? **(هُوَ)** "Hüve" okursun. "Kalende", olanda **(قُلْ) "Kul"** söyle dendiği gibi **(قُلْ هُوَ اللّٰهُ) "Kul huvallahu"** yani Kû'rân-ı Kerim'de gerçek ma'nâda **Marifet/bekābillâh** mertebesinde okursun, dinlediğin Kûr'ân olur. Gördüğün, dinlediğin, senden işitilen, görülen Kûr'ân olur. Kısacası Kûr'ân'ı nâtık[35] olan Terzi Baba, Kûr'ân'ı nâtık elbisesi diker, giydirir. Kûr'an'ı nâtıklar yetiştirir. Asıl mesleği budur. **(بِهُ) "Bi-Hu"** Zan elçisinin haberi sana ulaştı mı? Hakîkat kozası olan Hakk'ın hayâli yetiştiğinde, Pamuk dede, Pamuk kozasında ki **"HU ZAN"** nı önce ilmeğe, sonra kumaşa, daha sonra bu kumaştan diktiği elbiseyi sana giydirir. Her yer zindan da olsa, sana her yer Yezdan'dır...[36]

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ {المطففين/10}

"Veylun yevmeizin lil mukezzibîn."

"*Vay haline yalanlayanların o gün!* " (83/10)

---

[35] Konuşan Kûr'ân…

[36] 126-14-1-BEN deki TERZİ BABAM ∞ - Sayfa 17-18

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ {المطففين/11}

"Ellezîne yukezzibûne bi yevmiddîn."

"*Onlar ceza gününü yalanlayanlardır.* " (83/11)

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ {المطففين/12}

"Ve mâ yukezzıbu bihî illâ kullu mu'tedin esîm."

"*Onu ancak sınırı aşan ve günaha düşkün olanlar yalanlar.* " (83/12)

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ {الإنفطار/9}

(82/9) - Kellâ bel tukezzibûne bid dîn.

(82/9) - *Hayır, hayır! Siz hesap ve cezayı yalanlıyorsunuz.*

Hayır hayır, seni bu dini yalanlamaya ne sevketti? Niye sen, Cenâb-ı Hakk bu kadar ikramda bulunmuşken, yukarıdaki hâdiselerde birgün başına geleceğinden, bunlardan, gaflette kalıp ta, niye dinden uzaklaşıyorsun? Kişinin dinin den uzaklaşması demek, kendinden uzaklaşması demek-tir, özünden uzaklaşması Rabbından uzaklaşması demek-tir. Bu hakîkatten uzaklaşmaya, seni kim sevkediyor? Hangi güç seni alabiliyor bu kadar ikramın dışına çıkarta-biliyor? Diye ihtarda bulunuyor. İşte her birerlerimizde bunları düşünürsek, neyin bize mani olduğunu, hangi şeyin üzerimizde tesirli olduğunu kolayca anlayabiliriz.

Özeleştiri yaptığımız da, ikindiyi kılacağımız zaman, işyerinde olabiliriz. Mani olabilir, bu makul bir manidir. Ama akşam eve geldiğimiz zaman, yatsıda evde olduğumuz zaman, bizi yatsı namazını kılmaktan ne mani oluyorsa, işte bu âyet onun hükmü altına girmekte, yâni o bu âyetin hükmü kapsamı ikazı içerisine girmektedir. Sabah kalktığımız zaman işe gitmezden evvel, varsa beş dakika vaktimiz, bu dört rek'at namazı kılmamıza ne mani oluyorsa, yemek içmek mi? Giyinmek mi? Onun muhabbetinin üstüne ne çıkıyorsa, ona mani oluyor demektir. İşte onu biz tespit edebiliriz, ama açık yüreklilikle nefsimize kaydırmadan nefsimizi öne çıkartmadan… Gerçekçi olarak…[37]

إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ {المطففين/13}

"İzâ tutlâ aleyhi âyâtunâ kâle esâtîrul evvelîn."

"*Ona âyetlerimiz okunduğu zaman, «eskilerin masalları» der..* " (83/13)

"**أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ**= Esâtîru'l-evvelîn" terkibi Kûr'ân'da dokuz yerde geçer. Tefsir ve mealler buna "eskilerin masalları" anlamı verirler. " **أَسَاطِير**" kelimesi Kûr'ân'da fiil ve isim kalıplarıyla onaltı yerde geçer. Kelimenin kökü "sin-tı-re = **س ط ر** " harflerinden oluşur. Fiil hâli "**سَطَرَ**"dır ve "bir şeye hiza vermek, saf tutturmak" anlamına gelir. Mesela hizalı bir şekilde bina inşa etmek, hizalı bir şekilde

[37] Tezri Baba Kûr'ân-ı Kerimde Yolculuk - 68-1-Namaz-Sûreleri, İnfitar Sûresi 9. Âyet Yorumu…

ağaç dikmek ifade edilirken mecazen bu kelime kullanılır. Aynı kökten isim olan "مُصَيْطِر" kelimesi de Kûr'ân'da mecazi bir kullanıma sahiptir ve "kişileri hizaya sokan, onlara saf tutturan" anlamında olumsuz bir anlamda kullanılır.

Fiilin "yazı yazmak" anlamına gelmesi de muhtemelen yazıyla "harflerin hizaya sokulması, anlamlı bir şekilde sıralanması, bir nevi harflere saf tutturulması" sebebiyledir. Nitekim "düzene sokmak, hizalamak" anlamı aynı kökten cetvel anlamına gelen "الْمِسْطَرَة", "mala" anlamına gelen "المَسْطَرين", "kasap bıçağı" anlamına gelen "السَّاطُور", "metinde hiza, dizi" anlamına gelen "السَّطْر", "birini gözleyip hizaya sokmakla görevli kişi" anlamına gelen "المُسَيْطِرُ" kelimelerinde de vardır.

Fiilin bu asli anlamını Kûr'ân'daki kullanım da teyid eder. Nüzul sırası dikkate alındığında kelimenin Kûr'ân'da ilk geçtiği yer Kâlem sûresinin birinci âyetidir. Bu ayrıca, kelimenin Kur'ân'daki fiil halindeki tek kullanımıdır. Âyette kaleme ve kâlemin yazdıklarına yemin edilmekte (وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ), böylece "مسطور" fiilinin kâlemle ilişkisi çok açık bir şekilde ortaya konmaktadır. Zaten Kâlem sûresinin 15. âyetinde de "أَسَاطِيرُ" kelimesi bu anlamda geçmektedir. Tefsirlerin Kâlem sûresinin ilk âyetinde geçen " وَمَا يَسْطُرُونَ" ifadesiyle ilgili olarak söyledikleri, kelimenin aslî ma'nâsını ortaya koyma adına önemli tespitlerdir.

Kelimenin Tûr sûresinin 2. âyetindeki kullanımına (وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ) dair tefsirlerde geçen ifadeler de önemlidir. Âyette kitab kelimesinin sıfâtı olarak geçen "مسطور" kelimesine müfessirler genelde "yazılmış = مكتوب" anlamı verirler. "وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ" ifadesi satırlara dökülmüş, yani

kayda geçmiş, muhafaza edilmiş kitap anlamına gelir. Nitekim sonraki âyette bu işin yani satırlara döküp kayda geçirme işinin malzemesinden bahsedilmektedir (**فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ**). Kûr'ân'da iki yerde geçen "**قِرْطَاسٍ / قَرَاطِيسَ**" kelimesi de vahyi kayda geçirirken kullanılan malzemeyi (kırtasiye) ifade etmektedir.[38]

---

[38] Terzi Baba (118) 52-Tûr Sûresinde bu kelimelerin hakîkatına verilen ma'nâ özet olarak şöyledir.

Satır, satır yazılmış kitap, zahir mertebesi itibarı ile bütün bu âlemdir. Tevhid ehli bir kimse, bu hususta şöyle demiştir.

Hep kitab-ı Hakk'tır eşya sandığın,

Ol okur kim seyru evtan eylemiş.

Şartlanılmış ön yargı anlayışıyla, eşya zannedilen şeylerin aslı, kendi mertebesi itibari ile Hakk'ın bir kitabıdır.

"*yayılmış varak, yaprak"* ise bu âlemlerin bir bütün olarak, esma mertebesindeki zıt isimleri bünyesinde toplayan, cami isminin bütünlüğünde var olan, esma âlemidir. İşte kudret sahibi Allah (c.c.) esma âlemini büyük bir varak-yaprak yaparak, isimlerini ma'nâ ları ile birlikte, o varak-yaprak'a yaygın olarak yazmıştır.

Bu yaprağın-varak içinde, açık olanlardan biri de "Nusret Babam"dır, ayrıca batınen kendisi de açık bir yaprak-varak'tır.

Bu mertebenin insanda ki, yeri ise "esma" isimler mertebesidir. Bunları idrak ettiği zaman kişinin kendisi "yaygın-yayılmış" açık bir kitaptır.

Kelimenin aslî anlamına uygun tefsirlerin yapıldığı bir diğer kullanım da iki âyette geçen " كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا" şeklindeki kullanımlardır. Müfessirler iki âyette geçen "مَسْطُور" kelimesine "yazılmış" anlamı verirler. Hatta âyette geçen "كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا" şeklindeki ifadenin "كان ذلك عند الله مكتوبا" şeklindeki bir kıraatinden bahsederler ki bu, âyetin tefsiri mahiyetinde olmalıdır.

Ancak aynı kökten olan "أَسَاطِيرُ" kelimesinin geçtiği âyetlere sıra gelince, tefsir ve meallerin kelimeye "masallar, hikâyeler" anlamı vermeleri çok dikkat çekicidir. Kelime Kûr'ân'da dokuz yerde geçmektedir. Biri hariç kelimenin geçtiği sûrelerin tamamının Mekkî olması ve Mekke'de Ehl-i Kitab olmadığına dair algı, kelimeye bu anlamın verilmesinde etkili olmuş olabilir. Kelimenin geçtiği âyetlerden biri olan Furkan sûresinin 4. ve 5. âyeti şöyledir:

"Görmezden gelenler, 'Bu, Muhammed'in uydurup Allah'a mal ettiği şeydir. Başka bir topluluk da ona yardım ediyor' dediler. Yanlış ve yalana saptılar. Şunu da dediler: 'Bunlar öncekilerin satırlarında olanlardır; yazdırtmış, sabah akşam ona belletiliyor.'"

4. âyette, Rasûlullah'ın tebliğ ettiği âyetlerin kendisine indirilen bir vahiy ürünü değil de başkalarının da yardımını alarak ortaya koyduğu yani "Allah bana vahyetti" diyerek insanlara okuduğu şeyler olduğunu söyleyenlerden bahsedilmektedir. Bu kişiler ayrıca "bunlar, öncekilerin satırlarında olanlar" diyorlar, Rasûlullah'ın onlara tebliğ ettiklerini, ona bazılarınca sabah-akşam imla ettirilen şeyler olduğunu söylüyorlar. Yani iddiaya göre Rasûlullah dinliyor sonra bunları

yazdırıyor. Âyette geçen "اكْتَتَبَ" fiilinin istinsah ve istimlâ anlamına geldiği söylenir. Nitekim bazı müfessirler bu âyeti tefsir ederken, âyette sözü edilen kişilerin, "Muhammed bunları Ehl-i Kitab'tan istinsah ediyor, onlardan kitaplarında olanların kendisine yazılmasını istiyor" şeklinde itirazda bulunduklarından bahsederler.

"أَسَاطِيرُ" kelimesinin geçtiği bir başka âyet şöyledir:

"Onlara âyetlerimiz okununca derler ki; Tamam dinledik; istesek onun aynısını biz de söyleriz. Bunlar, öncekilerin satırlarında olandan başka bir şey değildir." (Enfâl, 8/31)

Yukarıdaki âyette, kendilerine Kur'ân âyetleri okunduğunda, bunların kendileri için yeni bir şey olmadığını, daha önce de bunları duyduklarını, isteseler kendilerinin de aynısını okuyabileceklerini söyleyenlerden bahsedilmektedir. Nitekim devamında, kendilerine okunan âyetlerin öncekilerin satırlarında yani kitaplarında kayıtlı olduğunu söylüyorlar. Bunlar kendilerine okunan âyetlerin Muhammed (s.a.v.)'e Allah tarafından indirilen bir vahiy değil, onun önceki kitaplardan derlediği şeyler olduğunu düşünüyorlar. Nitekim bir sonraki âyette, kendilerine okunan âyetlerin yeni bir vahiy olmadığı hususunda kati bir kanaat taşıdıkları anlaşılmaktadır.

Sonuç olarak Rasûlullah'a yapılan itirazların bir yönünü de "söylediğin şeyleri biliyoruz, bunlar önceki kitaplarda da var, yeni bir şey söylemediğine, zaten bildiğimizi, elimizde olanı tekrar ettiğine göre sana neden ayrı bir değer verip tabi olalım ki? Şeklindeki itiraz oluşturuyordu. Esasında bu, Kur'ân'ın ve Muhammed

(s.a.v.)'in musaddık vasfının, itiraz edenler tarafından itirafı anlamına geliyordu.[39]

Esatür'ül Evvelin kelime araştırmasından sonra bu konuda İz-Efendi Babamın ifadelerine bakmak yararlı olacaktır.

Burada bize lâzım olan geçmişte yaşanan bir hâdiseyi, hâdise olarak anlatmak değil, bizlerle ilgili olan halleri ortaya çıkarmaktır. Eğer Kûr'ân sadece geçmişte yaşayan bir peygamberin hayat hikâyesini bildirmiş olsaydı, **"hikâye"** kitabı olurdu. İşte bunun hakikatini anlamayan eski müşrikler, **"esâtirul evvelin"** (8/31) dediler. Yani *"evvelki satırlar"*. Kûr'ân-ı Kerîm için, *"onların aktarılmasından başka birşey değil"* dediler. Neden? Kendilerine tatbik edemedikleri, dışında kaldıkları içindir. İşte biz zâhir müslümanlar olarak yaptığımız iş, bundan başka birşey değildir. Aradaki fark bizim imân etmiş olmamız onların inkâr etmiş olmalarıdır. Dışındaki oluşumlara bakıyoruz. Bizim içinde bu yüzden eski satırlardan başka bir şey değildir. Onun hakîkatini yaşayabilmek için onun özüne intikâl etmemiz gerekiyor. İşte o zaman Kûr'ân okumaya başlıyoruz. Yoksa zâhirîyle lâfzı, kelâmı okumuş oluyoruz. Ve tabii neticesinde sevap kazanmış oluyoruz.[40]

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ {المطففين/14}

---

[39] **KAYNAK:** Fatih Orum, **Tasdik Tebyin ve Nesih**, Süleymaniye Vakfı Yayınları, İstanbul, 2016, s. 105 vd.

[40] Terzi Baba (22) Yusuf Sûresi ve Dervişlik Hakîkatleri, Sayfa 50-51…

“Kellâ bel râne alâ kulûbihim mâ kânû yeksibûn.“

“Hayır hayır, öyle değil. Aksine onların kazandığı günahlar kalplerinin üzerine pas olmuştur. “ (83/14)

Hacer’ül Esved taşı yeryüzüne indiği zaman beyaz olduğu, daha sonra insanların günahları ile siyahlaştığı söylenir.

Kalbte de süveyda denilen bir nokta vardır. Tasavvuf ehli letaiflerin başlangıcı olan kalb’te ilk bu noktaya zikrin darb edilerek zikrin başlaması gerektiğini söyler. İşlenen günahlar ile kalpteki bu nokta kararır, yani kirlenir ve paslanır. Katmerleşen bu kir ve pas ile kalb ancak hakîkat zikri ile nefis tezkiyesi, riyazat ve tefekkür çalışmaları ile temizlenir.

Bu konu Mesnevî-i Şerifte şöyle anlatılmıştır.

3376. Zirâ bir kara bir kara üzerine düştü; her iki yazı kör oldu ve bir ma'nâ vermedi.

Bir kara yazı bir kara yazı üzerine düşmek sebebiyle, iki yazı da körleşir ve bir ma’nâ çıkarılamaz.

3377. Onun başı üzerine üçüncü defa da yazarsan, onu kâfirin canı gibi çok kara yaptı.

Eğer o ikinci yazı üzerine üçüncü defa da yazarsan, o üçüncü yazıyı kâfirin zulmânî olan ruhu gibi kapkara bir hâle getirir ve artık okunmaktan büsbütün müberrâ olur. Bu beyitler şu hadîs-i şerifin tefsiridir: “Muhakkak abd her ne vakit bir günah işlerse, onun kalbinde kara bir nokta hâsıl olur. Eğer istiğfâr ederse, açılır. Ve eğer yine günâha

avdet ederse, kalbini büsbütün karartıncaya kadar o nokta ziyâdeleşir. Ve o “rân"dır ki, Allâh Teâlâ Kitâb’ında, ‘Hayır, münkirlerin dedikleri gibi değildir; belki onlann kazandıkları günâh kalbleri üzerine perde olmuştur.’ (Mutaffifin, 83/14) buyurdu.”[41]

Şeriat mertebesi îtibarıyla bu âyet yazıldığı gibidir, târikat mertebesinden bakıldığında ise okuyan kişi daha ciddiyye alarak duygusal olarak bu hâli yaşamamaya çalışır ve bu hâli üstünden atmak için mücâdeleye girişir.

Hakîkat mertebesinde ise beşeriyeti kalmamış kişi tüm âlemin Hakk ve olanların Hakk’tan kaynaklandığını bildiği için kayıtsız kalabilir ve kayıtsızmış gibi gözükür. Buda kalbsiz veya kalbi paslı olarak algılanabilir.

İlâhide denildiği gibi gelin Allah diyelim;

Gelin Allah Diyelim
Kalpten pası silelim
Âlemleri seyredelim
Allah Allah dedikçe

Nerde tehvid çekilir
Melekler saf saf gelir
Hepsi tekbir getiririr
Allah Allah dedikçe

Zikr-i Hakk'a başlandı
İsm-i Celâl hızlandı
Arş-ı ala sallandı
Allah Allah dedikçe

---

[41] Mesnevî-i Şerif Ahmed Avni Konuk Şerhi Cilt 4…

Gönüller şadan olur
Kaygudan azad olur
Can mülke abad olur
Allah Allah dedikçe

كَلَّا إِنَّـهُمْ عَن رَّبِّـهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ {المطففين/15}

"Kellâ innehum an rabbihim yevmeizin le mahcûbûn."

"*Hayır hayır, doğrusu onlar o gün Rablerini görmekten mahrumdurlar.* " (83/15)

Kıyâm-et gününde, kalblerindeki gaflet örtüsünden dolayı rabblerini göremeyceklerdir. Afadersiniz "hani öküzün trene baktığı" gibi bir tabir vardır. Yani bakar ama hakîkatını anlamaz… Men arefe nefsehu fakad arefe rabbehu" "Kim nefsini irfan oldu fakad rabbini irfan oldu" zevkinden mahrum olduğu için "Göre ne, köre ne? Hitabına mazhar olacaklardır. Âyette mahrum olarak çevrilen mahcubturlar… Hem perdelidirler, yani kalb gözlerinin önündeki gaflet perdesini kaldırmamışlar ve günahlar ile daha da bir kalınlaşmıştır. Hem de Rabb-lerine karşı mahcubturlar, Rabb-leri bu kimseleri niye beni cehenneme koydun diye azarlayacaktır.

ثُمَّ إِنَّـهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ {المطففين/16}

"Summe innehum le sâlul cahîm."

"*Sonra onlar muhakkak cehenneme girecekler.* " (83/16)

إِنَّـهُمْ "İnnehum" kelimesi gerçekten dikkat çekici, "İnne" Gerçekten ile hakîkatı bildirmekte devamında olan "hu" kelime ortasında olmasından dolayı çift gözlü yazılmakta bunun hakîkati İlâhi ve beşeri hüviyeti bildirmektedir. Aradaki bölme perde-hicab ve iki görüş olmaktadır. Devamında bulunan "مْ-Mim" Hakîkati Muhammedidir, üstünde bulunan cezm/sükûn işareti ile durgun bir haldedir. Aslında bu noktadır ve "Mim-Hakikât-i Muhammediyi" "ف-Fe" ile faaliyete geçirmektedir. Âlemin ve kendi zâhirinin Hakîkati Muhammedi, kendi ve âleminin hüviyeti İlâhiden başka bir şey olmadığını anlayamadı. Ve hakîkati olana "İnnehu" Â'mâiyyet yani Hakk'ın zâtından ayrı olma cahimine-cehennemine girdi.

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ {المطففين/17}

"Summe yukâlu hâzellezî kuntum bihî tukezzibûn."

"*Sonra da onlara: «İşte bu, yalanlayıp durduğunuz şeydir» denilecek..* " (83/17)

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ {المطففين/18}

"Kellâ inne kitâbel ebrâri lefî illiyyîn."

"*Hayır hayır, iyilerin yazısı muhakkak Illiyyîn'dedir.* " (83/18)

Esfeli sâfilîn, aslında bütün ilâh-î mertebeleri bünyesinde topladığından aynı zamanda âlâyı illiyyin'dir. Nefsimizle yaşadığımız zaman burası esfeli safilin olmaktadır.[42]

"Zâtı Mutlak"

Ahadiyyetinden Ulûhiyyetine tenezzül ettiğinde, الله **"Allah"** ismi ve ma'nâsıyle zuhur etmişti.

Oradan sıfât "Vahidiyyet ve Rahmâniyyet" mertebesine **(إِلاّ) "illâ"** ile tenezzül etmişti.

Oradan "Rubûbiyyet" mertebesine **(إِلَهَ) "ilâhe"** ile tenezzül etmişti.

Şimdi burada ise, "Rubûbiyet" mertebesinden "Melikîyyet" mertebesine son tecellisi olan **(لَا) "lâ"** ile tenezzül etmektedir ki bu tenezzül ve tecelli kemâlatın sonu ve zirvesidir.

Ehli Hicap (perdeliler) buraya (Esfeli safilin/aşağıların en aşağısı) der. Hakikat yönü ile ehli hâl ise, "lika/buluşma", vuslat âlemi der.

Ancak burada zâtın kendini "ef'âl, esmâ, sıfât ve zât" perdeleriyle perdelediğinden, bu perdeleri açıp da o "likâ"ya ulaşmak pek kolay olmaz.

Bütün âlemlerden zuhura gelen bu "la âleminde" ki "melikiyyet" yani "malik"iyyet mertebesidir. Diğer ismi "ef'âl/fiil madde âlemi"dir. Her varlık kendine tanınan mülkünü kendi gerçek mülkü zannettiğinden fiilen bu âlem "malik"ler tarafından izafeten geçici olarak bölünmüştür.

---

[42] T.B.

Bu geçici bölüşme, paylaşım neticesinde "malik" zâhir, "malikel mülk" bâtın olmuştur. İşte bir müddet bâtında kalmayı murat ve arzu eden "zât-ı mutlak" burada kendini **(لا) "lâm elif"** sırrı içinde gizleyerek, kendi kendine, kendinde olarak **(لَا) "lâ"** diyerek perdelemiştir.

Bu perdeyi izinsiz açmaya çalışanlar **(لا) "lâm elif"**in tabanında görüldüğü gibi çelmeyi yerler ve daha oradan geri dönerler. Bu perdeyi açmak ve çelmeden kurtulmak için özel bir izin gerekmektedir. Tevhid nüzül kervanından inip, tevhid uruc kervanına dahil olmak gerekecektir. Vakti geldiğinde o kervana bineriz inşaallah.[43]

Âyeti kerimede "gerçekten iyilerin (ebrar) bir kitabı vardır" ve devâmında bu kitabın mutlaka iliyyin içinde olduğu ifade edilmektedir.

Burada iki kavram dikkat çekmektedir. **الْأَبْرَارِ** Ebrar ve **عِلِّيِّينَ** İliyyin kelimeleridir.

El-Ebrar Lâm-ı tarif ile bilinen bir taifenin-topluluğun ismi ve İliyyin mürfedi olmayan cem'i ismidir. Yani tek bir mekân değildir. Mekânlar topluluğudur. Bunun sebebi ise Berr-Ebrar'ın men-kim-kimliklere dayanıyor olmasındandır. Kimlikler bir-vahid'in farklı görüntüsünden başka bir şey değildir.

Ebrar; Berr ve Berr ise Berat etmeden gelmektedir. Âyetlerin siccin yani dünya hapisanesinden buraya geldiğini hatırlayıp düşünürsek, bu dünya hapishanesinden berat'ını almak ile olmakta bununda bir

[43] Terzi Baba (10) Kelime-i Tevhid – Sayfa 53-54 özet olarak…

gecesi düzenlenmekte ve buna berat kandili denilmektedir. Bu da şaban ayının 15 inci gecesi olmaktadır. Kim ki bâtınında bu geceyi ne zaman idrak etmişse, O an onun berat[44] gecesi olmaktadır. Şimdi bunun ifadesi ve yaşantısına Mübarek Geceler kitabından bakalım.

Muhterem canlar:

Berat gecesinin ne olduğunu daha iyi anlıyabilmeniz için evvela Berat sözcüğünün neyi ifade ettiğini anlamamız gerekmekledir.

Berat; bilindiği gibi bir yükümlülükleri kurtulmak, her hangi bir şekilde suçlanıp, o suçtan Beraat edip temize çıkmak, borcun ödendikten sonra aldığı ibra ve nihayet bulunduğu zor halden kurtuluştur, diye ifade edilebilir.

Bu mevzu ile ilgili kitaplarda Berat kandili uzun uzadıya anlatılmıştır. Bizim bunlara ekleyecek pek bir şeyimiz yoktur. Biz daha ziyade gönlümüze geldiği, aklımızın erdiği kadarıyla bu gecenin bizlerdeki karşılık ifadesinin ne olduğunu söze getirmeye çalışacağız.

---

[44] "Berat" kelimesini bilm'el yakînden, İlm'el yakin olarak inceleyecek olursak. B-ERAT kelimesini görmemiz zor olmayacaktır. Be; İle birlikte ve Risâlet mertebesini ifade etmektedir. ERAT ise en küçük rütbesiz erden, en büyük rütbeli er olan Mareşal'e kadar ifade ermektedir. Ülkemizde askerlik süresinin bugün resmi olarak yasalaştığını haberlerde okumuş olmam ve bu sürenin 6 aya inmiş olması ve 6 rakamının İmân mertebeleri ve berat ile alakalı olması fakire bir hayli ilginç geldi. Yani şöyle diyebiliriz. Nefis mücahadesi yolunda "Erat" olan yani en ufak dervişinden, en büyük tarikat şeyhine kadar olan kısım bu İliyyin sınıfına dahildir diyebiliriz.

Berat: Beraat etme

Berr': "Ebrar" zümresi, yani iyiler toplumu:

Birinci ma'nâda **berat**;

Kişinin, Hakkın emir ve yasaklarına uyup bedensel boyutta yaşamını, bu kurallar üzerine bina edip isyan etmeden, günaha girmeden, her varlığa iyi bir muamele ile sürdürmesidir. Bunun karşılığında kazanacağı Rabbinin hoşnutluğu, onun berat'ı olacaktır. Bu genel hükümdür.

Ey Hak talibi olan canlar,

Daha evvelce işaret edilen **Regaib** ve **Mevlût** yaşantılarıyla belirli bir idrak seviyesine yükselen salik berat mevzuu ile de gerçek beratın ne olduğunu anlamaya çalışmalıdır.

Birinci berat günahtan, isyandan kurtulmaktır.

İkinci berat ise kendinde var zannettiği benliğinden kurtulmaktır.

Birinci beratı gerçekleştiren kişi iyi bir insan olur!..

İkinci beratı gerçekleştiren kişi ise "kendini bulan bir insan" olur.

(Al-i İmran Sûre 3/92 âyette)

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَار
{آل عمران/192}

len tenalul birre hatta tünfiku mimma tühibbune ve ma tünfiku min şeyin feinnallahe bihî alıymün

ta ki hubb/muhabbet ettiğinizden infak etmeniz/harcamanıza kadar len/asla nail olamaz/eremezsiniz birr/iyiliğe ve infak ettiğiniz/harcadığınız şeyden bu halde/hemen innallahe bihî onun ile/onu alim/bilendir

"Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda infak etmedikçe birra iyiliğe eremezsiniz, muhakkak ki Allah onu bilir."

(Bakara Sure 2/177 âyette)

وَالْيَوْمِ الآخِرِ وَالْمَلآئِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّآئِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُواْ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاء والضَّرَّاء وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ {البقرة/177}

leysel birre en tüvellü vucuheküm kıblel meşrıkı vel mağribi ve lakinnel birre amene billahi vel yevmil ahıri vel melaiketi vel kitabi vennebiyyiyne ve atel male ala hubbihî zevil kurba vel yetama vel mesakiyne vebnessebiyli vessailiyne ve fiyrrikaabi ve ekamesselate ve atezzekate vel mufune biahdihim iza ahedü vessabiriyne fiyl be'sai veddarrai ve hıynel be'si ulaikelleziyne sadaku ve ulaike hümül müttekune

meşrık/doğu ve mağrib/batı kıble/yönüne sizin vücuh/veche, yüzleriniz tevelle/ etme/çevirme birr (hürmet, saygı, hayırda erginlik) değildir ve lakin birr (hürmet, saygı, hayırda erginlik) iyilik billahi/allah ile ve yevmi'l ahır/ ahir/son yevm ve melaike/melekler ve kitab ve nebi/nebiler (ile) (e) iman eder ve

hubbihî/onun/kendisinin hubbiyeti üzerine malı eta eder/verir zevi'l kurba/kurb/yakınlarına, ve yetimlere/öksüzlere ve miskin/ yoksullara ve ebne's sebiyli/sebil/yol oğlu/yolculara ve sail/sual eden/dilenenlere ve fiy'r rikaabi/rikaab//boyunduruktakiler, özgürlüğünü yitirmişlere ve salat/namazı ikame etti/kıldı ve zekatı eta etti/verdi ve vakta ki ahed/ahdettiğinde/sözleştiğinde kendilerinin ahdini/sözlerini ile mufun/vefalı, ifa eder, yerine getirir ve be'sa/sıkıntı, meşakkat içinde ve dare/darda, hasta kaldığında hıyne'l be'si/be's/şiddet, savaş hıyn, müddetince sabiyr/sabredenler ve ulaike/işte onlar sadak/sadık, sadakat gösteren zatlar ve ulaike/işte onlardır onlar müttakiler/takva sahipleri

"Yüzleriniz! doğuya ve batıya çevirmeniz Berr (iyilik) değildir. Ancak berr, Allaha, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere iman etmek, sevdiği mallarından yakın akrabalarına, yetimlere, fakirlere, yolculara, dilencilere ve kölelere dağıtmak, namaz kılmak, zekat vermek, söz verdiği zaman sözünde durmak, sıkıntılı zamanda zorlukta ve sıkıntıda sabretmektir. İşte bunlar doğru kimselerdir ve bu kimseler muttakilerdir."

Yukarıda bahs edilen iki ayet ve benzeri daha birçok ayet **zâhiri** ma'nâsı itibari ile **birinci** beratın hakîkatini çok açık bir şekilde anlatmakladır, ayrıca **bâtını** ma'nâsı itibariyle de **ikinci** ber'ata atıf vardır, yeri geldikçe değinmeye çalışacağız.

Muhterem Hak yolcusu;

Ber’at gecesi sadece senede bir defa gelen bir gece değil, ayrıca hayatında gerçek bir yaşam olan **“kendine ulaşma”** yolunda büyük bir aşamadır.

Kişi kendine ulaşamazsa Hak’ka da ulaşmasına yol yoktur.

Birimsel varlığın Hak yolunda en büyük engeli kendine ulaşamamasıdır.

İşte bu nedenle burası bir yol ayrımıdır.

Burada ya benliği ile hayatını sonuna kadar sürdürür, Hak’tan ayrı düşersin veyahut kendini aradan kaldırır, gerçek bâtını **“berr”**e ulaşır **beratını** alırsın:

İşte o zaman kıblen değişir, gerçek kıblene dönersin. Özel hitapların gelmeye başladığı yer burasıdır.

Onun için Kûr’ân-ı Keriym bu gecede dünya semasına inmeye başlamıştır, bir başka ifade ile senin gönül semana İlâhi hakikatler inmeye başlar. Çok yüce ve ulvi hâllerin başladığı bu h3ali Cenâb-ı Hakk cümlemize nasib etsin.[45]

عِلِّيِّينَ İliyyin; kelimesi Ayın, Lâm, Ye, Ye, Nun harflerinden meydana gelmiştir.

Ayın; Göz, müşahade,

Ye: İlmel Yakîn,

Ye: Ayn’el Yakîn,

Nun: Nûru Muhammedi…

[45] Terzi Baba – Mübarek Gün ve Geceler – Sayfa 36…39…

İyilerin kitâbı; İlm'el Yakîn, Ayn'el Yakîn Nûru Muhammedi ve eşyanın hakikatini müşahadedir.

Kitab yani; **Kûr'anı Keriym** bu gecede **"levh-i mahfuz"**dan <u>dünya semasına</u> indirilmiştir.

(Duhan Suresi 44/1-8 âyetleri)

حم {الدخان/1} وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ {الدخان/2} إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ {الدخان/3} فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ {الدخان/4} أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ {الدخان/5} رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ {الدخان/6} رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ {الدخان/7} لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ {الدخان/8}

"ha mim" (1)

"vel kitabil mübiyni" (2)

"inna enzelnahü fiy leyletin mübareketin inna künna münzirıyne" (3)

"fiyha yüfreku küllü emrin hakiymin" (4)

"emren min ındina inna künna mürsiliyne" (5)

"rahmeten min rabbike innehü hüvessemiyul aliymü" (6)

"rabbissemavati vel ardı ve ma beynehüma in küntüm mukıniyne" (7)

"lâ ilahe illa hüve yuhyiy ve yümiytü rabbüküm

ve rabbü abaikümü'l evveliyne" (8)

ha mim (1)

ve mübin/beyan olan/açıklayan kitab (andolsun) (2)

inna/kesin/muhakkak biz mübarek/bereketli, kutlu gece içinde

biz enzelnahü/onu/kendisini inzal ettik

inna/kesin/muhakkak biz münzir/uyaranlar idik (3)

hakiym/hikmetli küllü/her emir/iş fiy-ha/içinde/onda tefrik/ayırt edilir (4)

emir/iş olarak/olan indi/katımızdan

inna/kesin/muhakkak biz mürsil/gönderenler idik (5)

innehü/kesin o hüve/odur semi/duyan aliym/bilen

senin rabbinden rahmet'tir ki, (6)

eğer mukıniyn/yakiyn olanlar iseniz

semavat ve arzın ve onların/kendilerinin aralarındakilerinin rabbıdır (7)

"lâ ilahe illa hüve"

sizin rabbınız ihya eder/hayat verir ve yümit/mevt eder/öldürür

ve ata/aba/babalarınızın evvelkilerin/ilklerin rabbidir

"Ha mim. Apaçık olan Kitaba and olsun ki. Biz onu, kutlu bir gecede indirdik. Doğrusu biz, insanları uyarmaktayız. Katımızdan bir buyrukla her hikmetli işe o gecede hükmedilir. Doğrusu biz öteden beri peygamberler göndermekteyiz. Eğer kesin olarak inanırsanız bilin ki, bu senin Rabbinden göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbinden bir rahmettir. O, işitendir, bilendir. O'ndan başka ilah yoktur, diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbiniz önceki babalarınızın da Rabbidir.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ {المطففين/19}

"Ve mâ edrâke mâ ılliyyûn."

"*Bildin mi sen, Illiyyîn nedir?*" (83/19)

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ {المطففين/20}

"Kitâbun merkûm."

"Yazılmış bir kitaptır o" (83/20)

İliyyini idrak ettin mi? Diye soru hitabı gelmektedir. Bu gönül göğüne inen Kûr'ân hakîkatleridir. Ve devamında yazılmış bir kitab olduğu bildirilmektedir. Yalnız **مَّرْقُومٌ** "**merkûm"** kelimesinin birden fazla anlamı vardır. *(Rakam'dan) Yazılmış. Adı geçmiş. Rakamla söylenmiş. Sayılmış. Basit ve âdi insan. Cem'olmuş, toplanmış, birikmiş. Adı geçen, anılan; yazılmış.*

Bu kitabın ve sayıların yani merâtib-i İlâhinin kendisinde toplanmış bir basit-beşer görünümlü bir insan olduğu anlaşılmaktadır.

İliyyin kitabı “merkum” rakamlardan oluşmaktadır. Berat kandilini idrak ettikten sonra, sırada olan kandil Mi’rac kandilidir.

Nusret Babam (r.a) insanın bedeninden bahsederken, alt tarafını süfli âlemi, üst tarafını ise âlemi iliyyin olarak adlandırmıştır.[46]

1123. Müstakzirden, müstenkıhden hiçbiri yoktur, illâ ki onun boynunda bir tâir vardır.

Beyt-i şerifin ma’nâsı budur ki: “iyiden ve kötüden ve pisten ve temizden hiçbir kimse yoktur ki, onun boynunda rabb-i hâssının hazînesinde gizli olan hüküm ve eser zâhir olmasın!” Eğer ism-i Hâdinin mazharı ise, onun boynuna bu ismin gereğine göre ve eğer Mudill isminin mazharı ise, böylece bu ismin gereğine göre hükümler yükletilir ve bu yükler o kimselerin kabiliyetine göre kendilerine ağır gelmez. “Tâir"den murâd, ayn-ı sâbitesinin mazhar olduğu ism-i hâssın hazînesinden uçup, bu âlem-i kesâfette kendi mazharı olan şahsın boynuna konan hükümlerdir.

Bu beyt-i şerîfde sûre-i Benî îsrâil’de olan (İsrâ, 17/13) “Her bir mükellef olan insana, onun tâirini (kuşunu) boynuna lâzım kıldık; biz yevm-i kıyâmette onun

[46] Terzi Baba İrfan sohbetlerinden nakledilmiştir.

için bir kitâb çıkarırız, yayılmış olarak ona kavuşur" âyet-i kerîmesine işâret buyurulur.[47]

"illiylin" ise ululuğu, derecesinin yüksekliği ve hayır ehlinin amellerinin yazılı bulunduğu divan olması itibariyle siccinin zıddıdır. Nitekim o da *"merkum"* içinde ameller bulunan "*bir kitaptır…" ki,* bu amellerinin suretlerinin yazılı bulunduğu semavi cisimlerden veya insani unsurlardan oluşan şerefli bir mahaldir.[48]

مَّرْقُومٌ "**merkûm"** kelimesinin birden fazla anlamı vardır. Diye bir ön bilgi verilmişti. Merkum'un bir ma'nâsı rakam idi. O zaman "merkum" rakam-sayısal değerine bakalım…

"Mim-40" "Re-200" "Kaf-100" "Vav-6" "Mim-40" tır. Toplamı, (40+200+100+6+40=**386**) dır. Bu sayının da kendi içinde toplamı (3+8+6=**17** ve 1+7=**8**) dir.

(17) 13 Hazret-i Muhammedin şifre sayısı ve 4 İslâmın şifre sayısını içinde barındıran bir sayıdır.

(8) Tevhid-i Efâl ve yolumuzun şifre sayısıdır.

3-86 sayısını bu şekilde ayırıp, Kûr'an-ı Kerim içinde yerine bakarsak, bilindiği sağdan sola doğrudur. 86/3 olur. (Ennecmü sakıp) "O karanlığı delen yıldızdır".

---

[47] Mesnevi-î Şerif – Ahmed Avni Konuk Şerhi - Cilt 7 – Sayfa 327-328 sadeleştirilmiş olarak…

[48] Muhyiddin İbn-i Arabi, Tevilât, 83-Mutaffifîn sûresi 19/20. Âyetlerin tefsirinden özet olarak….

1-Bireysel benlik yıldızının (Kevkeb-12/4),
2-İzâfi benlik yıldızı (Necm-53/1),
3-İlâhi benlik yıldızı (Şıra-53/49),
4-Zâti Benlik- İlâhi ve Bireysel benliğin cemi (Sakıb-86/3),

Bireysel benliğin Mi'rac aşamalarıdır. İlk üç yıldız uruc Halk'tan Hakka olan seyir. 4. Yıldız ise Hakk'tan halka dönüş aşamasından sonra ki "Men Reani fekad real Hakk" Kim beni gördü, fakad hakkı gördü diyerek Efendimiz (s.a.v.) buyurduğu kendinde parlayan İlâhiyat yıldızının görülmesidir.

386 toplamını ilginç kılan iç toplamında 17 ve 8 sayılarının bulunmasıdır. Yeri gelmiş iken bu satırları yazmadan yaklaşık bir hafta önce yaşamış olduğum bir hatıramı anlatayım…

Bu seneki seyahatimizin duraklarından Maridin ilinde bulunuyorduk. Kızım daha önce alışveriş yaptığı gümüş kuyumcusundan yine beğendiği bilekliği almak üzere alışverişe gitmişti. Fakir de park yeri bulamadığından biraz ilerde onları bekliyordum. Anmalı İmparator olan dükkanın sahibi Halil fakire andız ağacının tohumundan bir tesbih-teşbih göndermiş ve bunu çeksin ve bileğine taksın diye tehbihlemişti. Eşim de 17 tane sayma tesbihi olan bu tesbihin neresi çekilecek, 11 olur 33 olur anlarım demişti. O zaman bu âyet ile alakalı olduğunu anlamıştım ama onlara bu konu hakkında bir şey söylemiştim.

17 tane tesbih üsten iki adet geçme tesbih tanesi ile en üstte olan tek bir tesbih tanesine tuttturulmuştu.

17 sayısı aynı zamanda 7 nefis mertebesi, üç mevalid, dört anasır, arş, kürsü, aklı küll ve nefsi küllü ifade etmektedir. Hediye edilen teşbihin üste bulunan iki

birleşimi 18 ile 18.000 âlem ve bunları ihata eden 19 ile İnsân-ı Kâmil dir. Hepsini bir eden imam, imame teşbih ise Ahadiyyet yani Zat mertebesidir.

Mardin yani Mari-din Meryemiyet mertebesi ilim şehrinden, söz ise gümüştür. Tel-Kari işlemesi yapılmaktadır. Elif'i söze getirip işlemenin padişahının dükkanından, halil dostluk mertebesinden bu 17 li (Merkum-Rakam) tesbihinin bileğe takılıp sanat olarak çekilmesi yani tatbik edilmesi istenmiştir. Kim tarafından An-dız ağacına bakacak olursak, "An" zaman birimidir. Ebrar-Tarikat mertebesi itibariyle senelik seyri sülûktur. Sene-Yıl dır. Senelik seyri sülûk ile "An-dız" Yıl-dız ve ağacın nevi Ardıç olur. Bu da **"Necdet ARDIÇ"**tır.[49]

Terzi Babamın Berat şiirinde yazdığı gibi,

"Fevellü vecheke"[50] dedi Rabb,
Döndü Beytullah-a bu türab,

---

[49] **Andız ya da andız ağacı (Juniperus drupacea, bazen Arceuthos drupacea olarak da sınıflandırılır)**

Servigiller (Cupressaceae) familyasından, 10–15 m boyunda, Juniperus seksiyonunun Caryocedrus alt seksiyonundan **Ardıç türü.** Doğu Akdeniz bölgesinde, güney Yunanistan, güney Türkiye, Batı Suriye ve Lübnan'da 800-1700 m yükseklikteki kayalıklarda dağılım gösterir.
Kışın yapraklarını dökmeyen andızın «andız giliği» denilen meyvelerinden «andız pekmezi», odunundan «andız katranı», kozalaklarından da «andız tespihi» yapılır.
Türkçede andız ya da andız ağacı adıyla yaygındır. **Ardıç türünden olduğunu vurgulamak için bazen andız ardıcı dendiği de olur.** Kazdağı göknarı (Abies nordmanniana subsp. equi-trojani) için andız çamı adı kullanılır. (İnternetten alınan bilgi) **Andız'ın ARDIÇ** türü olmasıda bir hayli ilginç olsa gerek…
[50] Bundan sonra çevirin yüzünüzü (Bakara 144)

İfşa etti lisanı Arab,
"Fevellü vecheke"den Berat-ını al.

Bu dünya hayatında Berr yani iyiler ile beraber olanlar Rabbleri olan gönül kâ'besine, yüzlerini döndürmüşler, Hakk'ı kendi varlığında bulan ve hakîkat-i İlâhi güneşinin kaynağından yansıyan nurdan yüzleri ve tüm bedenleri parlamaktadır. Ve daha bu günden bu beratı ve parlaklığı şiirde yazıldığı gibi İlâhiyat Necminden alırlar…

Derviş isen gerçekten eğer,
Şu fakire verdinse değer,
Rabb'ın bir gün seni de sever,
Necdet'ten küçücük Berat-ı'nı al.[51]

17 ne olduğu az çok anlaşıldı. 17 aynı zamanda 5 vakit namazın farz sayısıdır. Verilen tesbih-teşbihte 2 ve 1 ayrıntısı ise vitr namazına işarettir. Namazların (Bir günde 40 rek'at) geriye kalanı 23 rek'at yapmaktadır. Efendimiz (s.a.v.) in risâlet süresidir. 8 ise Tevhid-i Ef'âl ve Îbrâhimiyyet mertebesidir. Bu mertebede olan Esmâ-i İlâhiyye ve meleklere imam olur. Namaz da müm'inin mi'racı olduğuna göre iliyyin'lerin mertebesine göre 5 vakitten 50 vakite kadar açık olan bu sistemde merkum'durlar.

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ {المطففين/21}

"Yeşheduhul mukarrebûn."

"*Allah'a yaklaştırılmış melekler ona tanık olurlar.*" (83/21)

---

[51] Kûr'ânı Kerim'de Yolculuk (75) Kıyâmet Sûresi -22,23 Âyet…

Âdem (a.s)’a secde emri verildiği zaman tüm melekler secde etmiş, sadece iblis secde etmemişti. Ve Cenâb-ı Hakk şeytana niye secde emedin, yoksa aliyyun meleklerinden mi? Oldun hitabı gelmişti.

Meleklerin en üst mertebesi olan yüce melekler, yaklaştırılmış melekler, kuvveler ki esmâ mertebesine en yakın yerde olan ve bu mertebeye mukarreb yâkın ve şahid olan meleklerdir.

Bir önceki âyette yazıldığı gibi kişi kendinin ve kendi varlığında bululunan melek (kuvvet) esmâlara (isim) imam olup yalnız başına namaz kılar ve 27. Derece olan cemaat ile namazı terkedip, aslı bir fevki yani anlayışı 28. Dereceden namazı kılıyor demektir. Dikkat edelim, bu anlayış içindeyse namazı 28. Dereceden olur. Gaflette ise ancak 1. Dereceden olur.

Bu tanık oluşu Cenâb-ı Resûl (s.a.v.) genel ma’nâda şöyle tarif buyurmuştur.

A´meş´in, Ebu Sâlih´ten, onun da Ebu Hüreyre ve Ebu Said el-Hudrî´den rivayet ettiklerine göre Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur:

Allah Teâlâ´nın bir grup meleği vardır. Bunlar insanların yaptıklarını yazıp kaydeden meleklerden başka bir grup olup yeryüzünde gezerler. Bir araya gelip Allah´ı zikreden bir cemaat gördüklerinde birbirlerini şöyle çağırırlar:

- Aradığınıza geliniz!

Bu davet üzerine meleklerin hepsi oraya toplanır ve sonra da zikredenleri çepeçevre kuşatarak halkalarını

tâ göğe varıncaya kadar genişletip yükseltirler. Bunun üzerine Allah Teâlâ onlara şöyle der:

— Kendilerini bıraktığınızda kullarım ne yapıyordu?

— Sana hamd ü senâ ediyorlardı.

— Acaba o kullarım beni görmüşler midir ki, bana bu şekilde hamdetmektedirler?

— Hayır!

— Peki, beni görmüş olsalardı ne yaparlardı?

— Daha fazla tesbihte ve hamd ü senâda bulunurlardı.

— O kullarım hangi şeyden bana sığınıyorlar?

— Ateşten.

— Acaba onlar ateşi görmüşler midir ki, ondan bana sığınıyorlar?

— Hayır!

— Peki, onlar ateşi görmüş olsalardı ne yaparlardı?

— Ondan daha fazla kaçar ve ürkerlerdi.

— Onlar ne istiyorlar?

— Cenneti.

— Acaba onlar cenneti görmüşler midir ki onu istiyorlar?

— Hayır!

— Peki, bir de görmüş olsalardı nasıl olurdu?

— Onu daha da fazla isterlerdi.

— Ey meleklerim! Sizi şâhid kılıyorum ki, ben o kullarımı affettim.

— Ya Rabb! Onların içinde filân adam vardır ki bu meclise seni zikretmek veya onlarla beraber olmak için değil onların herhangi birisinden ihtiyacını istemek için katılmıştır. (Onu da mı affettin?)

— Onlar öyle bir kavimdir ki, kendileriyle beraber oturan bir kimse asla kötü olmaz.[52]

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ {المطففين/22}

"İnnel ebrâre le fî naîm."

"*Haberiniz olsun ki, iyiler nimet içindedir.*" (83/22)

"Ebrar" beratını gerçekleştirenler topluluğuydu. Birinci berat'ını gerçekleştiren günahtan ve isyandan kurtulup iyi bir insan olam nimeti içindedir. İkinci beratını gerçekleştiren kendisinde var zannettiği benliğinden kurtulur ve kendini bulan insan olan nimeti içindedir.

Meallerde "Ebrar" taifesini nimet cennetleri içinde olduğu anlamıda verilmiştir.

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz bu hâli şöyle haber vermektedir.

Hz. Enes (r.a)'dan, Resulullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Cennet bahçelerine uğradığınız zaman ondan

---

[52] (Tirmizî; ayrıca Buhârî ve Müslim)

yiyiniz" Biri, "Cennet bahçeleri nedir" deyince, Resulullah (s.a.v), "Zikir halkalarıdır" buyurdu.[53]

Zikir tek başına yapıldığı gibi halaka yani halka şeklinde yapılır ve buna cemaat denir. Bundan önceki âyette ele alındığı gibi cemaat 27 derecedir. Buna engel olmaya kimsenin hakkı yoktur ama zorla engel olunuyorsa ayrı konudur.

Evet, cemaat için 27 derece denmiş ama cemaat veya kendine tarikat (ebrar) adını veren oluşumlarda bunun ma'nâsı, ruhu, nûru yok ve kendilerine sorsan bunun için 27 derece sevap diyeceklerdir. Kendilerine ne zikir yapıyorsun? Neredesin? Diye sorulduğu zaman; Elhamdülillah 50.000, 100.000 lafza-i celâl çekiyorum. Nerede olduğumu şeyhim bilir, diye cevap verir. İyi de kardeşim ölçü bu mudur? Şeyhin biliyorsa kendine bilir. Şeyhinin bildiğinin sana ne faydası vardır.

Bir kez Allah dese aşk ile lisan.
Dökülür cümle günah misl-ü hazan.

Süleyman ÇELEBİ Mevlidi NEBEVİ de söylemiyor mu?

Babana gitsen 50.000 kere 100.000 kere Baba desen yeter artık demez mi? Bir kere babanı tanıyarak ma'nâsını bilerek Baba demek kafi değil midir? Onun buyur evladım dediği gibi cenâbı Hakk ma'nâsını bilipte 1 kere Alllah diyene buyur kulum (Lebbeyk) söyle ne istiyorsun vereyim demez mi?

- Der tabii…

---

[53] (Tirmizi, İmam-ı Ahmed)

Öncelikle (2+7=**9**) Museviyet-tarikat mertebesinin ifadesidir. Daha ilerisinde ise (27) İseviyet-Hakîkat mertebesinin ifadesidir. İşte bunların anlatılması, aktarılması irfan-tevhid sohbetiyle ma'nâsı Arif, Arifibillah kisvesi-elbisesine şeyh denilen kişiler tarafından yapılır. Böyle bir kişi kendine şeyh demez, etrafındakiler öyle adlandırır, o da pek seslenmez, hadi öyle olsun der.

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ {المطففين/23}

"Alel erâiki yenzurûn."

"*Tahtlar üzerinde etrafa bakarlar.*" (83/23)

Tahtlar (kolltuklar) üzerinden etrafa bakarlar-nazar ederler. Kişinin tahtı neresidir, neresi ile oturur. Amiyane tabir ile kalçası ile oturur. Yani bunun, bu seviyenin üzerinden bakar, nazar eder. Kişinin alt tarafı süfli, üst tarafı ulvi tarafıdır. Aslında bu bir ifade tarzıdır. Hakîkatini bilenin, her tarafı Hakk ve ulvidir. Yani süfli olan daha önceki âyetlerle ifade edildiği şekliyle Siccin seviyesinden yükselmiş, İliyyin yani "Ala" yüce olarak rububîyyet mertebesinden nazar ederler, bakarlar. Peki nasıl nazar eder bakarlar ilm'el yakîn mertebesinden nazar ederler. Yani İlmi yakinlik ile etrafını seyrederler. Peki nerede ve nasıl Hakk'ın rüyeti olan rûya da seyir ederler.

Peki, bu oturma nerededir. Kürsü olan gönül âlemindedir. İz-Efendi Babamın dediği gibi "Ya gönül ol, Ya da bir gönüle gir. İşte kişi gerçek ma'nâda bir gönül ehli bulmuş ve ona tabî olmuş ise oturduğu yer bu gönül ve nazargahı da bu gönüldür. Bu gönülü seyr ede, ede yapmış olduğu zikir, riyazat, sohbet dinleme, kitab

okuma, ilmi, fenni, sûkun çalışmaları ile bu gönüle benzer hatta aynı, aynası olur.

Şimdi bu da bir ölçü meselesidir. Gerçekten bu seyir ile rüyet edenler bu mertebenin temsilcisi olan sahte şeyh ile hakiki şeyhi birbirinden ayırır.

Bunun anlaşılması için daha önce hurda-i tarik olan sahte bir şeyhin hizmetinde eşi ile bulunmuş eşi maddiyatını vermiş, kendi ise bu sahte kişiye hizmeti ile vaktini ve emeğini sarfetmiş bu hanım kardeşimizin görmüş olduğu zuhuratı-rûyayı aktarılım.

Kısa bir not olarak; bu kardeşimiz Terzi Baba kolundan 4-5 yıl önce eşinin ders alması ve üzerindeki değişimleri görerek, gerçek bir yolun nasıl olması gerektiğini anlayıp kalbi mutmain olarak ders almış ve bu zuhuratı ilk ayında ilk zuhuratı olarak görmüştür.

Selâmün aleyküm ağabey hayırlı geceler

Ay… hanımın zuhuratları

1) Kanepede oturmuş dersimi yapıyorum, arkamdan eczacı Erdinç geliyor abla ne yapıyorsun diyor. Bende Erdinç yıllarca sahte şeylerle uğraştım durdum şimdi gerçeğini buldum onu yapıyorum diyorum.

Şimdi okuyucular daha iyi anlayabilmesi için bu rûyayı yorumlamaya çalışalım. Yorum belki biraz deruni olacak ama ne yapalım! Böyle yorumlamak gerekiyor.

Tekrar bir hatırlatma yapalım, bu hanım kardeşimizin elinde bir ölçü vardır. Sahte ve hakiki olanı yıllarca değerlendirmiştir. Bu zuhurat bir anda oluşmamış en az 15 yıllık bir yaşantının bir özümsemesi bir değerlendirmesi ile kendine yansıması ile rüyet edilmiştir.

Kanepede; yani tahtımda oturmuş dersimi yani zikrimi yapıyor ve verilen "ebrar" nimeti ile İlm'el yakîn mertebesi ile rüyet ediyorum;

Arkamdan; kişinin arka yönü nefis dağıdır. Yani nefsi yönünden nefis aynası ile aldığı yansımaya bakıyor, nazar ve rûyet ediyor. Aslında bu yön tehlikelidir. Şeytanın kişiye yaklaştığı dört yönden biridir. Bilginin alınması gereken yönler yer ve göktür. Yani toprak ile hikmet-ilm-i ledün, gök ile zâti bilgilerdir (Vahiy-ilham). Zuhuratı gören kişi daha önce bulunduğu hâl gereği bilgiyi bu kaynaktan almayı öğrendiği için yine bu kanal ile almaya çalışmaktadır.

Akla şu soru gelebilir? Madem sağlam bir kaynaktan bir bilgi geliyor. Niye bu kanal ile olmuştur. Kişinin hâlini birden değiştirmek doğru değildir. 15-20 sene içinde oluşmuş alışkanlıklar bir anda değiştirilmesi de doğru değildir.

Eczacı Erdinç geliyor; Eczacı-Ezzacı doktorun verdiği ilaçları hastaya verip nasıl kullanılacağını t-arif eden kişidir. Tasavvuf yolunda ise Hakk yolunun rehberidir. Aynı zamanda Ezza ve rüyet ile Ez-zariyat sûresidir, bunun da yolumuzdaki sureti 51 numaralı sıra sayısı ile Hazmi Babamız (r.a) dir.

Erdinç ise güçlü kuvvetli erkek demektir. Öncelikle kendi varlığında bulunan erlik recüllük yönüdür. Daha derin ma'nâsı ile bakıp ararsak; Erd-i-nç Ered Murad ve NC ile Necdet yani Efendi Babam tarafından verilen dersin ölçü olarak İnç-İnc yani ölçü birimi olarak 1 parmak (2.54 cm) şeriat mertebesinden kişi tarafından değerlendirilmesidir.

Bende Erdinç yıllarca sahte şeylerle uğraştım durdum şimdi gerçeğini buldum onu yapıyorum diyorum.

Kendindeki erlik ölçüsüne, Hakîkat muradı olan necat (kurtuluş) ölçünü buldum onunla uğraşıyorum yani ona nazar ve rüyet ediyorum…

Görüldüğü üzere gerçek "ebrar" tarikat ehli sahte ve gerçek tarikat ehlini birbirinden nazar ederek rüyet ederek ayırt edebilirler. Hemde bunu kendi varlığında bulunan gönül tahtları üzerinden yaparlar.

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ {المطففين/24}

"Ta'rifu fî vucûhihim nadraten naîm."

"*Yüzlerinde nimet ve mutluluğun sevincini görürsün.*" (83/24)

Ta'rifu; sen tanırsın, görürsün anlarsın,

fî vucûhihim; yüzlerinde-tüm yönlerinde, tüm varlığının içinde,

nadraten; sevincini ve nûrunu,

naîm; nimet (zikir kendi varlığında bulunan hakk'ın hatırlanması mutluluğunu)

Bu âyet öncelikle Efendimiz (s.a.v.)'e ve onun bünyesinde ümmetine gelmiştir. Cennet nimeti içinde olan "Ebrar" taifesini tanıma-a'rif olma ölçüsü öncelik ile Mi'rac hadisesinde kendisine cennetlik ve cehennimlikleri görmesi-a'rif olması müşahade etmesidir. Bir diğer husus

ise daha dünyada iken bu cennet bahçesi içinde olanlardır. Efendimiz (s.a.v.) mescidim cennet bahçelerinden bir bahçedir, buyurmuştur. Ve bu bahçe içinde bulunan ve mukim olup zamanı geçirenler Ashab-ı Suffa ismiyle nitelendirilmişlerdir.

Terzi Baba; (10) Kelime-i Tevhid içinde (24) sıra numarası ile Mescid-i Nebevi de bu taife-inin yerini bildirmiştir. Ölçüsü, 24 olan bu âyetin bu sıraya gelmesi ne kadar manidardır. Bize birer örnek gökteki yıldızlardan olan Ashab-ı Suffanın buraya tarifinin buraya alınmasının uygun olacağını düşünüyoruz.

----

24. Eshab-ı Suffa

Yanları açık üstü kapalı mahallere bilindiği gibi halen daha "sofa" tabir edilir.

"Eshab", sahibler demek olduğundan "sofa" da, kalan dostlar demektir.

Bu kimseler ortalama 250 kişi, zaman zaman da 400 kişiye kadar çıkarlar, orada kalırlar, devamlı eğitim ile uğraşırlarmış. Burası İslamiyyetin ilk üniversitesi olmuştur. İslamiyyet genişledikçe, yeni yeni beldeler alındıkça Efendimiz onları, oralara ya kadı veya vali tayin ederek, gittikleri yerde İslami eğitimi sürdürmüşlerdir.

İşte şimdi şu anda aynı mekânda şu satırları kağıda dökerken birden kendimi "Eshabı suffa" gibi zannettim. Allah c.c onlardan razı olsun.

Dini Mübini İslam'ın bilgileri onların fedakerane çalışmalarıyla bu günlere ulaşmıştır.

Bir bakıma “sufi” kelimesi de buradan türemiştir diyebiliriz, çünkü çok mütevâzi ve mütteki olarak hayatlarını sürdürüyorlardı. Ravza-i Mutaharra’nın içindeki bu bölüm Hakîkati Muhammedi ilminin toplanıp dağıtıldığı, geliştirildiği, uygulandığı yerdir.[54]

Mü’minler Efendimizin nûrundan olduğuna göre Hakîkat-i Muhammedi yani İlâhiyat Kamer’in den nûrlarını ışıklarını alan tüm varlıkları nûr olmuş kişileri tanımaması onları müşahade etmemesi düşünülür mü? Işk’ını ışığını zaten ondan almaktadırlar ondan başka bir şey değildirlem ama aynı zamanda gayridirler.

İşte bu âyet Efendimiz (s.a.v.) bünyesinde bu âyeti okuyan tüm mü’minlerede hitab almaktadır. Yanız girişte olduğu gibi T-arifu sen tarif edebilirsin dendiği gibi bunu okuyan kişinin “Men arefe nefse hu, fakat arefe Rabbehu” denildiği gibi “Arif” olması lazımdır. عْ “Ayın“ harfi üzerindeki “cezm/cazibesi” işareti ile, تَ “Te”ye bağlanıp (Ta) “Tahakkuk/Gerçekleşme” olmuştur. “Te” Ente sen demektir. Burada hitab “Be” risâlet mertebesine, hitab eden ise Ahadiyyet mertebesidir. Arada bulunan “Ayın” Göz müşahade cezbesidir. Bunu aldığımız zaman “Ter” yani bu hale çalışma ile “Be” ile Ber yani iyilik hâli ve “Elif” ile “Er” liği ulaşılmakta ve “Ente” Sen, “Ene” Ben’e dönüşür. اَعْرِفُ “A’rifu” bunu bilen tanıyan “sen ile benim” “ben ile sensin” hükmüne dönüşür. Cenâb-ı Hakk irfan olunmayı hub (sevdiği) ettiği için insanı halk etmiş ve Hakk olarak halkta zuhura çıkmıştır. “Te” nin tevhid yönü de vardır. “Te” üzerinde bulunan iki nokta İlâhi tevhid ve beşeri tevhiddir. Bu iki nokta İlâhi tevhid ve beşeri tevhid

[54] Terzi Baba – İrfan Mektebi (10) Kelime-i Tevhid, Sayfa 139…

bir edildimi zâti tevhid ve tek nokta ile ن "Nun" harfine nur hâline dönüşür ve "NA'RİFU" ile biz tanırır, biz irfan ederiz ile Zât-i irfâniyete Ârifi Billaha dönüşmüş olur. İşte bu Nuru muhammediden yansıyan nûru yani,

nadraten; sevincini ve nûrunu tanırsın ki bu en büyük nimettir.

يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ {المطففين/25}

"Yuskavne min rahîkın mahtûm."

"*Onlara damgalı saf bir içki sunulur.*" (83/25)

Âyetlerin gelişi "ebrar" esmâ mertebesini aktarmakta ve anlatmaktaydı. "Rahik" İçki ve şarab ma'nâsına gelmektedir. İnsân sûresi 21. Âyette bu mertebenin şarabı "şaraban tahura" tertemiz bir şaraptır.

"şarâben tahûrâ" ifâdesi birçok tasavvuf kitaplarında kullanılmış ve birçok izahları yapılmıştır.

Bu kişileri Rab'ları sular, çünkü bulundukları mertebe esmâ mertebesidir. Bu sulama ise, her varlığın ihtiyacı olduğu şeyin özünden bir iletişim ile ona gönderilmesidir. Yukarıda bahsedilen "selsebîl" ile birlikte her varlığın kendine has ihtiyacı îtibarıyla ma'nâ âleminden almış oldukları programlar, bilgiler ve özelliklerdir.

Her bir kişinin kendi Rabb'i kendisini zâten suluyor, ancak bir de bunları bilinç ile yapanlar vardır ki, esas

kazananlar onlardır. Çünkü kişiler bilinçsiz dahi yapsalar Rabb'leri onları sulamaktadır bir birimde bir hayat var ise devamını gerektiren özellikleri de alıyor demektir. İrfan yolunda alınan terbiye ile kişi nefsine arif olduktan sonra Rabb'ini biliyor ve oradan gelenler zâyi edilmeden alınıyor.

Dünya şarabının yapımına baktığımız zaman kaliteli şarab ve içkiler dünya mahsenlerinde bekletilip, kilitlendikten sonra belkide yüzyıllar sonra taliblilerine sunulmaktadır. Mahtum; mühür, damgalanmış, kilitlenmiş, bağlanmıştır.

Bu irfan şarabı Hakk'ın şişesi-kadehi olan ehlullah'tan içilir ama mühür ve kilitlenmiş olduğundan bunun anahtarı lazımdır. İrfani ma'nâda beratını almış olanlara bu kadehten bu içki sunulur. Bu bağlamda Mesnevî-i Şerif beyitleri;

1108. "Onların önüne çok rahîk kadehi götürdüm; onun suyu bu taifenin önünde taş oldu."

"Rahîk" güzel kokulu şarâb ma'nâsınadır. Sûre-i Mutaffifîn'de ebrâra ihsân buyrulan şarâb olduğu (Mutaffifîn, 83/25-26) ["Kendilerine mühürlü hâlis bir içki sunulur; onun içiminin sonunda misk kokusu vardır"] âyet-i kerîmesinde mezkûrdur. Bu bir şarâb-ı ma'nevîdir ki, enbiyâ-yı izâm ve onlann vârisleri olan evliyâ-yı kirâm hazerâtı tarafından sûret-i umûmiyyede tevdi olunur; fakat kâbiliyyet ve isti'dâdı olanlar onu içip sarhoş olurlar;

kâbiliyyeti ve isti'dâdı olmayan ehl-i dalâlet ise, ondan nefret ederler.[55]

خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ {المطففين/26}

"Hitâmuhu miskun ve fî zâlike fel yetenâfesil mutenâfisûn."

"*Onun sonu misktir. İşte ona imrensin artık imrenenler.*" (83/26)

Misk nedir internetten alınan bilgi;

Misk geyiğinden elde edilen güzel kokulu madde.

Kelimenin aslı Sanskritçe muşka (husye, testis, er bezi) olup Farsça aracılığıyla (müşg [müşk]) ve Farsça'da kazandığı bugünkü anlamla Grekçe'ye (moschos) ve Arapça'ya (misk), onlardan da diğer dillere geçmiştir. Türkçe'de Arapça'daki telaffuzuyla misk ve halk arasında daha çok mis şeklinde söylenir.

Misk, misk geyiği (moschus moschiferus) denilen ve Tibet, Moğolistan, Tonkin dağları dolaylarında yaşayan, âzami 60 cm. yüksekliğindeki boynuzsuz keçi (chevrotain) benzeri küçük bir memeli hayvanın erkeğinden elde edilir. Misk geyiğinin dişileri cezbetmek, ayrıca kendi hâkimiyet bölgesini belirlemek için kullandığı bir salgı olan misk, hayvanın husyelerinin önündeki özel bir bez tarafından üretilen, siyaha yakın parlak koyu esmer renkli ve kıvamlı, çok keskin kokulu bir maddedir. Eskiden güzel

[55] Mesnevi-i Şerif – Ahmed Avni Konuk Şerhi - Cilt 5 – Sayfa 296 sadeleştirilmiş olarak…

kokusunun yanı sıra yatıştırıcı, ağrı kesici, hâfıza, göz ve kalp kuvvetlendirici, ayrıca cinsî iktidar arttırıcı özelliklerinden dolayı tıpta da kullanılmıştır. Sâbit b. Kurre miski akrep sokmasına karşı iğnenin battığı yer üzerine konulabilecek maddeler arasında sayar (ez-Ẕahîre, s. 145). Kaynaklarda fazla alındığında baş ağrısına ve baş dönmesine, titreme, terleme ve uykuya yol açtığı, bunlardan başka kadınlarda âdet kanını arttırdığı belirtilir. Bugün miskten yalnız parfümeri sanayiinde faydalanılmaktadır. Çok pahalı bir madde olan misk piyasada genellikle bazı katkı maddeleriyle karıştırılarak satılır; ayrıca misk öküzü, misk kedisi ve misk sıçanı gibi hayvanların salgıları daha ekonomik olduğundan bu ad altında pazarlanmaktadır. Bazı kokulu bitkilere de bu ad verilir: Misk otu, çiçeği, gülü, orkidesi, kavunu gibi. Endülüslü ünlü botanikçi Ebü'l-Hayr el-İşbîlî misk-i Cidde, miskü'l-arz ve miskü'l-berden bahseder (ʿUmdetü't-tabîb, I, 177, 178, 496; II, 604, 670). Kokulu bir üzüm çeşidi İngilizce ve Fransızca'da "muskat", Türkçe'de "misket" adıyla tanınır. Amber gibi miskin de sentetiği bulunmakta, fakat bu mâmul gerçek misk kadar kesif bir koku içermemektedir.

Câhiliye Arapları tarafından yaygın biçimde kullanılan misk en güzel koku olarak kabul ediliyordu. İmruülkays'ın muallakasından üst tabaka Arap kadınlarının yataklarına misk sürdükleri anlaşılmaktadır (Yedi Askı, s. 24). Misk İslâmî dönemde güzelliğin ve güzel kokunun sembolü haline gelmiştir. Kur'an'da cennet şarabı "rahîk"ın içildikten sonra bırakacağı güzel kokunun (hitâm) misk gibi olacağı belirtilir (el-Mutaffifîn 83/25-26). Hz. Peygamber de misk kokusunu kokuların en güzeli sayar (Müslim, "Elfâẓ fi'l-edeb", 18-19; Ebû Dâvûd, "Cenâʾiz", 33) ve cenneti tasvir eden hadislerinde sık sık bu kokuya atıfta bulunur; ayrıca dünyada iyi insanlarla

düşüp kalkmayı misk satan kimse ile arkadaşlık yapmaya benzetir (Buhârî, "Büyûʿ", 38; "Ẕebâʾiḥ", 31). Kendisi ihrama girmeden ve kurban bayramı günü (ihramdan çıkınca) tavaftan önce misk sürünürdü (Müslim, "Hac", 46). Şemâil hadislerinde Resûl-i Ekrem'in kokusu "miskten daha güzel" olarak nitelenmiştir (Buhârî, "Menâḳıb", 23; Müslim, "Feżâʾil", 81, 82). Ayrıca diğer güzel kokuların yanı sıra cenazenin defne hazırlanmasında da misk kullanılmıştır.

Ortadoğu'ya misk İpek yolu ve deniz bağlantılarıyla geliyordu. Kalkaşendî'nin sınıflandırmasından o dönemde miskin, geldiği veya üretildiği yerlere göre Tibetî (Tübetî), Soğdî, Sînî (Çin), Hindî, Kanbârî, Tuğur Gūzî (Dokuz Oğuz), Kasârî, Cezîrî, Cebelî (Sind) ve Asmârî denilen on çeşidinin bulunduğu anlaşılmaktadır. İslâm müellifleri genelde bunlardan Tibet miskini en kaliteli misk saymışlardır. Mesʽûdî bunu hayvanın burada yetişen sümbül ve güzel kokulu otlardan yemesine bağlar. Ona göre Çin miskinin kalitesinin düşük olması Çin'de yetişen otların yeterince güzel kokmaması, içine bazı yabancı maddelerin karıştırılması ve uzun bir deniz yolculuğundan sonra alıcının eline geç ulaşması sebebiyledir. En kaliteli misk olgunlaşıp hayvanın kaşınması sonucu düşen kesecikten alınandır (aslında hayvanın karın derisinin altında ve limon büyüklüğünde olan misk kesesinin düşmesi söz konusu değildir; insanlar tarafından toplandığı söylenen kurumuş misk, ancak erkek geyiğin kendi bölgesini işaretlemek için kayalara ve çalılara sürdüğü miskin bir tabaka halinde kurumuş şekli olabilir). Misk doğrudan söz konusu hayvandan elde edildiği gibi bu şekilde düşüp kuruyan misk de toplanarak sıvılaştırıldıktan sonra satışa arzedilirdi (Mürûcü'z-zeheb, I, 179-180).

Misk İslâm kültürüne hoş kokunun ve temizliğin sembolü, güzelliğin ve buna ait çeşitli unsurların benzetileni olarak girmiş, müslüman milletlerin kültür ve edebiyatında bu hususiyetleriyle yer almıştır. Misk hakkında mahallî unsur ve şartların katılmasıyla folklorik özellikleri güçlü bir rivayetler zinciri ortaya çıkmış, bu rivayetlerle muhtevası zenginleşerek önemli bir kavram ve sembol haline gelmiştir. Edebiyatta miskin sağlandığı gazâl türü hayvan (âhû) güzelliği, narin yapısı ve vücudunun zarafeti gibi özellikleriyle sevgilinin genel bir benzetileni olurken misk de renginin siyahlığıyla onun saçlarını, kaşlarını ve benlerini ifade eder. Divan şiirinin sevgili için şekillendirdiği güzellik anlayışında öne çıkan unsurlardan saç siyah rengi ve güzel kokusuyla miskin ilk akla gelen benzetilenidir. Miskin hilye ve na‛tlardaki kullanılışından anlaşıldığına göre saça yüklenen bu özellikler, İslâm kültüründe kâinattaki güzelliğin kaynağı ve timsali sayılan Hz. Peygamber'in saçından kaynaklanmaktadır. Resûl-i Ekrem'in kabrinin bulunduğu Ravza-i Mutahhara'nın tabii olarak gül, reyhan ve sümbül yanında misk ve amber de koktuğuna inanılır.[56]

مِسْكٌ "Misk" sayısal değerine bakacak olursak; "Mim-40" "Sin-60" "Kef-20" (40+60+20=**120**) dir. Sıfır kaldırılınca geriye kalan **(12)** Hakîkat-i Muhammedidir. Efendimiz (s.a.v.) "Nefesi Rahmâninin kokusunu yemen canibinden alıyorum." Diye bize bildirmiştir.

Muhyiddin Arabi Hazretleri; Fusûs'ül Hikem Fassı Muhammed (s.a.v.) fassını (bölümü) şu hadis-i şerif üzerine bina etmiştir. "Bana dünyanızdan üç şey sevdirildi; kadın, koku ve namaz"…

[56] https://islamansiklopedisi.org.tr/misk

Nefesi Rahmâniye, Hakîkat-i Muhammediye imrenen imrensin ve bu meratib-i İlâhiyye ulaşmaya çalışan yarışan yarışşın anlamını verdiği düşünülebilir.

وَمِزَاجُهُ مِن تَسْنِيمٍ {المطففين/27}

"Ve mizâcuhu min tesnîm."

"*Karışımı Tesnim'dendir (En üstün cennet şarabındandır).*" (83/27)

Tesnim; Cennette Allah'a yakın kulların kendisinden içeceği pınara verilen addır.

Bu sene yapmış olduğumuz seyahatlerimizde Adana, Aladağ ilçesi Aladağın zamantı nehri kanyonlarında

bulunan küp şelaleri daha önce gördüklerimizden ve ulaşımı zor olanlarından biriydi. Bu mekâna vardığımızda aracımızın yanına gelen katır ise nefsi emmare sureti olmak ile beraber, eğitim ile inat ederek bu zorlu güzelliğe ullaşılabileceğini bizlere gösteriyordu. Ad-ana; Ana isim-esmâ Allah'ın "Ala-Yüce" İliyyin dağında bulunmakta olan zaman-tı zamanın tahakkuku-hâkikati olan bu "Asr" pınarı ailemiz için güzel bir müşahade ve ilm-i keşf olmuş oldu.

Aslı Kevser olan bu şarap ırmağı 47/15 Muhammed sûresinde geçen Kevser ırmağının şarap ırmağı hakkkında bilgi faydalı olur diye buraya alıyoruz.

İçenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar;

Zat cennetinin üçüncü ırmağı, خَمْر (Hamr) "Şarap" tır. Ve aynı zamanda ekşi demektir. Dünya şarapları ekşidir ve sarhoşluk verir. Lezzet veren yani ağız yolu ile alınan "Tad"dır. Tasavvuf'ta geçen "Meyhane" Dergâh'tır. Mürşid-i Kamil gönül hanesi olan bu dergâhına gelen saliklerin gönüllerine Şarab-ı yani Aşk-ı İlâhi'yi nefes yolu ile yani sohbet ile tenfis eder. Lezzet yani tad ağız tavanı ve tabanı sayesinde alınır. Bu tad hücreler ile beyine iletilir. Ve Hakîkat-i İlâhi sohbeti içenlere sevk vermiş olur. Ağızdan alına tat dan önce bir salik'in iyi bir dinleyici olarak hakîkat kulağının açılmış olması gerekir ki, bu bir önceki mertebe olan Süt ırmağında olur.

Hamr (Şarap) sayısal değerini incelersek,

Ha: 600, Mim: 40, Re: 200,

600+40+200= 840

8+4= 12

(12) Hakikat-i Muhammediye'dir.

Ha: Halk,

Mim: Hakîkat-i Muhammediye (Ulûhiyyet)

Re: Rahmâniyyet ve Rububîyyet mertebeleridir.

Ayan-i sabitede bulunan Esmâ-i İlâhiye halkının, Ulûhiyet mertebesinden Nefesi Rahmân-i ile tenfis edilip, Rububiyet mertebesinden açığa çıkan Esmâ-i İlâhiye'nin içenlere lezzet vermesidir.

Ölümde, bir tadıştır. Kevser ırmağının şarabını tadan salik ölmeden önce idraken ölüp bu Aşk-ı İlâhi badesi ile Hakk'ın Cemâl aynasında gark olup kendinden geçmiş bir haldedir.

Hamr, mayalanmak ve Hamur'dur. Hamur da maya'nın etkisi ile ekşiyip kabarır. Ve yenecek hale gelmesi için fırında pişmesi gerekir. Hakîkat-i İlâhi sohbetinin bir salik'in anlayabilmesi için Mürşid Hamur'u gönül ateşinde pişirmesi gerekir. Ve ufak lokmalar halinde taliplilerine verir. Eğer büyük lokmalar ile verilirse boğaza takılır ve ma'nevi ölüme sebep olabilir.

Şarabı içtik şerhoş olduk şükrillah

Ayıldık ilme talib olduk elhamdüllilah

Şarap ırmağı HAKÎKAT mertebesini temsil eder.[57]

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ {المطففين/28}

"Aynen yeşrebu bihel mukarrabûn."

[57] Terzi Baba – Kûr'ân-ı Kerim'de Yolculuk (69-2) Namaz Sûreleri

“*Allah’a yakın olanların içecekleri bir kaynaktır o.*“ (83/28)

Mesnevî-i şerifte bu âyetler hakkında yapılan açıklama şöyledir

3521. Vaktâki hevâyı Hakk korkusundan terk ettin, Hakk'ın Tesnîm’inden kadeh erişir.

“Sağrâk”, çiniden veyâ topraktan yapılmış olan lüleli bardak ve kadeh demektir (Burhan). “Tesnîm", cennette bir pınarın adıdır. Nitekim sûre-i (Mutaffıfîn, 83/27-28) de “O şarâbın mizâcı bir çeşme olan Tesnîm cinsindendir ki, onu mukarrebler içer” buyurulur. Ya’nî vaktâki Hak korkusundan dolayı nefsânî olan hevâyı ve şehevâtı terk edip emr-i İlâhîye ittibâ’ ettin ve sûre-i (Nâziât, 79/40-41) olan “Rabbinin makâm-ı azametinden korkup nefsini hevâdan nehyeden kimsenin me’vâsı ve karârgâhı cennettir” âyet-i kerîmesi mûcibince cennet-i ‘âcile dâhil oldun. Bu hâl içinde sana Hakk’ın Tesnîm’inden doldurulmuş olan lüleli kadeh erişir. Bu şarâb-ı aşk-ı İlâhîdir.[58]

Meal olarak Allah’a yakın olarak verilmiş olsa da “**mukarrabûn”** Rab ifadesi ile Rabb-ine akreb olmuş olanlar yani akraba olmuş olanlaradır. Esmâ-i İlâhiyye yaşantısı olanlar, Rabb yani terbiyecisi olan Hakk’ın tesniminin kadehleri olan İrfan ehli mürşidlerinin sohbetlerinden bu aşk badesini sohbetlerde kulakları ile içerler ve bu hakîkatleri gönüllerine indirirler.

---

[58] Mesnevi-i Şerif – Ahmed Avni Konuk Şerhi - Cilt 12 – Sayfa 493 sadeleştirilmiş olarak…

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُواْ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ {المطففين/29}

"İnnellezîne ecremû kânû minellezîne âmenû yadhakûn."

"Doğrusu o suç işleyenler inananlara gülüyorlardı. " (83/29)

----

1. Yorum; Öncelikle burada zâhiri yorumuna bakmaya çalışalım. Günah-cürüm işleyenlerin iman edenlere-inananlara yapmış olduğu fiil alay yollu gülme işlemidir. Buradaki suç-günah oluşturacak unsur sûre konusu olan diğer unsurlar olmakla beraber ağırlıklı "mutaffifîn" konusu olması akla ve mantığa daha uygun olduğu düşünülebilir. Neydi bu ölçü ve tartıda hile yapmak idi. Gülme fiilin ne demek olduğuna T.D.V. ansikopedisinden açıklamasına bakalım.

Gülme;

Klasik kaynaklarda genellikle, "sevincin veya psikolojik açıdan rahatlamanın bir ifadesi olarak dişler görünecek biçimde yüzün gerilmesi" şeklinde tarif edilen gülmenin hafif derecede olanına tebessüm, yüksek sesle olanına kahkaha denildiği belirtilir (Râgıb el-İsfahânî, *el-Müfredât*, "ḍḥk" md.; *et-Taʿrîfât*, "ḍıḥk" md.; *Tâcü'l-ʿarûs*, "ḍḥk" md.). Kindî, gülmeyi tabii bir fiil olarak göstermiş ve hem fizyolojik hem de psikolojik tezahürlerine göre tarif etmiştir (Resâʾil, I, 126). İbn Sînâ'ya göre gülme, nâtık nefsin amelî gücünden doğan tepkisel bir durum olup insan türünü ifade eden bir özellik taşır. Meselâ, "İnsan gülen bir varlıktır" denildiğinde "gülen" kavramı bütün

insanlar için ortak ve ayrılmaz bir özelliği gösterir (en-Necât, s. 330-331).

Kur'ân-ı Kerîm'deki bazı örneklerden, insanın sevindirici bir haber, ilginç bir gelişme karşısında gülmesinin tabii olduğu anlaşılmaktadır (bk. Hûd 11/71; en-Neml 27/18-19). Güldürenin de ağlatanın da Allah olduğunu ifade eden âyet (en-Necm 53/43) hem gülme ve ağlamanın tabiiliğini, hem de aynı varlıkta zıt tabiatları yaratan kudretin büyüklüğünü belirtmektedir. Gülmenin bir alay ve aşağılama ifadesi olduğuna işaret eden âyetler de vardır (el-Mü'minûn 23/109-110; ez-Zuhruf 43/47; en-Necm 53/59-60). **Dünyada müşrikler alaycı tavırlarla müminlere gülmüşlerdi; âhirette ise gülme sırası müminlere gelecek (el-Mutaffifîn 83/29-36)** ve o gün bazı yüzler gülerken bazı yüzleri keder kaplayacaktır (Abese 80/38-41).

Gülme, insana has bir davranış olarak aynı zamanda insan karakterini belirleyici bir nitelik ve beşerî ilişkilerde sıkça görülen bir tavır olmasından dolayı İslâm ahlâkıyla ilgili kaynaklar bu kavramı inceleme konusu yapmıştır. Hz. Peygamber'in nükteli sözler, ilginç çelişkiler, sürpriz gelişmeler ve diğer bazı hareketler karşısında tebessüm ettiğine ve güldüğüne dair hadisler vardır (bk. Wensinck, *el-Muʿcem*, "bsm", "ḍḥk" md.leri; Abdülhay el-Kettânî, I, 118-119; III, 162-167). Bu hadisler, onun yumuşak tabiatının yanı sıra hoşgörüsünü de yansıtmaktadır (meselâ bk. Buhârî, "Edeb", 68, "Feżâʾilü aṣḥâbi'n-nebî", 6; Müslim, "Feżâʾilü'ṣ-ṣaḥâbe", 22). Ancak söz konusu hadislerde Resûl-i Ekrem'in gülmesinin tebessüm şeklinde olduğu, ayrıca güler yüzlü oluşuyla yanındakilere sevinç ve huzur verdiği belirtilir (Buhârî, "Edeb", 68; "Tefsîr", 46/2; Müslim, "Feżâʾilü'ṣ-ṣaḥâbe", 134; Tirmizî, s. 120-124). Konuyla ilgili hadisleri

de dikkate alan İslâm ahlâkçıları, gülmenin hem insan tabiatına hem de ahlâka ve edebe uygun olduğunu belirtirler. Râgıb el-İsfahânî, ahlâk konularını oldukça gerçekçi bir yaklaşımla incelediği eẕ-Ẕerîʿa ilâ mekârimi'ş-şerîʿa adlı eserinde (s. 285) bazı ilginç olaylar karşısında insanın gülmesini ona ait temel bir özellik sayar. Modern açıklamalara da uygun düşen bir yaklaşımla böyle durumlarda gülmenin zihnin düşünme faaliyetinin ortaya çıkardığı bir tepki olduğunu, nitekim düşünme gibi gülmenin de yalnız insanda görüldüğünü, fakat mizah gibi gülmede de dengeyi korumanın güç olduğunu belirtir. Bundan dolayı ahlâkçılar, normal şartlarda gülmemenin veya gülme eğilimini bastırmanın insanı sevimsizleştirdiğine, ancak çok gülmenin de kişinin şahsiyet ve vakarını zedelemek, önemli meseleleri ciddiye almamak, gaflete yol açmak gibi sonuçlar doğurduğuna, özellikle ağır şakalar yaparak, alay ve gıybet ederek gülmenin insanlar arasında düşmanlığa yol açtığına dikkat çekmişlerdir (bk. Mâverdî, s. 302; Gazzâlî, III, 127-132, 147).

Tasavvufî kaynaklarda gülme kalbi katılaştıran, âhireti unutturan bir davranış olarak değerlendirilmiş, ağlayarak gözyaşı dökme veya hüzünlü görünme ruh selâmeti için gerekli kabul edilmiştir. (bk. AĞLAMA).[59]

Gülme bu şekilde ifade edilmiştir. İz-Terzi Baba gönülden esintilerde iman edenler; Ef'al - Şeriat mertebesi imanı, Esmâ - Tarikat mertebesi İmanı; Sıfât - Hakikat mertebesi İmanı ve Zât - Marifet mertebesi imanı olarak tasnif edilmiştir.

O zaman " Hasenatul ebrar, seyyiâtul mukarrebin " " Ebrarların (iyi insanların) (bazı) sevabları ,

[59] https://islamansiklopedisi.org.tr/gulme

mukarrebler (Allah'a en yakın insanlar) için günah gibidir." Diye tabir edilen tasavvufi tabirlen olaya bakmaya suçluların-günahkarların durumuna bakmaya çalışalım…

Kûr'ân-ı Keriym Âl-i İmrân sûresi 3/193 âyetinde,

رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ {آل عمران/193}

rabbenâ innenâ semignâ münâdiyen yünâdiy lil imâni en âminu birabbiküm feâmennâ rabbenâ fağfirlena zünubenâ ve keffir annâ seyyiatinâ ve teveffenâ meâl ebrar

Meâlen :

"rabbimiz gerçekten biz, rabbinize imân edin diye imâna çağıran bir çağırıcıyı duyduk imân ettik" *"rabbimiz bizler için günahlarımızı bağışla bizden (çıkmış) kötülüklerimizi ört ve bizi iyilerle öldür."*

Bu âyet-i kerime'de açık olarak görülen şu ki, kişi kendi nefsi ve bireysel benliği içerisinde lâfzi ve taklidi imânı ile hayatını sürdürüyorken, herhangi bir vesile, kendisinde meydana getirdiği muhabbet ile halinin değişmeye başlama-sıyle, imânın daha ileri hâl ve mertebelerini araştırmaya baş-lamasıdır.[60]

İşte burada suçlu olan öncelikle kendi nefsi ve bireysel benliği içerisinde inadından inkar edip inanmayıp inanlarla eğlenip gülenledir. Bir diğeride hayâli ve vehimi inancı ile lafzi ve taklidi imânı ile hayatını sürenlerin buna ne gerek var diyerek ve islâmın temel kurallarını uygulamak sizlere yetmiyor mu? Bunun ne ilerisine gerek

[60] Terzi Baba Gönülden Esintiler (11) Vahiy ve Cebrail – Sayfa 14…

var diyerek bu yapılan arayışların gereksiz olduğunu düşündüklerinden dolayı hakiki ef'al ve şeriat mertebesi imanına sahip olanlara gülmeleridir.

Kûr'ân-ı Keriym Bakara sûresi 2/3 - 4 âyetinde;

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ {البقرة/3} والَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ {البقرة/4}

"elleziyne yu'minune bilğaybi ve yükıymunessalâte ve mimma rezaknahüm yünfikune" (3) "velleziyne yu'minune bima ünzile ileyke ve ma ünzile min kablike ve bil ahiretihüm yukinune"(4)

Meâlen :

"Onlar ki, gaybe (görünmeyene) inanırlar ve namazı kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden de infak ederler." (3)

"onlar sana indirilene de senden önceki indirilmişlere de inanırlar ve onlar ahireti de yakıynen tanır-lar." (4)

Bakara sûresinin 3 ve 4. Mertebesinde bilgaybi ifadesi ile esmâ - tarikat mertebesi imanın en önemli özelliği bilgaybi gaybleri ile "be-bi" yani kendilerinde bulunan risâlet mertebesi itibari ile kendi gaybleri ile âlemin gaybinin tanınması ve ahiretinde b-ilm'el yak'in olarak tanınmasıdır.

Esmâ - tarikat mertebesinin hakiki iman ehli ile inadından dolayı inkarından gülüp eğlenenler tarikat ehlinin yapmış oldukları zikirleri "Huu"cular diye gülüp alaya alırlar. Aslında "Hu"cular ifadesi bir tasdiktir. Bu

mertebe ehlinin gayblerinde bulunan "Hu"yu tasdik etmektedirler haberleri yoktur.

İslâm dairesi içinde bulunan hayali ve vehimi ölçüye sahip gafil tarikat ehli ile tanınan ki bunların birçoğu şöhret bulmuş ve milyonlarca müntesibe sahiptirler, hele başlarında bulunanlarını nefsi ve hayali ölçü ile değerlendirmeleri evliya, zamanın kutbu, zamanın gavsı hatta gavs'ul azam hatta işi daha ileri götürerek mehdi ilan ederler. Bunların gerçek ölçüsüde yoktur. Bu mertebenin kendi vehimi ve hayali varlıklarından kurtulup izafi benliklerine ulaşmak olduğunu ve kendilerine vermiş oldukları vücud-varlık günahınıda bilmezler.

İçimi gerçekten acıtan bir olayı yazmadan edemeyeceğim… Efendi Babam bu mertebeyi kılı kırk yararak ve cümle tarikatları bir ederek, cümle piran bizim pirimiz birdir diyerek, cümle yolları bir ederek geçmiştir. 124 numaralı Terzi Baba kitabına konu olan "Satih İnce" denilen şahış Efendi Babam ile gülüp eğlenmeye kalkmış. Hem dinle diyanet ile işi olmayanı hem de olanı Cenâb-ı Hakk kendisine musallat etmiş ve kendi eğlence konusu olmuş. Birisi şeyh dükkan açtı diye bahsetmiş, tarikat ehliyim diyen ama bu işlerden haberi olmayan bir kişi ise yapmış olduğu devran'ı hamsi tavasına benzetmiştir. Cenâb-ı Allah böyle suçlu duruma düşmekten muhafaza buyursun.

Kûr'ân-ı Keriym Meryem sûresi 19/96 âyetinde;

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا {مريم/96}

innelleziyne âmenu ve amilussali¬hati seyec'alü lehumürrahmânü vüdden

Meâlen :

"Muhakkak ki imân edip salih amel işleyenleri rahmân sevgili kılar."

Salih amel; programı Hakk'tan fiili, tatbikati kuldan olan fiildir. Burada kul nefsinin değil Hakk'ın programı olan fiileri işler ve Hakk'tan gelen ma'nâları idarak ederek beşeri sıfâtlarından soyunarak ilahi sıfatları giyinmeye başlar. Bu halde olanı Rahmân sevgili kılar. Ve Hakikat – Sıfât mertebei imanı oluşur.

Hakk'ı inkar ehli olan kişiler bu kişilerin hakikate zaten Rahman'ın sevgilisi olan kişileri anlayamazlar, zaten bu mertebelerden haberi yoktur. Ve diğer inanlar gibi bunlarıda aynı katagoriye koyup gülüp, eğlenirler. Rahmân'ın sevgilisi olmak ne demektir. Meryem valideye Ruh'ul Küds geldiği zaman "Ben senden Rahmân'a sığınırım" demişti. Rahmân'ın sevgili kıldığı kişi kendi varlığında kendi Ruh'ul Kuds ile desteklenmiş ve Hakk aşığı olan kişidir. Gafletinden bu mertebeyi zâhir ehli inkar eder. Ama birde Hakk ehliyiz deyip bu mertebenin icabını yerine getirmeyen ve mukayyed yani belli bir zaman diliminde bu mertebenin kaydı ile kayıtlanmak ölçüsü ile kısa bir zaman diliminde Hakk'a ibadetlerini yerine getiremek durumundan çıkamayarak. Hakk ile Hakk olduk, namazı kime kılacağız, orucu kime tutacağız vs. benzer ibadetleri bu ifadeler ile işlemeyip zındık durumuna düşen taife vardır. İşte bunlarda bu durumdan çıkıp Hakk'ın programını işleyen Hakikat – Sıfât mertebesi ehli ile gülüp eğlenen Hakk'a karşı suç – günah işleyen gaflet ehli vardır. Bunlar nefsani benliklerinden kurtulamadıkları gibi, bu nefsani benliklerini besler ve hizmet ederler.

Kûr'ân-ı Keriym Bakara sûresi 2/285 âyetinde,

amenerrasûlü bima ünzile ileyhi min rabbihî vel mu'minune küllün amene billâhi ve melâiketihî ve kütübihî verrüsülihî

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ {البقرة/285}

Meâlen :

"O elçi rabbinden kendisine indirilene inandı, mü'minler de hepsi Allah'a ve meleklerine ve kitaplarına ve elçilerine inandı."

Bakara sûresi 285. Âyeti kerimesi Marifet–Zât mertebesi İmânı belirtmektedir.

Her peygamber (a.s) kendi mertebesini ve imanını getirmiş, Efendimiz bu peygamberlere ve mertebelerine cami olduğundan Zât-Marifet mertebesi imanı getirmiştir. Burada imân, ikâna dönüşmüş olur. Resül (a.s)'ın Rabbi hassı Allah (c.c.) esmâsı olduğundan Rabbi Allah (cc.) dür Ve Allah'a iman etmişlerdir. Bu mertebenin mü'minleri kendi Rabbi hassları yönünden Resûl'ün resulleri olarak imanlarını ikâna dönüştürür ve Allah (c.c.) bu esmâ yönünden imân ederler.

Zaten, inadından bilinçli örtüp gizleyen inkar ehli ne Efendimiz (s.a.v)'i kabul ederler, ne de onun irsal edicilerini kabul ederler ve suçlular-günahkarlar bu mertebeler ile gülüp eğlenmektedirler.

Bu işi gafletinden yapanların zaten bu mertebenin hakîkatinden haberi yoktur, hayali ve vehimi ürettikleri anlayış ile bu mertebeyi örtüp gizlerler.

Efendi Babam, Necdet ARDIÇ'ın yaşantısından anlattığı hikâyelerden birinde, kendisini Mehdi ilan edenlerden birinin müntesibi bir zamanlar kendisinin yanına gelip bu X kişinin zamanın Mehdisi olduğunu öne sürerek mutlaka kendisine iman edip, kabul etmesini ısrarlı bir şekilde öne sürmüştür. Efendi Babam iyi peki güzel diye öne sürdüğünüzün bu işin delili nedir dediği zaman X Mehdi olan kişinin Efendimiz ve diğer peygamberlere imamlık ederek namaz kıldırdığını söylemiştir. Efendi Babam bu nerede olmuştur. Zâhir, âlemde mi? Batın âlemde mi? diye sorup ilave ederek, bu iş zâhir âlemde olmaz Efendimiz (s.a.v.) zâhir âlemde şu an yoktur. Zâhir âlemde bu iş olmuştur ama Efendimiz hasta idi ve Hazreti Ebubekir'e emir verek kıldırdı. Yani Ebû Bekir efendimiz burada memur idi. Emri veren amir konumunda olduğundan zâhirde önde olan Ebu Bekir (r.a) olduğu halde bâtında imam olan yine Efendimiz (s.a.v.) idi. Bâtın âlemde ise sizin Efendi kıldırmış ise siz oradamıydınız? Diye sorulunca, ben görmedim, orada yoktum. Öyle söylüyorlar diye cevap vermiştir. Efendi Babam niye görmediğiniz bir şey hakkında ısrar ediyorsunuz diye sorunca cevap verememiştir. Efendi Babam bu kişiye peki size bir soru, iman bir ömür boyu sürer mi? Diye sorunca, bahse konu olan kişi evet iman bir ömür boyu sürer diye cevap verince tamam kardeşim, siz yolunuza ben yoluma daha fazla konuşalıcak bir şey kalmamıştır diye bu kişiyi yolcu etmiştir. Âyeti kerimenin kısa yorumunda görüldüğü gibi imân bu mertebede ikâna dönüşmesi lazımdır.

Yine bir gün gittiği bir yerde Fenâfillah/hakikat, Marifet/bakabillah kavramlarından, orada oturup anlatan kişi bahsetmekteymiş. Efendi Babam, Efendim **Fenâfillah/hakikat**, **Marifet/bekabillah** diye bir takım isimler yapmış olduğunuz sohbette geçmekte bunlar

nedir? Merak ettim açıklayabilir misiniz? Diye sorduğunda kendisinin bunları okuduğu kitapta geçtiğini kendisininde bilmediğini itiraf etmiştir. Belki bunlar açıkça bu mertebelerin ölçü ve tartısının hileleri olmasada bu mertebelerin olmadığı yerde varmış gibi insanlar kandırılmaktadır.

2. Yorum; Bu âyette geçen suçlu - günahkar hakkı ve hakikati bilen ve uygulayan kişidir.

Hızır ile Mûsâ (a.s.) arasında Kehf sûresinde anlatılan kıssa hikâye bu tarzdandır. Hakîkat üzerine yapılan işlere, şeriat-tarikat mertebesi imân ehlinin sabrı ve anlayışı olmadığı ifade edilmektedir. Hakîkat ehli ise yaptığı işte emir ve o işin hikmetini bildiği için mazurdur.

Tanınan mutasavvıflardan Ahmed Kuddusi'nin yazmış olduğu şiir günümüzde ilâhi şeklinde okunmaktadır. Mutsavvuf şair şiirin şah beyitlerinde **"Cürmüm ile geldim sana."** Diye tekrar etmektedir. Günahı ile Rabb-ine gidenin bir bildiği vardır herhalde…

Bu işi biraz müşahadeye dökersek sûrenin bu âyeti ile ilgili düşündüğüm günlerde evimizde Ömer Hayyam'ın bir şiiri şarkı şeklinde fakirin ev hanesinde nefsi küllünün üretkenliği tarafından dinleniyordu. Önce şu sözler kulağımda yer etti. **"Defterim dolsa da suçlarla, siyahtan korkmam"**… Ömer Hayyam olması ve içinde "suç" kelimesi geçmesi dikkatimi celbetmişti. Ömer Hayyam bazı çevrelerce pek kabul görmez ama şiirlerinde bulunan hakikat yönleri ve işaretleri kendisinin göz ardı edilemeyecek bir kişi olduğunun göstergesidir. Bunun üzerine bir araştırma yaptım…

Dal goncayı bir sabah açılmış buldu,
Gül melteme bir masal deyip savruldu
Dünyada vefasızlığa bak; on günde

Bir gül yetişip, açıp, solup kayboldu.
Sen acırken bana, hiç bir günahımdan korkmam
Benle oldukça; yokuş, engebe, yoldan korkmam
Beni ak yüzle diriltirsin a Tanrım, bilirim;
Defterim dolsa da suçlarla, siyahtan korkmam.

Ömer Hayyam[61]

Ahmed Kuddusi şiirinde tarikat ağırlıklı bir ifade kullandığı halde burada ise Ömer Hayyam, Hakîkat ve Marifet ağırlı bir ifade tarzı kullanmıştır.

Dal goncayı bir sabah açılmış buldu,

Dal gülün dikenli yani nefis tarafıdır, bir sabah ise Bekâbillah sabahıdır. Nefsini bilen, rabbini bilir hükmü ile mucidine tam bir fakr ve ihtiyaç halinde ölmeden önce ölen nefis bir sabah marifet goncasını Bekâbillah sabahı nefinde açılmış bulur.

Gül melteme bir masal deyip savruldu,

Meltem nedir? Deniz kıyısı bölgelerde, gündüzleri denizden karalara, geceleri ise karadan denizlere doğru esen hafif şiddetli rüzgarlardır.

Gece ve gündüz yani Fenâfillah ve Bakâbillah rüzgarlarını taşıyan nefesi rahmâniyye, gül masal yani Hakk'ın hayâli deyip savruldu, yani Hakk'ın istediği yöne Hakk'ın emrini yerine getirdi.

Dünyada vefasızlığa bak; on günde
Bir gül yetişip, açıp, solup kayboldu.

---

61 https://www.antoloji.com/defterim-dolsa-da-suclarla-siyahtan-korkmam-siiri/

Bu dünyaya vefasızlık olsada ahrete tam bir vefadır. On kemâl sayıdır, "Aşera" olan bu sayıya bazıları "İsna Aşer" yani 12 derler. 12 Hakîkat-i Muhammedir. Yani bir gülün, gül Hazret-i Muhammedin remzidir. Onun getirmiş olduğu meratib-i İlâhinin bâtını anlayan kâmil insân açtı yani zâhirde gözüktü ve emr-i hak ile bâtına alındı.

Sen acırken bana, hiç bir günahımdan korkmam,

Burada "sen acırken" bu âlemlerin Hakikat-i Muhammediden başka bir şey olmadığının idrâkine ulaşılması Hakk'ın kuluna acımasıdır. Hiçbir günahtan korkmam ise, Fetih sûresi 2. Âyette Cenâb-ı Hakk'ın buyurmuş olduğu "Gelmiş, geçmiş günahların af olundu." ile Efendimizin Hakîkat-i Muhammedi mertebesi bu merteden kaynaklanan zâhirde suç unsuru olan günahların af olmasıdır. Efendimiz (s.a.v.) bünyesinde bu mertebeyi (Hakîkat-i Muhammedi) idrak eden ümmetinin mensupları, tüm âlem ondan başka bir şey olmadığının farkına varıp onda yaşadıklarının ve onun bir unsuru olduklarının farkına vardıkları, vücud-varlık günahından kurtuldukları için af olunmuşlardır.

Benle oldukça; yokuş, engebe, yoldan korkmam

Benle, benimle, bende ben oldukça; yani Hakk'ın varlığının benim varlığım olduğunu anlayınca benle oldukçadır. Sen çık aradan, kalsın yaradadan olunca ne tarikat ne şeriat mertebesinde yürümekten korkmam…

Beni ak yüzle diriltirsin a Tanrım, bilirim;

Ak yüzle dirilmek, suç ve günahtan beri olmak olduğu gibi, Ak-beyaz Ulûhiyet mertebesidir. Ulûhiyet-

İlâhlık veçhi yönü ile dirirtirsin yani Hayy edersin çeviride tanrı kullanılmış, aslında Allah (c.c.) olma ihtimali yüksek bu mertebeyi ifade etmektedir. Allah'ım bilirim daha makul bir yazım olur, şairin de muradı bu yönde olsa gerek diye düşünüyoruz.

Defterim dolsa da suçlarla, siyahtan korkmam.

Defter, kişinin bu dünya hayatında yaşantısı ile yazmış olduğu kitabıdır. Şair burada kitabının suç günah ile bu kitab yazılmış olsa bile "siyah"tan kormadığını söylüyor. Siyah; karanlık ve Fenâfillah'ın ifadesidir. Bir diğer ifadesi mutlak siyahlık a'mâiyyetin ifadesidir. Bir bakıma Ka'be örtüsüdür. Kişi fenâfillah ile Hakk'ta fani oldu mu? Siyah örtüsü yani balçık kara toprak örtüsü ile saf-ak olan Hakk'ın camını sırlar… Tabii Fenâfillah'ta olanın kendi mevhum, hayali varlığı olmadığından Hakk'ın âleti konumuna dönüşür ve memur mazurdur.

İşte bu suç işleyenler inananlar ile karşılaştığı zaman onların makamlarını görüp onların hâline gülerler.

Bu konunu biraz daha açıklığa kavuşması için Efendi Babam, Fakîr ve bir kardeşimizin zâhirde suç sayılan, ama bâtında eğitim amaçlı sizleri gülümseteceğini umduğum yazışmaları buraya alıyoruz.

(1)(2)(3) şişe şarap[62]

14.12.2013 (1)(2)(3) şişe şarap.

Akşam-ı şeriflerin hayr olsun Fa… oğlum. Mu…tın ki ile iki şişe üçe çıkmış. Birerde bonus almışlar zâhir bâtın (6) şişe olmuş buda her cihetten nereye baksan mahlûkatı

---

[62] (95) Terzi Baba (8) 19/53 Sayfa 282…289…

serhoş görmek demektir. Serhoşlar arasında kalanın ise o muhitte yaşayabilmesi için zahirende olsa, serhoş gözükmesi gerekmektedir yoksa aralarında yaşayamazlar. Sana bu hususta küçük bir hatıramı anlatayım.

(1953) senelerinde idi İstanbuldan geldikten sonra o günkü evimize yaklaşık iki kilometre kadar uzakta olan "Çiftlik önü Camiine" Arapça okumak için her sabah (5/5,30) da kalkıp giderdim, o zaman oraları da bu günkü kadar kalabalık değildi, hele o saatlerde pek kimseler olmazdı, camiye yaklaştığım bir sırada yorgunluktan ve uykusuzluktan olsa gerek, giderken biraz sağ sol yapıp sendelemişim, o sırada da yolcu oldukları anlaşılan erkekli kadınlı bir kaç kişi, *"şu serhoşa bak, sabah sabah içmiş,"* diyerek kendi aralarında konuşarak yanımdan geçip gitmişlerdi.

Bende bu sözler üzerine, yakıştırdıkları vasfa sevinmiştim. O yüzden, Bayezid-i Bistaminin dediği gibi. "*Şeribtül hubbe kâ'sen ba'di kâ'sin*............." "Muhabbet şarabını kâ'se kâ'se içtim, ne şarap bitti ne ben kandım" demiştir. Onun için onlar bize yabancı değildir. Diğer taraftan, başka bir düşünürde, "*bizi sarhoş eden angur/üzüm suyu değildir*" demiştir. Biz gene lâtifeyi ve serhoşluğu bir tarafa bırakalım da, ilim hoşluğuna devam edelim İnşeallah. Herkese selâmlar hoşça kal Efendi Baban.

----

16 -12 -2013 (1)(2)(3) şişe şarap
Sabahı Şerifleriniz Hayrolsun Babacığım;

10.12.2013 tarihinde sizinle telefonda konuşurken, İstanbul'dan bir emriniz var mı diye sordum, sizde gelirken "**bir şişe şarap**" getirirsin, buyurdunuz, cevaben dedim ki:

Tekirdağ'ında daha kalitesi var *(aslında sizi kasdediyordum*) dedim, siz bir süre güldünüz, sonra hadi bakalım yalnız olmasın gelirken "**iki şişe şarap**" getirirsin dediniz. böylece telefon konuşmasını hitama erdirdiniz.

Telefonu kapadıktan sonra lâtife ettiğinizi düşündüm ama hemen kısa bir süre sonra bunun altında vardır bir hikmet, yoksa Efendi Babacığım böyle bir şey istemezdi dedim. Sayılar ve şarap konusunda az çok bilgim vardı ama şişe konusunda biraz takıldım, o sırada gönlüme Nesimi'nin nefesi geldi;

Ben melâmet hırkasını kendim giydim eynime
Ar u namus şişesini taşa çaldım kime ne
Sofular haram demişler bu aşkın badesine (şarabına)
Ben doldurur ben içerim günah benim kime ne

Daha sonraki gün M… C… abi'ye danıştım, bu kelime-lerin anlamlarını bulabilmek için, cevaben bir yazı gönderdi ve altında şu not vardı aynen aktarıyorum;

"Bizi de dahil ettin... Efendi Babacığıma hürmet, muhabbet ve selâmlarımı iletmeni rica ediyorum. Birde bizde dahil olduğumuz için **"Üç tane şarap götürür-sün"** Mu… abim de böyle söyledi dersin..."

İnşellah sizin cevabınızla bu sözün hakikatını daha iyi idrak ederiz hürmetle sizin ve validemin ellerininden öpüyorum.

oğlunuz fa…

(Ya) Selâm.

----

(1)(2)(3) ŞİŞE ŞARAP

Bir emir geldiyse sorma
Ümmeti Mûsâ gibi olma
Biri iki, ikiyi üç yapma
Cevabı istersen gönüle gel

Hızır bâtın, Mûsâ zâhirdir
Gördüğüm iki şişe gibidir
Ehli tevhide bunlar birdir
Kır şişeleri de irfâna gel

İlmi ledünne talib olduk
Marecel bahreynde buluştuk
Söz verdikte yoldaş olduk
Sabreyle de fena'ya gel

İsa bin Meryem Rûhullah
İncil'in kendisi Kelîmetullah
Ondadır makamı fenafillah
Kalma burada baka'ya gel

Öğrendiysen Musa'dan tenzihi
Durma anla İsa'dan teşbihi
Cem eyleyiver de bul tevhidi
İlmi ledün sultanı Muhammed'e gel

Sırrı feyzi Hüda'dır Hazmiya
Kervan-ı aşka sakidir Nusreta
Sende ermek istersen Necata
Arifi billah Terzi Baba'ya gel

Fa… Bu… 31.12.2013

M… abiciğim hayırlı sabahlar;

Şarap ile ilgili mail aşağıdaki gibidir, daha önceden şiir deneyimim yoktu bu ilk oldu, hatamız varsa affola…

Selâmlar. Fa… kardeşiniz

Mu… CA… 01.01.2014

Fa…cığım Hayırlı Seneler,

Gönderdiğin mail için teşekkür ederiz.

Fakir de şiir konusunda acemi, yazdığın şiir güzel olmuş... Sen yazmaya devam et, zaman içinde hece vezni mi? Arus ölçüsü mü? Yazacaksın karar verirsin. Hece vezni daha kolaydır. İnternette bu konu hakkında bilgiler var.

Bende şiiri biraz değişik yorumlamaya çalıştım...

4+4+3 hece vezniyle yazılmıştır.

Emirini verdiğinde koşmalı,
Muhammedi ümmetinden olmalı,
Altı yönden kapısına bakmalı,
Fetihleri bildirmekte Kâbe gel.

Sohbetinde irfanıyla bayıldık,
İlmi ledün anlatınca ayıldık,
Hakikatin yollarında sayıldık,
Kadehleri doldurmakta Saki gel,

Zahirinde Muhammedi ismiyle, (s.a.v.)
Batınında Hüviyeti "Hu"suyla,
Velilerde tenzihle, teşbihle,
Tevhidini birlemekte Kâmil gel,

Kelimeler dudağından dağılır,
Nefesinden rahmetleri yayılır,

Hakîkatin kokusundan ağlatır,
Karanlığın noktasında Aşka gel,

Muhammedi tevhid eder zâtında, (s.a.v)
Resülünde Resülleri zuhurda,
Cem'ül Cem'le hidayeti bekada,
Dolunayın parlaklığı Onda gel,

İlimlerin kapısında Hazmidir,
Deryaların kapısında Nusretdir,
Mevlamızın kapısında Necdetdir,
Marifetin Velâyeti Ali gel. (k.v.c)

Burada Niyazi babamıza ait bir şiir var. O nu da ilâve edelim, ruhu şad olsun. Koyu yazıların altlarındaki normal yazılar şiirin özetle izahlarıdır.

Zühdünü ko aşka düş ehl-i canân etsin seni,
Pîr-i aşka kulluk et cânâne cân etsun seni.

Zühdünü koy aşka düş canân ehli etsin seni,
Aşkın üstâdına kulluk et, cânâne cân etsin seni.

Bir zaman bülbül gibi efgânın ağdır göklere,
Şol kadar kıl nâleyi kim gülistân etsin seni.

Bir zaman bülbül gibi efgânını yükselt göklere,
Şu kadar inilti kıl ki gülistân etsin seni.

Âr u nâmusun bırak şöhret abâsından soyun,
Giy Melâmet hırkasın kim ol nihân etsin seni.

Âr ve nâmusun bırak şöhret cübbesinden soyun,
Melâmet hırkasın giy ki ol gizli etsin seni.

Yüzünü yerler gibi ayaklar altında ko kim,
Hak teâlâ başlar üzre âsumân etsin seni.

Yüzünü yerler gibi ayaklar altında koy ki,
Hak teâlâ başlar üzerinde gökyüzü etsin seni.

Verme râhat nefsine dâim gazâ-yi ekber et,
Kâbe-i dil feth olup dârül-emân etsin seni.

Verme râhat nefsine dâim en büyük savaşı et,
Gönül Kâbe'si feth olup emin yurt etsin seni.

Gel Niyâzi'nin elinden bir kadeh nûş eyle kim,
Mahvedip nâm-ı nişânın bî-nişân etsin seni.

Gel Niyâzi'nin elinden bir kadeh iç ki,
Mahvedip nâm ve nişânın nişansız etsin seni.

Selâmlar, Hoşça kal

(M. C.)

وَإِذَا مَرُّواْ بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ {المطففين/30}

"Ve iza merrû bihim yetegâmezûne. "

"Onlara uğradıkları vakit birbirlerine göz kırpıyorlardı. " (83/30)

Burada mealde verilmiş olan "**yetegâmezûne"** göz kırpıyorlardı bir diğer anlamı **"kaş göz işareti, hareketleridir.**

Onlara yani ef'âl-şeriat, esmâ-tarikat hakikat-sıfât, zât-marifet mertebesi müntesiplerinin yanına uğrayan zâhir mertebesi suçlu ve günahkarları birbirine eğlenme

maksatlı ve birlikte oldukları şeytanı, nefsâniyeti, hayâli vehimi bilgileri haber vermek amaçlı üç harfli varlıkları kullanıyorlardı.

Bâtini olarak ise zâhirde suçlu gibi gözüken hakikat ehlinin birbirine işareti göz-ayn dır. Göz, görme, müşahade hakîkat bilgisidir. Bunların birbirleri ile iletişimi kendilerinin anlayabileceği şifre ve işaretlerledir. Kaş ise marifet bilgisidir. Necm sûresinde "iki yay'ın birbirine yaklaşaması" iki kaşın birbine yaklaşarak aslı iki olan göz-sıfât sübut-i ve zât-i sıfâtların bir edilmesidir. Bu da insan'ın fatiha remzi olan yüzündeki deliklerden gözdür. "7" olan 6 ya inmiş olur. Görüldüğü gibi "6" Zât-i sıfâtlar ve İmân mertebesi, "7" Sübût-i sıfâtlar ve nefis mertebeleridir. Daha fazlası ehline malumdur, diyelim…

İşte irfan ehli yeri gelince göz işareti sıfât/hakîkat şifresi ile konuşur, yeri gelince Kaş zât/marifet şifresi ile konuşur. İşte bu işaret ve şifreler ehline malumdur. Efendimiz (s.a.v.) zaman zaman bu hâlde konuşur ve ehli ile anlaşır ve bu hâle vakıf olamayanlar ne konuşulduğunu anlayamadıkları vakidir.

Efendimiz (s.a.v.) "Kûr'ân-ı Kerim'in dört, yedi hatta sonsuz ma'nâsı vardır" buyurmuştur. İlk dört manâsı ef'ali - Mimâm'ül Mübin (Önde olan İmam) Arapçası, Esmâ-i - A!Rabçası, Sıfât-i – Furkan, Hakçası ve Zât-i Ümm'ül Kitab, Ana kitab, Allah'çasıdır. İşte İrfan ehli göz işareti remiz ile Hakkça, kaş işareti remzi ile Allahça konuşur. Efendimiz (s.a.v.) Mi'rac dönüşü "Beni gören Hakk'ı gördü" diyerek Hakkça ya işaret etmiş, Enfal Sûresi 17. Ayette Cenâb-ı **"Vema rameyte iz rameyte velakinallahi rama"** Attığın zaman sen atmadın velâkin Allah attı" buyurmuştur. Bunu şöylede benzer şekilde ifade edebiliriz. "Konuştuğun zaman sen konuşmadın velakin Allah konuştu". Zaten Kûr'an kerim'in ma'nâsıda,

lafzıda Allah'tan dır. Buna vahiy denir. Ma'nâsı Hakk'tan lafzı ise Efendimiz (s.a.v)'den olanlar ise Hadis'i Kudsidir. Buna ilham denir. Ma'nâsı ve lafzı efendimizden olanlar ise Hadis'i Şeriftir, bunun karşılığı ise Firasettir.

وَإِذَا انقَلَبُواْ إِلَى أَهْلِهِمُ انقَلَبُواْ فَكِهِينَ {المطففين/31}

"Ve izenkalebû ilâ ehlihimunkalebû fekihîn."

"*Evlerine döndükleri zaman zevklenerek dönüyorlardı.*" (83/30)

Burada dikkat çeken kelime ehli-ehil kelimesidir.

ehl (ehil) Sözlük Anlamı:

ehil -hli isim Arapça ehl

1. isim Bir işte yetkili olan, bir işi yapan, erbap "O, bu işin ehlidir."

2. Sahip "Sanat ehli. Zevk ehli."

3. Karı kocadan her biri, eş "Bu adam ehliyle iyi geçinmiyor."

4. Topluluk, cemaat

Tamlamalarla birlikte karşımıza çıkan anlamları:

(Bir şeye) sahip olan, bir yerde oturan ya da oturanlar; becerikli, elinden iş gelir. Sözcük "topluluk, aynı yol ve gidişte" olanlar anlamıyla tamlamalarda kullanılmıştır.

Ehli beyt: (ev halkı), Hz. Muhammed'le kızı Fatma ve damadı Ali'yle onların soyundan gelenlere denir.

Ehli Bid'at (bid'at ehli): Kuran'ı ve hadisleri kendi görüşlerine göre yorumlayarak değiştirdik leri ileri sürülenler için kullanılmıştır.

Ehli dert (dert ehli): Âşık:

Az eyleme inayetini ehli dertten
Yani ki çok belâlara kıl mübtelâ beni (Fuzulî)

Ehli didar: Hakka âşık olanlar:

Olduk fena enderfenâ
Sanmam bizi var ehliyiz
Maşukumuz Hak'tır bizim
Biz ehli didâr ehliyiz (Kaygusuz Alaeddin)

Ehli dil: Gönül adamı, kalender kişi derviş:

Bu bezmi dilküşâya mahrem olmaz BAKİ'yâ herkes
De gelsin ehli diller gelmesin bigâneler dönsün

Ehli fena: Tasavvufta fena aşamasına erişenler:

Kısveti ehli fenaya durmayıp girmekte halk
Arifi billâh olan ehli fena eksilmede (Ruhi)

Ehli hak: Ehli aşk, ehli hakikat, ehli hâl, ehli bâtın, ehli tarikat sözleri de eşanlamlısı olarak kullanılmıştır.

Dosta mihmanız cümle bir canız
Elhi imanız elhamdüllaâh (Haşim)

Ehli irfan: Hakk'ın bilgisine, gerçeğine erişmiş olanlar:

Ehli irfan ol gel eyleme inkâr
Gerçek âşık isen gel yaramı sar

Yüküm lâ'l ü gevher şah damgası var
Gördüm bir bazergân Yemen'den gelir (Abdal)

Ehli kâl (söz ehli): Hakikatten habersiz olanlar, dışa önem verip şeriatın dış görünüşlerine uyanlar. Ehli hâl'in karşıtıdır. Eşanlamlısı olarak ehli takva, ehli şeriat, ehli zahit sözleri de kullanılır:

EMRAH'I ceht eyle kâli hâl eyle
Kâl ehli olandan infisal eyle[63]

Verilen ehil tamlamalarına Ehlullahta ilave edilebilir.

Yani kim varlığında, nefsinde ne iş ile iştigal ve inananlara o yönden yaklaşıp, samimi, alaylı gülüyor ve onlar ile alay ediyor ve hangi mertebede ise âyeti kerimede varilen inkilab etme dönme hâli ünsiyet ettiklerine dönüşme hâlidir. İki kere verilmesi birincisi zâhiri değişimdir, ikincisi ise bâtınına sirayet etmekte ve ahkalı bağlı bulunduğu zümreye dönmektedir. Ehl-i Beyt, Ehl-i bidat, Ehl-i Kal, Ehl-i İrfan… İşte kim hangi halde ise ondan zevk almaktadır. Pislik böceği güzel kokudan zevk alır mı? Meyhaneye giden camiiye gitmekten, camiiye giden meyhaneye gitmekten zevk alır mı? Bunlar tezattır, kim neyin ehli ise ondan zevk alır ve gönlü ya viraneye, ya meyhaneye, ya puthaneye, ya camiiye, ya ka'be ye dönüşür. Ehli İrfan da tevhid sohbetinden zevk alır, aşk badesinden neşelenir. İz-Efendi Babamın dediği gibi, bizler Ehli irfan arıyoruz. Duyan gelsin meydane!

Ehli'yi aile olarak ele alırsak, kişinin zâhiri ailesi olduğu gibi bâtını ailesi kendi varlığında bulunan nefsi, aklı cüz ve nefsi cüz çocuklarıdır. Birimsel akıl ile yaşayan kişi bunların idrâki ve üretkenliği içinde nefsi emmare

---

[63] Kaynak: Türk Edebiyatı Tarihi/ Atilla Özkırımlı

üzeredir. Ama bu Efendimiz (s.a.v)'in ehlibeyti-ehliyeti olursa kişi nefsi küll, aklı küll olan Hazret-i Ali ve Hazret-i Fatmaya ve Hazreti Hasan ve Hazreti Hüseyin gibi gönül evladına idrak ve anlayışına dönüşerek zevklenir.

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاء لَضَالُّونَ {المطففين/32}

"Ve izâ reevhum kâlû inne hâulâi ledâllûn."

"*Müminleri gördükleri vakit; «işte bunlar sapıklar» diyorlardı.*" (83/32)

Ne demiş, Hazret-i Mevlânâ kişi kendinden bilir işi buda o misalidir. Müm'in ayna dır. Mü'min mü'minin aynasıdır.

Mü'min'dir Allah'ın zuhur aynası,
Hakk ve kulun ortak olur aynası,
Bazen Hakk, bazen kul mürur aynası,
Mü'min'ül Mü'min'in Allah aynası.[64]

İşte delâlet ehli mü'min aynasında kendini görünce aksına yani yansımasına delalet ehli, sapık der. Ayna'nın ne suçu var, kendininin tasvirini görmüş inkar ehli…

Efendimiz (s.a.v.)'e Ebubekir Sıddık hazretleri, sen şöyle güzelsin, böyle yücesin, sana olan muhabbetimş anlatamam gibi iltifat eden sözler söylemiş, doğru söyledin ya Ebubekir demiş. Daha sonra müşriklerden biri gelmiş, sen kötü adamsın, oğularımızı bize düşman ettin, kadınlarımızı bizden ayırın, bizi birbirimize düşman ettin deyince doğru söyledin demiş. Kendisine sorulunca bu

---

[64] Terzi Oğlu Murat Derûni…

nasıl iş hem övene, hem sövene doğru söyledin Ya Reslûllah denilince, “Ben bir aynayım, her kes kendini görür” diye cevap vermiştir.

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ {المطففين/33}

“Ve mâ ursilû aleyhim hâfızîn.“

“*Oysa onlar müminler üzerine bekçi olarak gönderilmemişlerdi.*“ (83/33)

Bu âyeti kerimede “hâfız” ile insanın sağ ve sol omuzlarında bulunan hafaza meleklerine atıf vardır.

Her meleğin bir görevi vardır. Bu gün sizler için Hafaza Melekleri ve Kiramen Katibin denilen Melekler’den bahsedeceğiz. Bu Meleklere Hafaza melekleri veya koruyucu Meleklerde Denir. Bunlar hadisin beyanıyla hafaza melekleridir ki, kulları onlara gelebilecek kötülüklerden muhafaza ederler.

Melekler nûr unsurundan hallk edildiği için, onları katı bir madde gibi düşünmemek gerekir. Bedenimizin her tarafında basıncı olan havanın durumundan daha hafif, daha nûranî, daha şeffaf ve daha gizlidir. Allah en doğrusu bilindir.

HAFAZA MELEKLERİ:

İnsanın melekler ile münasebeti sadece doğumla değil, daha doğmadan hatta anne rahmine düşmeden başlar. İnsanın sağ ve sol omuzlarında bulunan hafaza melekleri insanın günah ve sevaplarını kaydederler.

Koruyucu melekler, her insanın hayır (iyi) ve şer (kötü) işlerini yazan; ikisi gece, ikisi gündüz gelen ve kötülüklerden ve cinlerden koruyan melekler. Bunlara Kirâmen kâtibîn melekleri diyenler olduğu gibi, onlardan başka olduğunu söyleyenler de olmuştur. (Bkz. Kirâmen Kâtibîn)

Hafaza melekleri, insandan yalnız cimâda ve helâda ayrılırlar. (İmâm-ı Birgivî, Kâdızâde)

Hafaza melekleri, sağ ve sol tarafta bulunan melekler Allah katında değerli, şereflidir. Kul helâ, cimâ, banyo gibi avret mahallerinin açılmasına sebep olacak hallerde olunca bu melekler geçici olarak ayrılır.

Hz. Peygamber (s.a.s) "Sizden hela ve cima hali hariç ayrılmayan Kirâmen Kâtibine saygı gösterin. İçinizden biri banyo yaptığında bir bez parçası ile avret mahallini örtsün" Hz. Ali (r.a) da şöyle buyuru: "Avret mahalli açık olduğu melek kişiye yaklaşmaz" "Örtüsüz hamama girilince iki meleği kişiye lanet eder" (Kurtubî, el-Câmîi-Ahkâmi'l Kûrân, XIX, 248).[65]

Ayrıca sağda olan amir konumundaki melek iyi olan halleri hemen kayda alır. Solda olan ise kötü olan fiilleri kayda almak istediği zaman, sağdaki melek tarafından hemen yazmaması konusunda uyarılır. İkindi vakti hafaza meleklerinin nöbet değişim vaktidir. İkindi vakti girince bu kötü fiil için tevbe edilmişse kayda alınmadan silinir. Ama bu kötü fiilden pişmanlık duyulmamışsa ve tevbe edilmemişse günah olarak kayda girer.

Bahse konu olan taifenin Cenâb-ı Hakk tarafından bu görev üzerine gönderilmediği ve kendi kendinize niye

---

[65] İnternetten alınan bilgi…

gelin güvey olupta iman ehline tan ediyorsunuz diye uyarısı vardır.

Âyetin baş tarafında bulunan " ma ursilu" gönderilmediler de, "ma" olumsuzluk edatı olarak kullanılmıştır. "Ursilu" "Gönderme –İrsal etme - Resül etme – Başta bulunan Elif'in ötre ile okunmasıdır. Burada toptan, topluca göndermeye işaret vardır. Vahidiyet mertebesi olan Ayân-ı sabite hakîkatleri ile herhangi bir bu konuda hakikat bilgisi ile gönderilmedikleri, bu vasıfların üzerlerinde olmadığı bildirilmiştir.

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُواْ مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ {المطففين/34}

"Felyevmellezîne âmenû minel kuffârı yadhakûn."

"*İşte bugün de inananlar kâfirlere gülecek.*" (83/34)

Âmenu olanlar, imân edenler inadından ve gafletinden Hakk'ı inkar edenlere, ef'âl, esmâ, sıfât ve zât mertebesi cennetlerinden kendi varlıklarında bu mertebeleri bulamadıklarından ve hakkı örtüp gizlediklerinden acıklı, acıklı güleceklerdir. Hakk'ı kendi varlığında bulmuş ve onu örtüp gizlemiş olanlara ise iman ehli muhabbetlerinden Rahmân'ın sevgisi ile güleceklerdir.

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ {المطففين/35}

“Alel erâiki yanzurûn.“

“*Koltuklar üzerinde etrafa bakacaklar.*“ (83/35)

----

35. Âyeti kerime 23. Âyeti kerimenin tekrarıdır. **Erâiki;** kelimesi meallerde taht ve koltuk olarak çevirisi yapılmıştır. Bu kelimenin günlük arapça karşılığı “görüşleriniz” olarak karşılık bulmaktadır.

Bu âyet 12 âyet sonra tekrarı gelmiştir. (12) Hakikat-i Muhammedi mertebesidir. (23+35=**58**) (5+8=**13**) Hazreti Muhammedin şifresidir. (5 Hazret mertebesi ve 8 cennettir.)

Bu âyetin ilki iyiler hakkındaydı, âyetin sibakı (gelişi) bu mertebe rüyet-ilm’el yakîn mertebesidir. 23. Âyette böyle bir zuhurat yazılmıştı. Burası ise müşahade-ayn’el yakîn mertebesidir.

Burada kafirlere örten gizleyenlere hitab vardır. Görüşleriniz üzerinden müşahade ile inananlar etrafa bakacaklar. Yani siz ne düşünüyorsanız, ne hâl üzere iseniz mü’minler bunu ayna olarak yansıtacak ve sizde bizzat bunu bu aynada Hakk’ın izni ile göreceksiniz. Hakk’ı örtüp gizlediniz mi? Yoksa vehim, hayal, nefsaniyet ile Hakk’ın varlığında ölçü ve tartıda hile yaparak nefsi emmarenizi mi gizlediniz?

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ {المطففين/36}

“Hel suvvibel kuffâru mâ kânû yef’alûn.“

“Nasıl, kâfirler yaptıklarının cezasını buldular mı? “ (83/36)

Rahmân sûresi 60. âyette “Hel cezaül ihsani illel ihsan” İhsanın karşılığı (cezası) ihsan değil midir? Ne kadar ihsan edersen, ita edip karşılıksız verirsen, o kadar karşılık olarak verilir denmiştir.

Bu âyeti kerimede kafirlerin, örten gizleyenlerin karşılığı verildi, cezalandırıldı, cezalarını buldular. ثُوِّبَ **“suvvibe”** kelimesi ile bildirilmiştir. Bu kelimenin kökü **“sevb”** elbise/giyilecek şey dir.

“se” nin üç noktası;

→ “ilmel yakıyn, aynel yakıyn, hakkel yakıyn” merte”beleridir.

“Vav” → Vahidiyyet

“Be” Risâlet dir…

Hazreti Mevlânâ, Efendimiz (s.a.v.)’in mi’raca çıkma hadisesini anlatırken, oranın şartlarına uygun “sevb” elbisesini koltuğunun altında sakladığını ifade ederek, beyan etmiştir.

Hakk’ı örtüp inadından, nefsi emmaresinden gizleyenler “suvvibe” ile yani elbiseleri cehennem ateşe uygun elbise olacaktır. Zaten iç âlemleri şeytan, üç harfli dolu olduğu için intibakta zorluk çekmeyecek…

Hakk’ı gafletinden örtüp gizleyenler ise nefislerinin ahlakı üzere olan elbiseler giyeceklerdir.

Hakk’ı bilinçli örtüp gizleyenler ise, “Se” harfinin üç noktasının hangi mertebesine geldiler ise o elbise ile

karşılık bulup, ilim (nûr), müşahade (ruh) ve hakikat (Hakk) elbiselerini giyecekler ve üstte bulunan altta bulunanın elbisesine bulunup onu ziyaret edecektir.

Böylelikle Mutafifin sûresi çalışmamızın sonuna gelmiş bunuyoruz. Okuyabilenlerin idraklerinin açılmalarını niyaz ederim. Herkese başarılar diler, Rabbü-l erbabımın "Allah-Cami" Zât ismine sığınır, verdiği imkan ve diğer bütün lütuflarından dolayı şükrederim.

T. O.M. D.

15-02-2019

PENDİK/İSTANBUL

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtiha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri

88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has “Selâm” (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
129-Terzi Baba divanı. “Tüm şiirlerim.”

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:

----

6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, “Hakk yolu”nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)

88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR’ÂN VE HADÎS :
2. VEHB : Hakk’ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi’i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu’l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu’nun Seyr defteri:
4. Lübb’ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca’dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi’de Bazı

hakikatler: “İngilizce, İspanyolca”
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs’i):
8. Tuhfetu’l Uşşâkiyye, (Osmanlıca’dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, “Hakk yolu”nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû’ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât’ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr’ân’da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)

40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşehatt'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. Îman bahsi:
73. Celâl cemâl Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:

77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A'yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi'nin çıkmaz sokakları:
82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
83- 2013 Umre dosyası.
84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
94- Mescid-i Dırarr-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre dosyası.
98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
101- Bosna Hersek dosyası.
102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)
103-Terzi Baba yüksek lisans tezi.
104-Hacc Umre ve hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Ru'ya-Mana-alemi- Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker risalesi.
111-Lübb-ül lübb-Özün özü ve şerhi.
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.

114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
120-Fu-Hi-02-Şit Fassı.
121-Fu-Hi-03-Nuh-fassı.
122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim-fassı
123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba şerhinin tamamı.
124-İbretlik bir değmez dosyası daha Satih ince.
125-2018 Umre dosyası
126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
128-İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-
132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
133-1-İzmir İrfan sohbetleri.
134-2-Sohbet arası sohbetler.
135-3-Sohbet arası sohbetler.
136-4-Sohbet arası sohbetler.
137-5-Sohbet arası sohbetler.
138-6-Sohbet arası sohbetler.
139-7-Sohbet arası sohbetler.
140-8-Sohbet arası sohbetler.
141-9-Sohbet arası sohbetler.
142-10-Sohbet arası sohbetler.
143-11-Sohbet arası sohbetler.
144-12-Sohbet arası sohbetler.
145-13-Sohbet arası sohbetler.
146-14-Sohbet arası sohbetler.
147-15-Sohbet arası sohbetler.
148-16-Sohbet arası sohbetler.
149-17-Sohbet arası sohbetler.
150-18-Sohbet arası sohbetler.

151-19-Sohbet arası sohbetler.
152-20-Sohbet arası sohbetler.
153-21-Sohbet arası sohbetler.
154-22-Sohbet arası sohbetler.
155-23-Sohbet arası sohbetler.
156-24-Sohbet arası sohbetler.
157-25-Sohbet arası sohbetler.
158-26-Sohbet arası sohbetler.
159-27-Sohbet arası sohbetler.
160-28-Sohbet arası sohbetler.
161-29-Sohbet arası sohbetler.
162-30-Sohbet arası sohbetler.
163-1-7-Esmâ'ül Hüsnâ-M.Nusret Tura.
164-2-8-Esmâ'ül Hüsnâ-M.Nusret Tura.
165-9- Ku-Ker-Yol-Kıyamet Sûresi.
166- İnsan-ı Kamil-A-K-C-Cilt-1-Kitap-6-şerhi-
167- İnsan-ı Kamil-A-K-C-Cilt-1-Kitap-7-şerhi-
168- 31- Sohbet arası sohbetlerden seçmeler.
169- İbretlik bir hikâye daha-Usta dan çırağına tavsiyeler-
170-4- Ru'ya-Mana-Alemi-Terzi Babanın görüldüğü zuhuratlar.
171-5- Ru'ya-Mana-Alemi-Yoruma açık eğitim zuhuratları.
172-6- Ru'ya-Mana-Alemi-Tuzak-mekr-Hileli zuhuratlar.
173- 2020 Umre dosyası.
174- 83-Kur'an-ı kerimde yolculuk Mutaffifîn suresi.
175- Mübarek geceler ve bayramlar. İspanyolca çevirisi.
176- Korona virüs' ve düşündürdükleri.
177- terzi Baba, "14-İrfan mektebi" tezi.
178-
179-
180- A- Füsus'ül-Hikem- Mukaddime.
181- B- Füsus'ül-Hikem- Ayniyet ve Gayriyyet.

Altı peygamber serisi:

1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)

4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
17-126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
18-127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
19-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
20-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-
21-165-9- Ku-Ker-Yol-Kıyamet Sûresi.

Bir hikâye birçok yorum serisi.

1-25 -Köle ve incir dosyası:
2-27 -Genç ve elmas dosyası:
3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-İlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.
6-129-Terzi Baba divanı, tüm şiirlerim.

İbretlik dosyalar serisi.

1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara.
6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
13-169-İbretlik bir hikâye daha-Usta dan çırağına tavsiyeler-
----
Umre dosyaları serisi

1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)
3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.

8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.
9-125-2018 Umre dosyası.
10-173-2020-Umre dosyası.

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
10-175- Mübarek geceler ve bayramlar. İspanyolca çevirisi.

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
101-102-103-104-105-106-107-108-

\------------------------

Kitaplar devam ediyor şu an Yekün=
(181+108=289)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:
KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK
(174-83-) MUTAFFİFÎN SÛRESİ
Yazan ve Düzenleyen
TERZİ OĞLU MURAT DERÛNİ (11)
İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (174-11-)
(83) MUTAFFİFÎN SÛRESİ - NECDET ARDIÇ - TASAVVUF SERİSİ (174-11)